

Narodna in univerzitetna knjižnica
▼ Ljubljani

82097

~~I.57 (L. 1/2)~~

II @ 29x

DÜHOVNI ÁLDOVI

ALI

MOLITVENE KNIGE

43-F

Krszczeníkom na szrdcza i dúse oprá-
vo i obeszeljávanye vu tú'zni
'zitka vöraj

Szprávlene

po

CZÍPOTT GYÜRJI

Evangelitsánszke Hodoske Fare Dü-
hovniki.

135

V. SZOMBATHELI

z. Perger Ferentza pískmi 1829.

82097 M

82097

Az Vandalus Nemzetnek ezen igen
szükséges, 's buzgó-áhéatos, és szív-
reható Imádságokból álló Könyvetske
szabadon ki-nyomtatathatik. — Írám
Puczinczon October holnapnak 2-kán
1828 - dik Esztendőben.

Nemes Berke Ferencz m. p.
Puczinczi Evang. Lelki Tanító,
All Esperest, és Censor.

A 31. sz. 1828 / 1820

PREDGOVOR.

Csloveka náj véksi czil na etom szvejtí je ta krsztcsánszka popoloszt, i 'z nyôv vküphodécse blá'zensztvo. Vnoge prílike pelajo do toga czila. Med temi, stimam, je nej ta náj ménsa, hasznovite pobo'zne Knige; i med temi szo pá te molitvene Knige náj prednyesega réda. Tô je to prvo, ka je zrok dalô na eti Knigicz szpíszanye.

Zmenkanye vszáksi Knig med Szloveni je tak veliko, kaj, ki vecs jezika nezna, szebé nikak ne more oprávlati, nej pri gresnom sztopáji pobátriviti, nej pri 'zalosztom vdár-ezi obeszeliti, nej vu szrcza pobo'znoj 'zelnosztí sze Bogi pomoliti. Eti je tak tüdi potrebno bilo zmocs-ti,

ti. - Pri czelom deli szem na to
gledocs sze tak dr'zao, i czilao: naj,
kak je náj bole mogocse, szrdcza po-
trebcsinam odgovoriti morem, i kak
stimam, tüdi vszáki cslovek náide
vretino, sz - stere, csi li scse', leh-
ko zajímle.

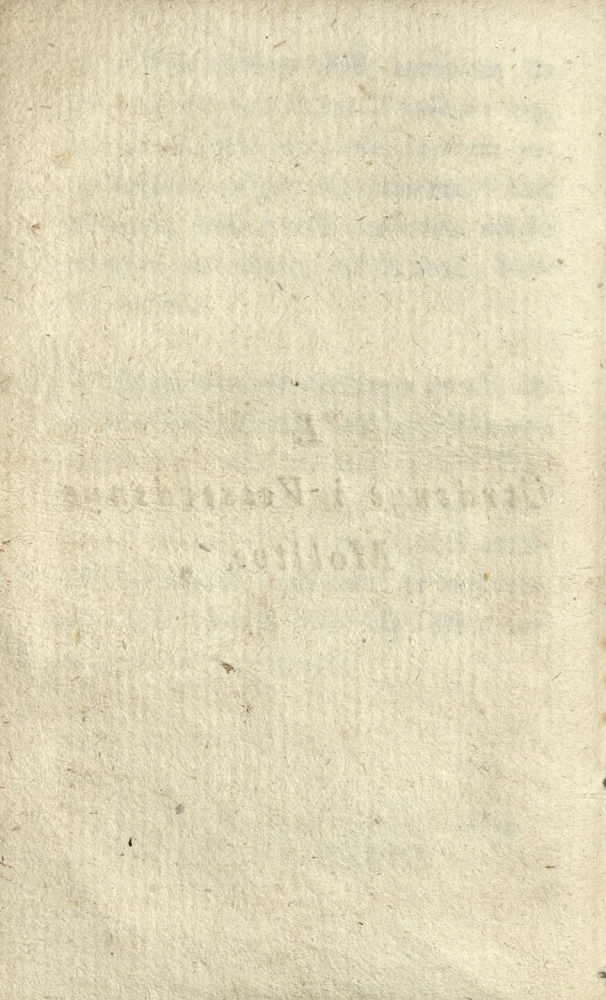
Moje szrcsno 'zelénye je tó: da
bi sz - tém málím áldovom, steroga
szem ovo! zdaj na moja dráge Do-
movine oltár doli djáo, hasznoti mo-
gao; i csi sze szamo pri nisteri szrd-
czáj tó zadobi - plácsani je moj szr-
esen trüd. Szám Bog dáj i eti szvo-
jo pomôcs i miloscsó!

Hodos na Novo Leto 1829.

Czipott Gyüri m. p.
Dühovnik.

I.

*Ütrásnye i Vecserásnye
Molítve.*

Molítev na Nedelo ütro.

Sz-Tvoje nezgovorne milosztí i do-
brote, Oh doher szvétí Bôg! mi
je pá eden novi i takájse znameniti
dén gorizisao; pá sze znovics ve-
szelim 'zitki mojemi; znovics szkű-
szim Tvojo nezgrüntano lűbéznoszt.
Ne henyas Tí nigdár z-menom do-
bro csiniti, i Tvojo verno ocsinszko
szkrbnoszt na meni odicsiti. Toga szí
vu preminocsoj nocsí pá bole novo
szvedosztvo dáo. Pod Tvojov zmo-
'znov obranbov szí Tí mené od vsze
pogűbeli varvao, miroven pocsinek
vtá-

vtáľao, i po szlatkom szne vszo mo-
 jo oszlableno môcs ponovo, pokre-
 po, i czelo tĕlo bole ozívo. Hváľa
 Tebi, neszkoncsana Dobrota! za eta
 Tvoja velka dobrocsinenya; hváľa
 Tebi, kaj ete – na Tvojo díko na-
 szťavleni dĕn – szí mi tŭdí szreosno
 zadobiti dopŭszto. Kak blagoszľoven
 more meni tĕ dĕn bidti; kak more
 nemrtelne Dŭse moje blá'zensztvo
 zvršávatí: osí ga tak obrnĕm na ha-
 szek, kak Tí 'zelĕs! Tí mi szám dáj
 k-tomí môcs í jedrnoszt, oh nebe-
 szki dober Ocsa! Ne dopŭszti, kaj bí
 tĕ szvétí dĕn szamo szvetszkím már-
 nim radosztam, goriáľdŭvao. Na tŕo,
 ísztina, szí tŭdí nasztavo ede dĕn,
 naj vu nyem 'zitka szkrbí na sztrán
 denem, od vnogí dĕľ í trŭďov, pod
 sterímí szem sĕszt dní trpo, szí o-
 deh-

dehnem, i szrdcze szí rászveszeljám. — Dopüsztiš miłosztivno: vu nedú'zni radosztaj táł vžeti; tákse obészelnoshti v'živati, stere szo Tebi prijetne, mojoj nemrtelnoj Dúsi dosztójne, i tim bli'znyim mojim neskodlive; ne prepovedávas vszepovszéd veszeljá iszkati, ali szamo tak, naj sze sz-toga náj véksega dugoványa, k-steromi sze dnesz dr'zati morem — z-moje dúse — ne szpozábim. Moj naj véksi czil more dnesz bidti: pamet szí preszvecsávati, vu szvétoga Vadlúvanya szpoznanyi gorijemati, i szdcze moje na vsze dobro pobüdjavati. Rejsen dnesz od vszega, ka mi ove dní pamet k-szebi vlecsé, i prav poglédnoti vu dúse sztán ne dopüszti — zdaj tüdi vremen i priliko mám z-dosztójnov pa-

szkov premiszliti: káksi bini jeszo
 escse vu meni, i kák trbej vise idti
 vu dobrom. I kak zvelicsitelna mo-
 re bidti na tó gledocs ta ocsiveszna
 Bo'za Szlú'zba, csi dosztójno keb-
 züjem ino sze verno vcsim. Ne dáj
 mi, Oh Bog! eto na dúse moje osz-
 novávanye nasztávleno príliko ali za-
 müditi, ali pa z-mrzlim szrdczom go-
 rivzėti. Dáj da z-veszélím szrdczom
 idem vu Tvojo szvéto Hi'zo, i sz-ti-
 mi drügimi navküp zvisávam Tvoje
 szvéto Imé. Zhúdi vu meni právo
 pazlivoszt, da, ka szem du'zen Tebi
 na díko, i meni na dúse oprávlanye
 csiniti, z - jedrnim szrdczom csinim.
 Vcsini za hasznovito, ka sze vu Tvo-
 joj Rêcsi glászi. Daj po tom szvet-
 loszt pámeti mojoj; zbogsaj mi szrd-
 eze; poszvėti mi volo, i nagni na
 vsze,

vsze, ka je Tebi prijétno. Pomágaj
mi ta csüta opominanya z-dobrim i
pobóznim szrdczom gorivzèti, i vsze-
povszéd vu 'zitki mojem sze nyih
dr'zati. Szká'zi Tvojo milosceso i bla-
goszlov vszém, kí Te dnesz csesztí-
jo; povéksaj je vu krsztcsánszkom
csisztom návuki, i vkornyávaj vu
nyihovi szrdczáj bole ino bole vu
Vere nase bozánsztvi zagvüsnoszt;
daj nyim volo, mocs i modroszt, da
vu krszcsánszkoj popolnoszti vise
pridti morejo. Dáj Tvoje Rêcsi Gla-
szitelom szvétoga Dühá dári, da vu
onoi velkoj Csészti, vu stero szí je
posztavo, verno, jedrno, i z-vnogim
haszkom hodijo. Posli, Oh Gószpod-
ne, posli vu Tvoje goricze verne de-
lavcze, da sze tak Tvoje králesztvo
bole razsirjáva, Tvoje velko i odi-
cse-

cseno Ime tēm vees za szvêto szpoz-
navsi, Tvojo volo radi csiníjo, i na
právo blá'zensztvo ji tēm vees prid-
ti more. Tebi bojdi díka i hvála na
veke, Amen,

Molitev na Nedelo Vecsér.

Kak Te morem dícsiti, miloszti-
ven dober Bôg! za vsza ona dobra,
stera szí Tí ete szvêti dén z-menom
vesino? Toga dnéva vszáki tál szve-
docsi od Tvoje neszkoncsane dobro-
te. Z-onim pocsinkom, vu sterom
szí mi dnesz od moji teski dél odeh-
noti dopúsztó, mojo môcs szí pono-
vo; sz-priátelsztva veszeljami szí mi
szrdcze razvészelo; i po Tvoje Rê-
csi

csi predganyi szi naprejkostati dáo
 onoga blá'zensztva szlatkoszt, stero
 nigda vu Jezusa i vnogi zvelicsani
 dús tüvárístvi v'zívao bodem. Moje
 szvéto vadlúványe szem bole szpo-
 znao; na nistero zvelicsitelno isztí-
 no szi me opomeno; na toga do-
 broga lübézen zmo'zno nadigno; na
 'zitka teskocse gledocs trost i bá-
 trivnoszt vu szrdcze moje vlejao, i
 nemrtelnosztí vűpanye vu meni po-
 trdo. Zvisávaj Bôga, oh dűsa, i ne
 szpozábí sze 'znyega dobrot! Oh! kak
 bi blá'zen bio, dabi ete czeli dên po-
 leg Tvoje vole tá potroso; ali ne mo-
 rem tajiti, kaj szem i dnesz z-vno-
 gim tálom pregreso. Etoga szvejta
 lübézen, i nerédne telovne 'zele' szo-
 mi i dnesz pamet odbile od toga,
 ka bi za náj vékse dugoványe pre-
 sti-

stímati mogao. Ona vcsenyá, opo-
 mínanya, i trostanya, stera szem
 sz-Tvoje Rêcsi csüo, li krátko vre-
 men szem vu pámeti zdr'zao. Me-
 szto toga, kaj bi tim bli'znyim do-
 bro peldo dáo, szem je lehko ali z-gu-
 csom, ali z-delom na húdo nadigno. Tí
 szrdcz Zbrojávecz, Vszaznajocsi Bog!
 náj bole znás, gda, kakda, i keliko-
 krát szem vgreso. Oh! odpüshti, vsze
 miloszti Bog! tvojmi szlabomi dete-
 ti vsze húdo ponásanye. Sz-czelo-
 ga szrdczá 'zelém od dnéva do dné-
 va vu vszem dobrom vise pridti, i
 vsze tak csiniti, kak Tí zapovedávas.
 Vszaznajocsi! Tí dobro vîdis moje
 namenyávanye, odpüshti mi grehe,
 i dáj mi mócs na dobro. Zdaj sze
 'ze na nocsno pocsívanye szprávlam.
 Tí, koga ocsi nigdár ne zadremle-

jo, Ti vekivecsen vszamogocsi Branitel, ne vzemi od méne i v-etoj nocsi Tvojo milosztivno obranbo; odvrni milosztivno vsze, ka bi mi skoditi stelo; i dáj mi útrásnyi dén vu novoj mocsi, i vu dobrom zdrávji zadobiti. Tüdi te moje lübléne, i vsze, za stere szem du'zen moliti, vu Tvoje ocsinszke roké porácsam; vzemi je vu Tvojo obranbo; vcsini je zagvüsne, kaj je lübis. Takájse pa naj nadigáva nász Tvoja velka lübéznoszt k-Tebi na právo bojznoszt, i na vszega dobroga verno csinénye, notri do onoga hípa, gda od etecz odhájavsi Tvojo odícseoszt bli'ze szpoznamo, i Tebé z-Angelmi, i zevszemi blá'zenimi dúsamí brezi koncza zvisávamo, Amen.

Molítev na Pondelek ütro.

Neszkoncsane dobrote Bóg ! vsze-
ga sztvorjánya milosztiven Szkrble-
nik ! na Tébe glédajo vszej sztvári
ocsi, i od Tébe csákajo vsza vsze,
ka je nyim potrebno na zdr'zánye
i blá'zensztvo. I med nezracsúnani-
mi sztvármi sze ni z - edne ne szpo-
zábis ; nad vszákov sze szmilújes ;
tak z-lübéznosztjov glédas na te náj
ménsi csrvics, steri vu práhi lázi,
kak na csloveka, ki Tvoj obráz na
szebi noszi. Kak velko radoszt i vü-
paznoszt pobüdi vu szrdczi mojem
eta vera zdaj, geto eden novi dén,
i novi tyeden zacsinyam. Nevém, ka
sze zgodi z - menom dnesz i vu pri-
seszt-

sesztnosztí. Moje szlabe ocsi ne vidíjo szkôsz pokrivala, stero je pred menom na ta prísesztna potégnyeno; moja krátka pamet ne more naprej zeznati ona, stera na méne csákajo. Mogocse, sze hüdô pripeti z-menom; mogocse, me neszreca opasúje – ali pa szmrt mi rano nakloni szvoj britek pehár! – Ali zakaj bi trepetalo oh szlabe szrdcze? Tvoj dober i zmózen Ocsa szkrb noszi na Tébe; Tisztí, brezí koga vole eden náj ténsi vlász sze ne zmrszi na tvojoj glávi, ki vsze tvoje dnéve vu szvoje velke Knige zapiszane má – Tisztí escse i nadale ober tébe szvojo zmo'zno rokô dr'zí, i ta pogübelna odvracsóje. Oh zaisztino moj Bog! Tí mi ne dás pomenkati, csi Tebi veren, i vu mojoj sztávi

vi jedrni bodem; Tí mi dobra namenyávanya szrecsno szpelas; delo blagoszlovis, i vsze odvrnés, ka bi mi zadovolnoszt i blá'zensztvo porúsilo. I kak bi mogocse bilo od méne, kaj bi vu Tvojoj ocsinszkoj szkrblivoszti dvojio, geto vszepovszéd vídim Tvoje lübézni i dobrote nezracsúnana znamenya? Tí vszáki dén darújes to nehmo sztvorjenye z-potrebnimi dármi; brezi vole Tvoje ni eden náj ménsi vrábel ne szpádne na zemlo; escse to polszko czvetje od králevszke díke z-véksov lepotov szná'zis. I na méne, koga szina Tvoj obráz sztvoro; vu koga szinemrtelni dúh píhno, komi szipo Krisztus Jezusi tak velko miloscso vtálao – na méne ne bi szkrb noszo, pod Tvojo obranbo me nebi príjao, gda

gda sze mi neszrecsa i pogübelnoszt
 prití? Nej; Oh nigdár ne zdvojim
 vu Tebi, moj nebeszki dober Ocsa!
 Ti szi moj Bóg bio prvo, kak szem
 Te za Imé zvati znao, Ti szi mi o-
 branba i vüpasznoszt bio od zacsét-
 ka 'zitka máo! Jezero jezér nevól i
 pogübel szi me rejso, stere szo vsze-
 povszéd na méne trle. Mojga 'zitka
 vszáki hípek je bio szvedosztvo Tvo-
 je nezgovorne dobrote. Vúpam sze,
 tak i dnesz z-menom bodes; odvrnés
 vsze, ka bi mi skodilo, naj li poleg
 Tvoje vole 'zivém. — Oh! pomágaj
 me Ti szám, naj ete czeli dén mo-
 dro i krsztesenika dosztójno tá po-
 trosim. Dáj da zevszim verno 'zivém,
 sz - sterim mojo szrecso zmágati, i
 vsza goridjánya jedrno szpunyávam,
 pod sterimi Tvoj blagoszlov sze vü-
 pati

pati morem. Obari me od vsze zblo-
de, stera bi me v-szküsávan^ye i v-
pogübelo szünola, od drügi lüdi lü-
béznosztⁱ szprávilá, i Tvoje milos-
cse nevrednoga djála. Dáj mi pre-
miszliti, kaj szí vsze povszéd nazo-
csi, ino sze tak naj vu dobrom na
vékso jedrnoszt pobüdim.

Jezero i jezero lüdi v-etoj vöri
k-Tebi zdigáva, Oh csiszta Lübéz-
noszt, szvoje ocsi, i od Tébe csáka
pomocs, obranbo i blagoszlov k-de-
li; i ni ednoga ne odsztávis, ni z-ed-
noga sze ne szpozábis, ki sze sz-csi-
sztim szrdczom vu Tebi vüpa. Tó
verjem sztálno, i to vero czimpram
na Tvojo ocsinszko lübéznoszt, i na
ono velko obecsanye, stero szí nam
dáo po Zvelicsiteli nasem Jezus Kri-
sztusi, Amen.

Molítev na Pondelek Vecsér.

Szkoncsani je pá z-etim dněvom eden tál szvetszkoga vandranya mojga; z-ednim porednim sztopájom szem pá bli'ze prisao k-czili be'zája mojega. Csi na té pretecseni dén nazáj poglédnem, Ocsa moj! Oh kak vnoga dobra vídim, stera szí podeljávae. Csi szí od Tvoje ocsinszke szkrbnosztí csedno premislávam; csi premíszlim, kak obilno szí i dnesz blagoszlovo i naprej pomágao moja dobra namenývanya; kak vnoge pogübeli szí odvvrno od'zitka mojga; i kak vnoge 'zitka radosztí szí mi i dnesz prikázao: sz-poniznim szrdczom vadlűvati morem: „nevreden

szem, Goszpodne! one Tvoje milos-
 scse, i vernoszti, stero sz nad me-
 nom vcsino.“ – Ali csi z-edne sztrá-
 ni Tvoji dobrot szpomenek mi szrd-
 cze razveszeli i na veszélo hválo po-
 būdí: z-drúge sztráni me dónok 'za-
 loszt i szráam obide, csi zmiszlim,
 kak vnogokrát szem i dnesz proti
 Tebi pregreso. Z-vszákim dárom,
 z-vszákov radosztjov, stero sz mi
 vtálao, i moj szvetszki be'záj leh-
 kotiti steo, bi sze mogao zmo'zno
 k-Tebi na bojaznoszt i lübéznoszt,
 i vu pobo'znoszt na sztálnoszt na-
 dignoti: ali; Oh! vu veszéli dnévi
 szem sze sz Tébe, vszej dárov Da-
 ritela! szpozábo; sz-timi szvetszki-
 mi szem sze ráj i vecs lódo, kak
 bi sze na Tébe zmiszlo; moje ne-
 rédne náklonoszt i 'zele szo me na

vnoga kriva dela zaszüknoles, i od
 Tvoji zapoved, i moji dü'znoszt
 pôti, ali szem szám rad, ali ne-
 szpametno krajzavdaro, - Oh! kak
 szlabo i vogibko i nesztálno sztvor-
 jenye je te cslovek! Za ütra szí je-
 zero dobra goridene; i geto vecsér
 szvoj 'zitek zgrüntáva: z-'zalosztjov
 i sz-szramotov vidi, kaj je kroto ma-
 lo doprineszao, ka szí je goridjáó; -
 vidi, kak dosztakrát sze czelô pro-
 tiví 'zitek z-onim, ka je steo opra-
 viti. - Jasz tüdi csüjem, szvétí Bog!
 mojo szlaboszt; i jasz szem ete dén
 z-vnogim tálom proti Tvojemi rav-
 nanyi csíno, i zdaj szkúznimi ocs-
 mí morem na szkoncsano pôt nazáj
 poglédnoti. — Eto prisesztno nocs
 nebi mogla dúsa moja na pokoji bid-
 ti, csi sze nebi mogao od Tébe od-
 püs-

püscsanya i miloscse vüpati. Ali Ti nezbrojene miloscse Bog! znás nase natüre szlaboszt; i tak sze szmilújes, verjem, nad menom, kak te teloven Ocsa sze szmilúje nad szvojov deczôv. I meni tak odpüsztis, kak vszêm, ki pred Tebom grehe vadlújejo; i sz-czêle moci si sze pascsijo od dna do dna bogsi i modresi bidti. Zdaj 'ze tak z-onov veszelov verov i vüpazosztjov: kaj szí Ti moj zmirjeni Ocsa, sze szprávlam na nocsno pocsivanye; i szám szebé, i vse te moje vu Tvojo zmo'zno Obranbo porácsam. Csi sze sz-Tvojov modrosztjov zgliha, dáj da vütro pá z-veszelim szrdczom, i v-novoj moci morem gorisztánoti; i tak me vodi z-dühom Tvojim, naj sz-Tvoji dobrot haszek jemlém; i za

vsza dobra, dokecs'zivé'm, sz-szvé-
tim i pobo'znim 'zít'kom Tebé dicsi-
ti morem, Amen.

Molítev na Tork ütro.

'Zítka mojga Bôg i Ocsa! escse
szem sze i na ete dén gori zbûdo,
ino sze zdaj pá szprávlam na dél i
dú'znoszt moji oprávlanye. Kak vno-
gi moji szyetszki vrandravje, ki szo
sznoci z-menom navküp zdravi na
pocsinek sli, zdaj ali pod boleznami
gecsíjo, ali szo pa vu szmrtnom szne
tá zászpali; i tisztí, ki szo vu nyih
vűpanye i szrecso polózili, zdaj sze
nad nyimi placsejo, zahválnosztí brit-
ke szkuzé tocsíjo. Ali sz-kim szem
szi jasz tó priszlű'zo, kaj szi mi,

Ti moj Ocsa nebeszki! nej odrezao
 'zitka nit; kaj szí me vu zdrávji
 zbúdo; i vremen i príliko dao: moj
 czíl szí escse nadale premiszliti, i
 na vecsnoszt sze priprávlati? Sza-
 mo Tvojoj ocsinszkoj szkrbnosztí i
 prezmo'znoj obranbi mám tó vsze
 zahváliti, ó neszkonosana Dobrota!
 — Hválen bojdí, milosztiven Ob-
 dr'zitel, kaj szí me z-'zitkom zno-
 vics obdariyao i pripravnesega vcsi-
 no na hasznovita dela. Hválen bojdí
 za ono velko szrecso, kaj te mo-
 je vu zdrávji vídim; kaj sze 'zitki
 nasemi vküp veszelímo i blá'zen-
 sztvo szí naprejpomágame. Ali —
 kak nevreden bi bio Tvoje lúbéz-
 nosztí, csi, geto sze mojmi novomi
 'zitki i ponovlenoj mocsi veszelim,
 takájse szí za dú'znoszt nebi dr'zao té
 'zi-

'zítek Tebi poszvetiti, i z-mocsi szí
 tak haszek jemati, kak Tí 'zelés.
 Nej; — táksa nezahválnoszt nigdár
 ne oszkrúni mojo dűso. Ovo! pred
 Tebom, Vsaznajocsi! znova potr-
 dim ovo moje goridjánye, kaj i dnesz,
 kak de mogocse od méne, hasznoti
 scsém z-'zítkom mojim. Dáj Tí szám
 pomocs k-tomi tam z-nebész. Pomá-
 gaj, da dnesz, i vu czelom 'zítki
 modro jemlém haszek zevszej mócs.
 Ne dáj sze mi na manyoszt zapűsz-
 titi, ali pa moje drágo vremen zob-
 sztom tá potrositi. Ne dáj mi pozá-
 bití, kaj je vszáki híp 'zítka zname-
 niti, i kak na méne, tak na drűge
 gledocs lehko hasznoviten jeszte, csi
 ga tak hasznim, i telko dobra csi-
 nim, na keliko mocs, vremen i prí-
 liko mám. Daj tak, Oh Bóg! da ne

csinim szamo moje csészti dú'znoszt
 jedrno, verno, i z - dobrov dúsn-
 vesztjov: nego i zvúna moje sztáve
 teliko hasznim, keliko je mogocse
 od méne. Tak ravnaj moje szrcze i
 denésnyi dén, naj vszém, sz - kimi
 szem obvzėti, bodem priátel, pomocs-
 nik, dobroga tanácsa i lejpe példe
 dávecz; med vszými, med sterimi
 'zivém, to právo modroszt, dobro-
 to i blá'zensztvo razzirjávati setűjem.
 Dáj da, csi zablodjene vidim, je na
 právo pót zravnám; tim dreszélnim
 na trôst, sziotam na pomocs be-
 'zim; i vsze, ki pomocs potrebűje-
 jo, kak morem, je zmágam. Navcsi
 me tak 'ziveti, da mi nika ne bode
 trbelo, ni pri etoga dněva, ni pri
 'zitka vecséri po'zalűvati. Tí, ki
 vsze rad pomores, ki Tvojo volo
 zvol-

zvolno csiníjo, verjem i znám, ni
mené ne nihás brezi pomôcsi; nego
mi pomores moje dobro namenyá-
vanye doprineszti. Sz-táksov vüpa-
nosztjov obvzėti, bátrivno i veszélo
zacsnem mojga pozványa dela. Oh
Goszpodne! dáj mi blagoszlov; Oh
Goszpodne! bojdi mi na pomôcs,
Amen.

Molitev na Tork Vecsér.

Vszamogcsi Bôg! isztina, i dnesz
szi z-vnogim dobrim, i z-vnogimi
radosztami moj 'zitek osznaj'zo: ali
i dnesz mi je trbelo szkűsziti, kaj
ete vezdásnyi 'zitek z-vnogimi ne-
volami hodi; i kaj vszáki dén má
szvoje bremen i teskocso. Hvála
Te-

Tebi, moj dober Bôg! kaj szí mi i etoga dnéva bremen szrecsno prenosziti pomágao. Kak szlatek je zdaj po dnéva obládanom trúdi te pocsinek! Kak z-veszélím szrdczom glédam nazáj na szkoncsana dela! — Tak preminéjo ednok vszi moji dnévi zevszemi nevolami i teskocsami navküp, ino sze teda on velki vecsér priblí'za, vu sterom szí odehnem od vszej teskocs zemelszkoga be'zája mojga. Polo'zi mi, Oh Bôg! eto miszel globoko vu szrdcze, da sze zmo'zno pobüdim na 'zitka mojga modro tá-trosenyé. Csi mi je pozványe tesko: dáj da záto ne pomenkám; nego vsza ta neprijétna z-vüpanyem onoga nájema, steroga szí Ti tim vernim delavczom obecsao, dobrovolno znásam. Csi je ta pôť,

po

po steroj hodim, klücska i trnava,
 ne dáj mi pozábiti, kaj ednok ták-
 sega pocsinka vremen zide, gda ne-
 szrecse osztricz sze zatopí, vszáka
 bolécsa hrana zaczyli; vsza nevola
 gorihenya, i vsze britke szkuze i
 to'zbe sze na veszélo hválo obrnéjo.
 Ne dáj sze mi szrdczy za ta zemel-
 szka nigdár tak zgrabiti, kaj bi sze
 z-oni szpozábo, stera me prejk gro-
 ba szprevájajo; nego táksi naj bode
 czeli moj 'zitek, da vu szmrti ne
 bode trbelo ni edno delo po'zalüvati.

Vszaznajôcsi Bôgl tô dobro znám,
 vu szrdczy csűjem, i 'zalüjocs vadlü-
 jem: kaj szem escse ozdalecs od etak-
 sega blázensztva. Ete dén mi tüdi
 od vnogi grehov i blodnoszt szvedo-
 csi. Csi sze Tvojoj szvétoj voli tak
 vidi, podu'zaj mi escse nadale 'zitek.

Tô ne proszim záto od Tébe, kaj hi
eti szvetszki radoszt szlacsecz escse
dugo'zmahati steo; nej; — nego, naj
'zitek moj modrej zrendelüvati, vu
dobrom vise pridti, i na ov bogsi
szvejt sze bole pripraviti morem.
Daj mi miroven pocsinek i v-etoj
noci; vszako pogübel odvrni od mé-
ne; i dáj da na ütrásnyi dén v-no-
voi nocsj sztánem gori, i znovov ver-
nosztjov oprávlam pozványa dela.
Gda sze mi pa ednok nagne moj 'zi-
tek na szlednyi vecsér, i ona vöra
mi vdári, v-steroj me z-etoga szvejta
pozovés: teda ô vszamogocsi Bôg!
bojdi k-pomocsi; pokrepi mi Vero;
trostaj me v-teskom boji; i vzemi
me po szlatkoj szmrty vu Tvoje vecs-
no králevsztvo. Amen.

Molitev na Szredo ütro.

V szá modro ravnajocsi Bóg! v-etom
 tihom ütri pá 'zacsнем znovics po
 onoj pôti idti, na stero szí me Tí
 posztavo; znovics zacsнем mészliti,
 gúcsati, csiniti i od Tébe v-zren-
 delüvanej sztávi delati. Ali, Oh!
 kak szlabo sztvorjénje, kroto mo-
 rem na szébe paziti, csi scsém, naj
 sze mi dűsnaveszt ne vrazí. Zdaj vu
 etom megnenyi szí szvéto goride-
 nem, kaj sze vszega húda bom var-
 vao, pobo'zno 'ziveo, i na nedú'z-
 noszt, kak na náj vékse dobro, náj
 bole szkrb meo. Ali — kak vnoga
 szo na greh napelávanya, sz-terimi i
 dnesz opászani bom; kak doszta prí-
 lik sze mi i dnesz znájde na vgre-

sênye; kak lehko szkleknem; kak lehko zablodim od sztez toga do-
 broga, csi na vszáki sztopáj pasz-
 ke nemam! Tí szám me ravnaj i
 vodi, ô Bôg! sz-Tvojov nebeszkov
 modrosztjov i szvetlosztjov. Dáj da
 kebzüjem na szamoga szebé, i na
 vsza, stera sze kre méne zgodijo.
 Ne dopüsztí mi nászlobosztí i 'zele'
 vnemar naszledüvati; nego mi dáj
 premiszliti: kama bi me zapelale;
 kak neszrecsen bi bio, csi bi nyé
 po norszkom bogao? Mogocse, kaj
 sze mi escse dnesz prilika nájde, kák-
 so húdo náklonoszt szí zadovoliti;
 z-drúgi lúdi kvárom szebi haszek
 szpraviti; mogocse, kaj me ta szvet-
 szka radoszt i díka oszlepí, i za ed-
 noga máloga dobíeska volo szí lehko
 escse nedú'znoszt i dúsnoveszt go-

riáldüjem. Oh vszaznajocsi i szvé-
 ti Bôg! dáj mi teda na pamet vzéti
 to pogübelnoszt, stera sze mi dűsi
 prití; i podéli môcs na szkűsávanya
 obládanye, i k-Tebi i k-Tvojim za-
 povedam na právo vernoszt. Ka bi
 mi valálo, csi bi te czeli szvejt dô-
 bo; i tiszto bi zgűbo, stero me sza-
 mo vu szmrtnom boji, i pri vrátaj
 vekivecsnoszti trostati zná? Pelaj
 me, tvoje szlabo dejte, Goszpodne!
 za roké, i daj mi môcs proti zape-
 lásztvi. Dáj, gda sze na hűdo vá-
 bim, vszigdár mi v-pamet ono mi-
 szel: „*kak bi mogao hűdo csiniti,
 geto sz-tem proti Bogi pregresim?*“
 Naj sze Tvojoj mocsi tém bole vű-
 pati, ino szám szebé vszega hábati
 morem, ka bi mi dűsi skoditi moglo:
 bojdi mi na pomocs, da i dnesz jedrno
 csi-

csinim, ka od mène 'zelés. Blagoszlovi me na tó gledocs z-mocsjov i zdrávjem, i odvrni milosztivno vsze od mène, ka bi mi vu dobrom namenyávanyi na zadev bilo. Tvoj szvéti blagoszlov naj bode i osztáne z menom dnesz i na vsze veke, Amen.

Molitev na Szredo vecsér.

Pa je eden dén tá pretekao, oh milosztiven Bôg! i naime eden táksi dén, steri, csi je gli nej bio brezi nevol i szkrb, vu nyem szem dönok Tvoje szmilenosztí i dobrote vnoga szvedosztva szküszió. I tak sze vu czelom nasem 'zitki veszeljé z dreszeljom, szreca z-neszrecsov, zdravje z-boleznami menya, pogája, mêsa.

Dnesz

Dnesz sze lescsi nas zítek,

Veszeljé sze miti;

Vütro neszrecse britek

Pehár nám je piti;

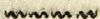
Zdaj sze zdrávjem hválimo,

Oprávlamo delo;

Vütro tesko gecsímo

Vtégnjeni v - posztelo.

Ali csi gli je nas be záj teski: kro-
to bi lagoje szrdczé szka'züvao, csi
nebi steo poleg toga dreszeljá i te
vnoge radoszti na pamet vzéti,
stere mi na pôti rasztéjo; csi ne
bi steo vadlüyati: kaj tüdi ta ne-
prijétna pripetja mi szrecso i dú-
se blá'zensztvo naprejpomágajo. Sz-
táksze sztráni i etoga dnéva nevo-
le i teskocse glédam; i csi je tak
glédam, na díko Tvojo, moj Bôg!
vadlüvati morem: kaj szí vsza do-
bro

bro vcsino. Ka meje vcsilo náj
bole i ete dén szvetszkoga blá-
'zensztva nepopolen sztán previdi-
ti? Lehko on trúd i mantra, ste-
ro szo mi pozványa dela szpravila?
Ali jeli szem je nej preneszao, ino
sze po nyih od grehov odvvrno; i jeli
rávno tá trpljenja ne csiníjo, kaj mi
je ete vezdásnyi pocsinek tak szla-
tek? – Ali lehko szo me ogrizávci
dnesz razdrésselili? Jeli szo me mo-
gli czelô pobitti, csi me dobra dús-
naveszt trosta, csi lehko v-szrdezi
govorim?:

V - nébi je moj szvedok, vídi
Bôg szrdczé,

Dúseveszt je zdrava, greh me
ne pecsé:

Mrzi nevoscseénoszt, tí mi
ne skodis;

Ne-

Nedű'znoszt obláda; greh!

tí sze zvodis.

Lehko sze mije zdrávje pokvárilo,
i med jajom i gécsanyem szem 'zmet-
no etē dēn tá potroso? Jeli morem
czelō neszrecsen escse vu toj nevo-
li bidti, csi me dűsnaveszt sz-tēm
trosta, kaj szem szí nej szám krív;
i csi mocsno verjem, kaj, csi gli
sze mi ta telovna hűta poderé, dű-
sa mi je nemrtelna, i po szmrti v-
eden bogsi szvejt odhája? — Tak
je; kamkoli sze zglédnem, ō szmi-
leni Bog! vszepovszéd zrok mám sz-
Tvojov szkrbnosztjov nej szamo za-
dovolen bidti; nego Te bole sz-csi-
sztim szrdczom zvisávatí. Bojdi tak
dícsen i hválen, szmilenosztí Ocsa!
za vsza Tvoja szkřivna i ocsiveszna
dobrocsinenya, stera szí mi i ete
dēn

dén prikázao. Ka szi z-menom vcsi-
no, vsze mi je na dobro czilalo. Po
káksojkoli pôti me vodu, prvo ali
szledi me tá k-odícseonomi czili pri-
pelas, csi po nyej sz-sztálnov ver-
nosztjov hodim. Csi gli ne nájdem
eti na zemli moje popolno blá'zen-
sztvo, na stero setújem: kak Krszt-
cseník mocsno verjem, kaj ono tam
vu bogsem szvejti zadobim. Tam

Gde nevola vszáka miné,

I skoda sze oszlabi,

To neprijétno preminé,

I greh vecs ne zavábi.

Razvedrí sze 'zaloszti zrák,

Vszáka szkúza sze vszüsi;

Niksi ne zakríje oblák

Szrecso, ni jo ne zrúsi. H

Gospodne! ne dáj mi toga vüpa-
nya lejpi czil nigdár z-ôcsi zgúbi-
ti.

ti. Dáj da med etoga 'zítka vszemi szlahosztami i márnosztami náj bole szí sz-toga premislávam, kak morem sze pripravnoga djáti na nebeszko-ga blá'zensztva vecsno ládanye, A-men.

Molitev na Csetertek ütro.

Vszega blagoszlova Bog i Ocsa! Ti rad poszlúnes molitev: záto k-Te-bi prihájajo vsze dúse, stere vu lü-bézni Tvojoj blá'zensztvo nájdejo, i Tvoj blagoszlov potrebújejo. Te-bé csesztí nezracsúnani sztvár vno-'zina, i v-etom tihom ránom vre-mení vszáki pobo'zen cslovek k-Te-bi setúje, i csáka od Tébe 'zitek, zdrávje, pomocs i veszeljé. Kak blá.
'zeni

'zeni szem, kaj i jasz vu molitvi mo-
 joj z-pobo'znov vüpaznosztjov szlo-
 bodno k-Tebi prihájam, i vsze dobro
 od Tébe csákam. Oh! ne odvr'zi me
 tak, Goszpodne! nego poszlúni mi-
 losztivno moja ponizno prosnyo. Náj
 prvo obdarúj me z-modrim szrd-
 czom, da nigdár ne pozábim, na koj
 szí me sztvoro; i na koj morem náj
 bole moje drágo vremen obrnoti.
 Navcsi me prav premiszliti, kaj Tí
 vsza znás, i vszepovszéd szí nazo-
 csi: da sze ne vídim szamo zvúna
 pobo'zen biti, nego mi je i szrdcze
 csíszto, i ni szkrivoma szí ne osz-
 krúnim ni dúso ni tejlo. Ona miszel,
 kaj bom nigda od vszáke miszli, rej-
 csi, i dela racsún mogao dati, —
 naj me vsini csednoga, treznoga
 vu vszej delaj moji. Nigdár naj ne

zamüdim nika dobroga, k - steromi
 mám vremen, mocs i priliko. Nig-
 dár naj nika neszpametno, ne csinim,
 ka sz-právov vernosztjov szem opravi-
 viti dú'zen. Nigdár sze v - nikoj ne
 mejsam, ka mi Vadlűványa i dűs-
 neveszti rejcs prepovedáva i szkvar-
 jüje. Vu vszem sze naj tak pascsim,
 da sze i po meni Tvoje szvéto Imé
 poszvetí, i Tvojo volo zadobim. Oh
 Goszpodne! pomori me Ti szám na
 etakso právo i csiszto pobo'znoszt,
 za stero mi tak kroto szrdczé gori.
 Csi tô od Tébe dobim; teda, ka-
 koli sze mi zgodí, nigdár ne bom
 brezi trôsta i bátrivnoszti. Naj sze
 li vu Tvojoj Miloscsi vűpati morem,
 Tebi sze povídím; i naj li vu tom
 zagvűsen bom, kaj verno hodim vu
 dú'znosztaj moji, i szlobodno racsű-
 nam

nam na vecsni nájem: teda szem vu
 káksemkoli hípi 'zitka mojga lehko
 mirovnoga szrdcza; vsze nevole sztál.
 no pretrpim, i ta prísesztna sz-po-
 kojnim szrdczom csákam. — Tí na
 vszo Tvojo deczo sz-szmilenimi ocs-
 mí glédas, i nikoga molitev ne za-
 vr'zes, ki sz-právov verov i sz-po-
 niznov vüpaznosztjov k-Tebi prihá-
 ja. Poszlúni tak i mojo, i vszej oni
 molitev, kí vu etoj ütrásnyoj vöri
 z-menom vréd k-nyihovim delam
 mocs, i na szküsávanya obládanye,
 i nevol znásanye pomôcs íscsejo.
 Szmilúj sze nad neszrecsnimi; tro-
 staj te beté'zne; obészeli te 'zaloszt-
 ne; oszlobodi vsze, ki nedú'zno trpíjo,
 i pod nevol bremenom gecsécsi k-
 Tebi za pomôcs zdühávajo. Bojdi mi-
 losztiven tim mérajocsim, i ne ni-
 háj

háj je vu szlednyem bojüvanyi brezi
bátrivnoszti: da sze tak vszi sz-Tvo-
jov dobrotov hválijo, i na Tvojo lü-
béznoszt i bajosznoszt nadignejo,
Amen.

Molitev na Csetertek vecsér.

Pod Tvojov Obranhov, Oh vsza-
mogocsi Bôg! je pá eden dén szrecs-
no szkoncsani; i zdaj sze 'ze na po-
csinek szprávlam. Díka i hvála boj-
di Tebi, vszej dobrôt Ocsa! za vsza
dobra, stera szem i dnesz sz-Tvoji
ocsinszki rôk obilno vzéo, — za vszo
radoszt, sz-sterov szí mi pozványa
dela, nevole i teskocse lehkotio; za
vszáki blagoszlov, steroga szí mi
dnesz k-delam podelo; i za vsza
szkriv-

szkrivna i ocsiveszna dobrocsinenya,
 stera szí mi prikázao. Hvála i díka
 bojdi Tebi, dober Bôg! náj bole za
 ono velko blá'zensztvo, stero zdaj
 vu szrdczi csújem: kaj szem ni ete
 dén nej zamán tá potroso, nego sz-
 Tvojov pomocsjov szem mócs mojo
 szamomi szebi i drúgim na haszek
 obrno. Vszamogocsi Dúh! szamo Te
 bi mám zahváliti, csi szem vu na-
 menyávanyi szrecesen, ino sze mi
 dela nagodíjo. Od Tébe je, naj scsé-
 mo, od Tébe je, naj i doprineszé-
 mo; ino brezi Tébe nika nemore-
 mo opraviti. — Oh kak bi veszélo
 bilô moje szrdcze, dabi me i pri-
 vecséri 'zítka mojga ta dúsnaveszt
 z-onim trostala: kaj je nej zamán
 tá pretekao 'zítek moj; kaj ga lejpa
 dela sznáj'zio! Tí szám, ô Bôg!

me pomágaj, da sze zevsze moci pas-
 csim etakse blá'zensztvo zadobiti.
 Vszáki dén za na veke zgüblenoga
 mám dr'zati, vu sterom szem niko-
 mi nika nej haszno: i toga szpome-
 nek, geto mi pámet náklonesa bode
 na trezno premislávanye, mi szrdcze
 orani — razboli. — Dáj da tô prav
 premiszlím, i 'zítek tak zrendelü-
 jem: da mi ednok ni edno vöro ne
 bode trbelo po'zalüvati. I csi je pred
 témtoga kaj zamüdjeno, kaj bi sze
 doprineszti moglo, ali je pa nej z-
 dosztójnöv vernosztjov dopriseno;
 csi szem lehko nistera megnenya,
 ali pa escse vöre i dnéve 'zitka szamo
 telovnim radosztam goriáldüvao; i to
 dobro, na stero szem lehko vremen,
 mocs, i priliko meo, od dnéva do dné-
 va odlásao: — odpüsztí mi, szmi-
 le-

leni Ocsa! grehe; i dáj da potom-
 toga bole pazim; 'zítka czíl bole
 pred ocsmi dr'zim, i na vecsnoszt
 sze bole priprávlam. Ne dáj mi dně-
 ve zobsztom tá zaprávlati; ali pa z-
 bántüvanyem, ogrizávanyem, zape-
 lávanyem i odöjrávanyem ti bli'znyi
 moji oszkrúnyávati. Znám, moj Bôg!
 ono pôť, po steroj szem du'zen ho-
 diti: pomágaj me nyoh sz-sztálnov
 vernosztjov vandrati. Blagoszlovi me
 k-tomi i v-etoj noci po szlatkom
 szne z-novov mocsjov, da zacsnyeno
 pôť nadale hitrej idem; i vu vszem,
 ka je Tebi prijétno, vszigdár ver-
 nesi bodem. Vsze one, ki pod dně-
 va bremenom i vrocsinov obtrúdivsi
 z-menom vréd pocsinek 'zelejo, vu
 Tvojo ocsinszko obranbo porácsam.
 Zgledni sze milosztivno i na one,
 ki

ki od bolezní na posztelo pribiti,
brezi szlatkoga szna i 'zelnoga po-
csinka czelo nôcs jávcsejo; bátrivi
je sz.tém, kaj Ti vsze dobro csinís.
Dáj szkúsziti poleg toga vszém Tvo-
jo ocsínszko szkrbnoszt — da tak
vszi nesztanoma z - veszélim i zah-
válnim szrdczom vervati známo, kaj
szi Ti nas milosztiven Ocsa, i mi
szmo Tvoja lübléna decza, Amen.

Molitev na Pétek ütro.

K. Tebi, Oh Bó'zi Zvelicsitel, k-
Tebi podignem vu etom tihom ü-
trásnyem vremeni náj prvo moje
szrdcze; Tebi zahválim vsze, ka mi
etoga 'zitka dneve lehkoti, i nyega
nevole z - bátrivnim i sztálnim szrd-

czom nosziti pomága. Escse prvo,
 kak szem na szvejt rodjeni, sze je
 Tvoja lübéznoszt na méne vörasz-
 presztrla; prvle, kak szem Te po-
 znao, 'ze szí mojmi szvetszkomi i
 vecsnomi blá'zensztvi grünt polo'zo.
 I kak nezgovorno doszta sztoji Te-
 bé moje düse odküplénye, i právo-
 ga blá'zensztva pôti naprávlanye!
 Tí szí vsze radoszti etoga 'zitka z-
 velkim dühom zatájo; na szébe szí
 vzéo szvetszkoga vandranya vsze ne-
 vole; brezi morjúvanya szí trpo pro-
 tivnikov tvoji ogrizávanya i beszno-
 ese; i pokoren szí bio do szmrti,
 czelô do kri'za szmrti — záto, da
 bi me odküpo, Tvojega Ocsé mi-
 loscse tálnika vesino, od szmrti rob-
 szke bojaznoszti oszlobodo, i meni
 vu bogsi szvejt pôt napravo. Kak
 neza-

nezahválen i Tvoje lübé'znoszi nevreden bi bio, csi sze sztém nebi pobúdo na szvéti 'zitek, i na tvoji zapoved verno csínénye.

Oh zaisztino szí me z - drágov czenov odkúpo, i vreden szí, da tvoj lasztiven bodem. Eta dú'znoszt bojdi i dnesz nesztanoma pred menom. Ne dopúszti, kaj bi moje náklonoszi i po'zelenya vnëmar naszledüvao. Tvoj szem, moj odíczeni Odküpitel; i da Tebé naszledűjem, i tvojo pëlde pred ocsmi mám, i dú'znosztí, kak Tí, rad i verno csínim: — tó je v-etoj útrásnyoj vóri moje szvéto goridjánye.

Oh z - nezracsúnanimi 'nevola mi i mokami je Tvoje velko pozványe vküp bilo zvézano; ali Tí szí nej pomenkao pod nyihmi, i ver-

no szí szpuno ono veľko delo, stereo je Tvoj Ocsa na Tebe zavŕpao. Szűkesina, szirmastvo i zametávanye je Tvoje vernosztí nájem bio; vsze szí mogao kostávati, ka ete 'zítek britki vesini: ali dónok szí vszo nevoló i obsálnoszt z - bo'zánszkov pokornosztjov i krotkov mirovnosztjov znásao; i escse szí sze teda vu Tvojem Ocsi nebeszkom vŕpao, gda szí — to náj dragse — 'zítek tvoj mogao goriáldŕvati. Csi je te hŕdi szvejt Tebé gli nej szpoznao, i za tvoji dobrôt szo te vnogi odŕrili i preganyali: dónok szí nej henyao lábiti vesz národ cslovecsánszki; escse szí sze za tvoje nepriátele moló, i onim szí sz - szmrtjov Tvojov blá'zensztvo szpravo, ki z vraj'zimi rokami szo Tvojo szvéto krv vŕprelejali.

Oh

Oh dáj da na Tébe glédam,
vszej dobrot náj szvetlésa példa,
gda sze godi na greh zapelávam, i
na pôti dú'znoszt moji pomenkati
scsém. Navcsi me vu pozványa de-
laj verno hoditi, vu vszej nevolaj
'zítka z-vü paznosztjov sze na Oco
nebeszkoga naszlányati; moji bli'z-
nyi szrecso brezi szebiradoszti na-
prejpomágati, i k - vszém nepriáte-
lom krotko szrdcze szka'züvati —
z - ednov recsjov vu vszem Tvoje
sztopáje hoditi. Té tvoje neszkon-
csane vrednoszti premislénye naj
pobüdjáva i dnesz moje szrdcze na
Tvojo právo lübéznoszt, i vszega
zametávanye, ka bi me na sz - Te-
bom vjedinávanye nevrednoga vcsi-
nilo. Tak bode i ete dén meni prav
blagoszloven; tak bom vsze glibne-
si

si Tebi, i tak ednok z-radosztjov i
vüpaznosztjov znám posztánoti pred
Tvojim szodnyim sztolczom, Amen.

Molitev na Pétek Vecsér.

Szkoncsani je pá eden dén, Oh
velki Bôg! tihi pocsinek láda vsze-
povszéd; i jasz sze tüdi podám szlat-
komi szne vu nárocsa. Oh! kak ha-
sznoviten bode té pocsinek na moj
düh i tejlo gledocs; nova mocs sze
vu mojo natúro vleje. Szkrbí, i ne-
vole sze zdaj potisajo; i ka me je
vudne te'zilo, zdaj vsze mojmi szrd-
czy pokoj dá. Oh Tí: ki nász bla-
goszlávlas kak vu dnéva szvetloszti,
tak vu grozne noci temnoszti, do-
brote i szmilenoszti Bôg! zahválno

Te

Te dícsi dűsa moja za lejpi blagoszlov noesnoga pocsívanya. Vszigdár mi bojdi moj szen, kak szmrti trôsta pun kejp, i kak náj dobrotivnêse zredelűvanye vu naturi. — Tak je; te szen mi bojdi szmrti trosta pun kejp. On mi dá odehnoti od teskoga dela; pocsinôti szi od 'zmetnoga trűda; i szlatki nájem mi podeli za dnêva britki znój; koneczechesi on vszákøj nevoli, szkrbi, mantri i bolezní.

I vsze té haszke podeljáva tűdi ta szmrti priazniva rôka. Na pocsinek pela ta szmrt po vnogi trplenyaj toga trűdnoga delavcza; na prijeten mér toga opesanoga vandra; k - czili toga bójnika vo szlűzbi dú'znoszti. Dolizbrise ta szmert szkuze zobráza tomi tű'zuomí; potisa
szir-

szirmáka britke tózbe; i zemlo i
 nebészá vküpszklenovsi, te mrtel-
 ne na lepsi 'zitek pripela! Ár kak
 te szen ne vcsini 'zitki konec, ne-
 go ga o'zivi, pokrepí: tak i ta szmrt
 je nej 'zitka vmoritel, nego o'zivi-
 tel; vu groba nôcsi sze dení edno
 novo ütro; i po szmrti szlatkom
 szne sze obüdí te odícseni vandrar
 ete zemlé, na blá'zenêsi, szvetlesi
 dén. Oh! da tá glíhnoszt nigdar ne-
 bi tá nihála mojga szrdcza; dabi sze
 nesztanoma na mojo szmrt szpome-
 no, geto sze na nocsno pocsivanye
 jemlém; i da sze mi ta szmrt teda
 vszigdár szká'ze, kak eden laden tü-
 hi szen, kak voj na právi mér; kak
 pót na veszelesi dén, sz-sterim sze
 za méne edno novo blá'zenese i vecs-
 no vremen odpre.

Mené tüdi zdaj zové ta nôcs
na pocsinek, i szen na mirovnoszt.
Szpomenoti sze scsém pri tom na
mojo mrtelnoszt, i na szmrtni szen,
steri me ednok — vr'ze. Ali ne boj-
di mi té szpomenek sztrasen; naj
sze mi szká'ze bole kak eden pri-
aznivi veren priateľ, kí me z-eto-
ga vardevanya, i nevol dola prejk
pela vu domovino vecsne radosztí,
popolnosztí; i z-nôcsi zemelszkoga
'zitka na nebész szvetli dén. Gda
me koli szmrti szláp vdári: naj me
nájde gotovoga. Vém, me ona pela
k-Tebi, moj Bôg! i k-onim mo-
jim lüblénim, steri kôszti 'ze dáv-
no vu grobi prenêjo; i za stere mi
to szrdcze tak kroto boli. Vari me,
Oh lübeznivi Bog! i vu etoj noci;
i csi meni tüdi te novi dén gorizi-

de: da; mi vu nyem sz-ponovlenov
mocsjov moje delo oprávlati, i ver-
no doprinásati, ka mi dú'znoszt za-
povedáva, Amen.

Molítev na Szoboto ütro.

Pun lübézni Bôg! Ti nigdár ne he-
nyas za méne sze szkrbeti; tvoj bla-
goszlov deliti; i ocsinszke Tvoje lü-
bézni znamenya prika'züvati. Od za-
csétka 'zitka máo szi Ti bio moj
Bôg i Ocsa. Vszáko ütro sze je Tvo-
ja dobrota nad menom ponovila, i
vszáki vecsér szem zrok meo Tvo-
jo miloszt zvisávati. I zdaj csúje mo-
ja dúsa, kak vnngo dobra szi z-me-
nom vesino: kaj szi me to premi-
noco nôcs milosztivno varvao. Kak

vnoge pogübelnoszti bi me doszég-
 gnole, da me Tí nebi bráno: kak
 vnoge nevole bi me dójsle, da je
 Tí nebi od méne yracsao. Kak z-
 bátrivnim i veszélím szrdczom zacs-
 nem i ete dén, geto sze tak milo-
 sztivno za méne szkrbis; ino sze po-
 polno vüpam, kaj i dnesz na méne
 gledocs szpunis ovo obecsanye: „*ne
 odsztávim te, x - nikáksim tálom te*
„ne odsztávim.“ Jezerokrát szem
 szküszo, kaj ne vkani Tvoja Récs,
 i kaj zagvüšno szpunis, ka obecsas.
 Nigdár szí Tvoje zmágajocse roké
 nej vzéo od méne; nigdár szí me
 nej niháo brezi pomocsi; nigdár szí
 sze nej szpvzábo z-méne, gda szlab
 bodócsi, szem mojo vüpaznoszt vu
 Tebi polo'zo. Csi szem na dvójne
 poti zavdaro: na tiszto szí me szpô-
 to,

to, stera me je k-blá'zensztvi pri-
pelala.

Csi szem vu szrdcza 'zaloszt i
neszrecse britkoszt i etak sze tó'zo:
„*moj Bog sze je z-méne szpozábo,*
ino me je na veke ódsztavo:“ Oh!
escse i teda sz i mi blüzi bio; ino
sz i sze prvo szmilüvao nad menom,
kak szem sze vüpati znao. I zakaj
sze escse nadale nebi Tebé dr'zao,
ino sze vüpao: kaj me i poetomto-
ga pod obranbov Tvojov varvao, i
na veke moj Ocsa bodes? Zaiszti-
no! kak sz i me lübio prvo, kak szem
Te za Ocsó zyati znao; kak sz i me
bráno, gda szem escse pod materé
szrdczom lé'zao: tak zaisztino, ver-
jem, i potom me lübo, i vszigdár
z-menom bodes. Vu etom dnévi tak
tüdi vszo dobro od Tébe csákam
ino

ino sze vüpam. Ne odsztavi me, ó
 Tí, ki szí vszepovszéd nazócsi; ne
 odsztavi me v-niksoj sztávi, ni v-
 dobroj, ni v-húdoj szrecsi. Ne od-
 sztavi me vu dú znoszt moji szpu-
 nyávanyi; krêpi me sz-pomocsjov
 Tvojov, csi pomenkám. Ne odszta-
 vi me, gda me greh vábi, i dáj mi
 mocs i modroszt na obládanye. Szlab
 szem ona obarvati, stera szem sz-
 trúdom i sz-Tvojov pomocsjov na
 'zítka potrebsine gledocs szpravo:
 ali Tí veren Bóg! szkrb bodes no-
 szo na vsze moje pohístvo; i te mo-
 je lübléne bodes sz-Tvojov obran-
 bov pokrívao. Szamo zbúdi moje
 szrdcze na Iména Tvojega bojazen;
 za'zgi je na zapoved Tvoji jedrno sz-
 punyávanye: teda pod Tvojim Rav-
 nanyem v-nikom ne bom vido zmen-
 ka-

kanya, ka mi na dobro szlú'zi, i
escse mi teda bode szrdcze mirov-
no, csi me nevola doszégne. Tí szí
mojá vüpazen, Oh Goszpodne! Tí,
ki sze vszój sztvári szmilújes: ne
dáj sze mojmi vüpanyi oszramotiti,
Amen.

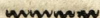
Molitev na Szoboto vecsér.

Sz - Tvoje miloscse, ô moder Bôg!
szem i ete dén szrecsno szkoncsao
zevszemi radosztami i nevolami nav-
küp. Sz - tém szem tüdi na ednoga
ozeloga tyédna konecz prisao, i tak
szem mojga vandranya eden zname-
niti tál tá potroso. — Hválen bojdi,
moj nebeszki dober Ocsa! za vsze
dobro, stero szem vu tom vremení

sz-Tvojov pomocsjov doprineszáo ;
 za vszáki blagoszlov, steroga szí mi
 Ti vtálao. — Ah! kak hitro sze pas-
 esi dén za dnévom, tyeden za tyéd-
 nom; i kak hitro sze pribli'zam k-
 konczi mojga szvetszkoga be'zája!
 Kak bisztro preminejő escse ti zád-
 nyi moji dnévi, tyédni, meszeczi i
 létá! I teda nebom meo csasza na
 vecsnoszt sze priprávlati; teda bom
 sze mogao szkázati pred Tebom,
 vszaznajocsim Szodeczom mojim: naj
 racsún dám od czeloga 'zitka moj-
 ga, ino vzemem moji dél vecsni ná-
 jem ali vecsno kastigo. — Oh! dobi
 mi támiszel nesztanoma vu pámeti
 prebivala; debi nigdár ne pozábo,
 kaj vsze, ka csinim, neszkoncsana
 szhájanya za szebom ylecsé, i tam,
 gde sze nika ne dá nacsí obrnoti —

kraj

krajvzėti ali prilo'ziti – mi ali vecsno
 blá'zensztvo ali neblá'zensztvo zvr-
 sávalo bode. Toga csedno vu pámeti
 premetávanye bi me jedrnesega vcsi-
 nilo vu dobrom; vernesega vu bo-
 jüvanyi proti gresnim po'zelenyam,
 i sztalnesega vu veri i pobóznosztí.
 Ti me szám pomori, ô Goszpodnel
 na etakso modroszt. Vari me od
 zaszpánya vu telovnoj bátrivnosztí;
 vcsini me prav pazlivoga na dűse
 moje blá'zensztvo. Dáj, da i zdaj,
 geto ete tyeden szkoncsávam, sze
 dobro vardevam, ino pred Tebom,
 Oh Vsaznajócsi! jedrno szpitávam:
 na keliko szem i ete tyeden prisao
 vu právoj pobo'znosztí; kak szem
 szpuno du'znosztí; kak szem na ha-
 szek obrno 'Tvoja dobrocsinenya;
 jeli szem vcsino telko dobra, na
 kel-

kelko szem meo mocs, vremen i
 priliko; jeli szem hodo verno vu
 vszem, ka od méne moja sztáva 'ze-
 lej? Vszepovszéd nazocsi bodocsi
 Bog! Ti vsza znás, znás i tó, kaj
 szem jasz, Tvoje szlabo sztvorje-
 nye, ni ete tyeden nej csino vszig-
 dár tó, ka szem csiniti du'zen bio;
 nego szem vnogokrát szklekno, i
 vcsászi escse szam rad zablodo od
 dú'znosztí szteze. Ali ni tó je pred
 Tebom nej szkrito, kak lehko za-
 blodi i szfalí te grêsen cslovek!
 Oh! ne odv'r'zi me, moj dober Bóg!
 odpúszti mi grehe, ino me pokrêpi
 sz - Tvojov pomocsjov: da z-vreme-
 nom modro tr'zim, i na vekivecs-
 noszt sze jedrno priprávlam. Vu
 Tvojo ocsinszko obranbo porácsam
 szam szebé i te moje i eto prise-
 sztno

sztno nôcs. Zbűdi me na ütrásnyi
 dén vu dobrom zdrávji, naj z - ve-
 szélím szrdczom sze szkázati morem
 med Tvojmi Vernimi, i z - vrednim
 tálom csesztim i dícsim 'znyimi vréd
 Tvoje velko Ime. Tebi bojdi díka
 sz - Tvojim szvétim Szinom, i Dű-
 hom navküpe na vek' i veke, Amen.

Molitev na Leta szlednyi vecsér.

Tak pá sztojim, moj Bóg! na kon-
 czi ednoga Leta; pá je eden velki
 táł 'zitka mojga tá pretekao, pá szem
 z-ednim letom sztaresi grátao, i bli-
 'ze sztopo k - mojmi grobi. Csi na-
 záj poglédnem na ona, stera szo sze
 v-etom leti z-menom zgodila: Oh!
 kak ynoga znamenya vidim Tvoje
 mo-

modroszti i dobrote, lübléni Bóg!
 — Ah! vu etom leti, stero mi zdaj
 zahája, szí mi nezgovorno doszta do-
 bra podeljávaó. Ocsinszko szí me
 varvao od vnogi pogúbel; 'zítek,
 zdrávje, pohistvo, postenyé, vsze
 telovno i düsevno dobro szí mi ob-
 dr'zao, i v-nikom szí mi nej zmen-
 kanya viditi dào, ka mi je k-blá-
 ,zensztvi potrebno bilo. Podelo szí
 mi zadoszta prilik moje potrebsine
 zadovoliti; blagoszlovo szí mi do-
 bra namenyávanya i dela; szkrbo
 szí za dühá mojga popolnoszt, i za
 szrdca osznovanye; i dao szí mi
 zadoszta prilik: mojo mócs nücza-
 ti, ino jo na ti moji haszek obrno-
 ti. Ali sto more vsza zracsúnati,
 stera szem vu tom leti sz - Tvoji
 rôk vzéo? Sto more znati, kelko
 do.

dobra, szí ó dober Bóg! vu tom be'záji vtálaho? Ti znás náj bole, vszaznajócsi! ka szí z-menom vcsino: záto je nej potrebnó Tebi Tvoja dobrocsinenya racsúnati.

Isztina, ni tó leto, stero zdaj szkoncsávam, je nej biló brezi teskocs; tüdi je tá pót bila trnava i braszklava. Ah! nistera nevola me je doszégnoła v-tom leti; dosztakrát szem opesao na mojoj pôti; dosztakrát zdühávao pod mók bremenom; szrecse néba sze mi je dosztakrát zaoblacsíla; nepriátelov besznocsa me je te'zíla; vnoge szkrbi, trüdi, bolecsíne szo mi 'zítek po'zmécsale. — Ali Tí milósztiven Bog! szí me i v-eti neprijetni pripetjáj nej czeló odsztavo; Tí szí mi nosziti pomágao, ka me je te-
'zí-

'zilo; vszako bremen szí mi lehko-
to, stero szem szí nej szám z-moj-
mi grehi priszlú'zo; i csi globse pre-
miszlim te nevole, stere szí na mé-
ne djáo: tak zagvüsno previdim,
kaj szí me 'znyimi bli'ze pripelao
k-mojmi czíli, i kaj je tak morem
poglédnoti, kak szvedosztvo Tvoje
modroszti i ocsinszke szkrbnoszti.

Záto moje szrdcze náj csiszte-
so hválo dáva Tebi, moj Bóg! za
vsze, ka szí mi dobra vu etom le-
ti prikázao; za vsze dobre i hűde
dnéve, za veszeljé i dreszeljé; za
szrecso i neszrecso. Ob! dabi tá
Tvoja dobrocsinenya vszigdár na ha-
szek obrno; ta neprijétna dobrovol-
no sz-Tvoji rôk vzéo; mirovno trpo,
i na düse pobogsanye obrno; dabi
z-prílikami, stera szí mi vtálah,
ver-

verno vu vszákóm hípi zítka 'zivo;
z - mocsmi mojmi szvejti na haszek
bio; vu modroszti gorijemao, i vu
vszem dobroza naprej prisao! Kak
veszélo bi nazáj pogledno na etoga
leta tá pretecsene dneve!

Vnogi moji szvetszki Vandra-
rov, ki szo sze pri zacsétki etoga
leta vüпали vnoga leta zadobiti, —
ji nega vecs; be'záj szo szkonosali,
szpomrli; na grobaj nyihovi sze 'ze
bradinye spícsi! Nistera dobra i drá-
ga dúsa vu tom leti sze je k - Te-
bi, ô velki Bog! povrnôla; nisteri
obráz ete vecsér pláva vu szkuzaj
za one, steri szo vu szmrtnom szne
tázáspali. Ti szí je dober Bóg! z-
etoga vardevanya meszta vu sürke-
so kraíno delavnoszti posztavo. Ti
mrtvi szo pri Tebi; i zdaj je nyim
do-

dobro. Oh! briste vasa szkuzna lica vi vszi, ki sze za vase lüblène mrtve szkuzíte. V - dobrom meszti szo oni; i lehko nede dugo, i vi je vidili bodete pred Bo'zim liczom. — Ah hitro leti nasega 'zitka vremen; dnévi i leta minéjo nedovedno kak tenya, i ne vrnéjo sze nazáj; edno malo i jasz lehko pri czili sztojim, gde sze mi zglászi: „szamo do etecz, i nej dale!“ — Ali záto tém vernej scsém moje bisztro vremen hasznoti; tém jedrnej nad dúse moje pobogsanyem delati, i tak 'ziveti, da vszáko leto, escse vszáko yöro gotov bodem zmirovnim szrdczom prejk odhájati na ov bogsi szvejt.

I tak zahájaj 'ze, Ti szkoro szkoncsano Leto 'zitka mojga, zevsze-
mi

mi nevolami i radosztami navküp
vu morje vekivecsnoszti! Oh! da
Tí ednok vu szodnyem dnévi ne
bi proti meni, nego kre méne sz-
vedocsilo; i da bi moj sz-tébe sz-
pomenek za moje szrdcze veszéli i
trostajocsi bio! Tebi pa, Vszamo-
gocsi! pred kim je jezero lét, kak
nika, Tebi bojdi díka i hvála na
veke, Amen.

II.

Molitvi

Na znamenitese Szvétke.

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Some words like "The" and "and" are faintly visible.

II

Atollit

In summer 1822, 2nd year.

MoM

h

11

Molitev na Koledni Szvétek.

Na veke bojdi hválen, Odicseni Zve-
 licsitel, 'zivoga Bogá Szvéti Szin!
 Tí szí Ocsé' Bogá odicsenoszti szvet-
 loszt, Szvejta Odküpitel! Bogat szí
 bio, i za nász szí szirmák posztano
 zátó: naj sze mi po Tvojem szir-
 mastvi obogátimo. Z-nebész szí k-
 nam prineszao veszéli návuk od Bo-
 'ze miloscse i grehov odpúscsanya;
 ono pôť szí nász návcsó, stera k-
 Bôgi pela, i za nasega blá'zensztva
 volo szí sze goriáldüvao: naj nász
 odszlobodís od hüdôbe, ino pobü-
 dís na vszáko dobro delo. Tí szí
 eslovecsánszkoga Národa naj popol-
 nesi Vucsitel, i vszej popolnoszt esí-
 szto gledalo.

Cze-

Czelo vüpanye lehko 'ze k-Tebi
mám, moj Zvelicsitel! ár sze znás
szmilüvati nad nasimi szlabosztami
záto: kaj szí i szám trpo ino szkü-
sávan bio. Vreden szí náj csisztese
lübézni i molenyá; ár szí mi po
Tvojem goriáldüvanyi blá'zensztvo,
zvelicsanye, grehov odpúscsanye,
Bogá miloscsó, i düsni mér szpra-
vo; ino szí znovics nász porodo na-
'zivo vüpanye, na vekivecsnoszt, ste-
ra ne more vesznóti, niti sze osz-
krúñiti, niti povehñoti, stera sze
mi vu nebészaj dr'zí.

Dika bojdi Tebi, Bogá blá'ze-
ni Szín, cslovecsánszkoga národa pri
Bogi Szredbeník! kajszi sze ponízo,
i pokoren bio do szmrti, czeló do krí-
'za szmrti. Naj czveté Tvoje k-lüdém
szkázane Lübézni szpomenek do kon-

eza szvejta, ino naj podigne tvoje
naszledníke na díko i hváloďanye.

Blá'zen bojdi med nami Ti, ki
szi prisao vu Bogá Iméni. Blá'zen
bojdi Tvojga Rodjenyá szvéti Dén.
Tvojemi szvétesnyemi velkomi dne'-
vi sze veszeli te szêri Sztarecz, ki
pod Lejt bremenom obpüklavsi szvoj
odprti grob gléda; veszeli sze to de-
técze, stero escse govoriti nezna;
veszeli sze bogátec i szirmak; go-
szpôd i te'zák; te szreccsen, i on,
koga vnoga szkrb i nevola te'zi;
ár etaksi Tvoj velki szpomenek od
zemlé v-nebésza zaneszé vu dühi
vszákoga, ki Tvoj nebeszki Návuk
poszlúsa ino sze vcsi; vszáki mrtek-
ni cslovek vidi lepse szvoj velki czil
i zrendelüvanye! — Dáj, Goszpod-
ne, da i moje szrdcze obcsüti dnesz
etak-

etakso radoszt, i prevídi toga dnéva
vrednoszt; dáj, da ednok vídim Tvo-
jo odícenoszt, ino Tebé sz-Tvojimi
odebránimi navküp dicsim ino hvá-
lim na veke, Amen.

Molitev na Novo Leto.

Z-díkov i hválov idem náj opr-
vim ete velki szvéti Dén pred Té-
be, Oh vszamogocsi Bôg! sz-koga
miloscse mi dnesz pá edno novo
Leto zacsinyamo. Tí szí mené i v-
tom preminocsem leti milosztivno
varvao i vodo, i v-nikom nej ve-
liko pomenkati dao, ka mi je dú-
si i tejli potrebno bilo. Za tô vsze
dícsi Tebé zdaj moje zahválno szrd-
cze; dícsi Te za ono velko lübézen,
kaj

kaj szí mi dáo zadobiti ete dén, kak novoga Leta zacsétek. Ne sztopim, isztina, i vu tô leto brezi teskocse i szkrbi; ali niti brezi veszéloga vűpanya; i k-tomi sze prikapcsűjo náj bogsa i pobo'znesa goridjánya.

Zaisztino! me i v-etom leti vno-ge te'zine i neprijétnoszti doszégne-jo; ár je csloveka zrendelűvanye na szvejtí: sze med radosztami i 'zalosztami dozorjávati na ov popolnesi szvejt. Tűdi me vu tom leti dőjde-jo vnoge zádeve na dú'znoszti pőtí; vesászi me lehko czelô oszlabijo moja dela, i jasz bom zdűhávao za oszlobodjenje; vszém 'zalosztam i nevolám nehom mogao vujdti v-etom leti. Neprevidna temnoszt pokriva moje prisesztne dnéve; i nisteri med nyihmi bodo lehko za mène nesz-recsni

recsni i pogübelni. Neszpametno bi bilo od méne: csi bi tá vsza pred szebom szkrívati, i od prísesztnosztisame prijétnosztisakati steo.

Ali naj záto nika ne presztrási moje szrdcze; naj prevecs ne trepece pred tém, ka na mé pridti má! Vem, Ti ó Bog! ravnas te szvejt zmodrosztjov, pravicsnosztjov i lübéznosztjov. Pod Tvojov obranbov sztojim i jasz, i záto mirovno idem proti tim prísesztnim. Tí szí me do széga máo vu milosci Tvojoj meo; verjem, i poetomtoga me milosztivno varvao bodes. Csi sze mi ti prísesztni dnévi gli sz-teskocsami pritíjo: znám, vu kom verjem ino sze vüpati mám. Vsza moja pripetjá i doguványa nad Tebom sztojijo, Oh Bog! i tak ne bi mogao z-bátrivnim szrdczom vu pri-

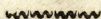
se-

sesztnosztí nôcs poglédnoti? Tvoja
 zmo'zna roka bráni mené, i tak ne
 bi mogao miroven bidti escse teda,
 esi vsze kre méne dvoji i pomen-
 káva? Tvoja modroszt ravna vesz
 te szvejt: i jasz ne bi bio vu Tvo-
 joj vodbi? Tvoja lübézen vsze na-
 deljáva, ka 'zítek má: i jasz sze
 ne bi mogao od Tébe vsza dobra
 vŭpati? Nej! kakoli sze mi zgodi
 v-etom leti, nika me ne zmôti v-
 mojem vŭpanyi; znám, kaj je vsze
 Tvoje modroszti i dobrote zravna-
 nye, ino mi na dobro szlŭ'zilo bo-
 de. Tí moj Bôg! mi bodes nosziti
 pomágao 'zitka bremen; Tí bodes
 mi lehkoto nevôl tézino; Tí vecs
 ne denes na méne, kak prenosziti
 morem; Tí vcsinís konec z nevoli vu
 právom vremeni; i escse jo meni

na dobro obrnės. — Oh! zšto z-veszelov vüpaznosztjov sztopim v-to novo leto, i z-onov mocsnov zagvüsnosztjov: kaj mi i v-tom leti bodes Ocsa; i v-nikom mi ne dás zmenkati, ka mi na dobro szlú'zi.

Tak je, moj Bóg! tüdi vu tom leti, stero zdaj zacsnem, lehko vsza dobra od Tébe csákam. Natúra i 'zitek mi nistera dobra, nistere csíszte radoszti vtálajo; i lejpe vretine odprejjo, sz-steri na méne gledocs trost i obeszeljé tecsé. Z-zahválnim szrd-ezom 'znyih zajímati, ino sze tvojim dárom, etomi szvejti i 'zitki veszeliti sesém. Naj li verno i jedrno csinim mojo dú'znoszt: tak i to leto bode meni veszélo i blagoszlovno.

Vszigdár poleg düseveszti csiniti mojo dú'znoszt: tó je moje szvéto

to goridjánye, sz-sterim eto novo leto zacsnem, tá trosim i dokoncsam. Ka szi dobroga goridenem pri zasétki toga leta: tô scsém i na sz-redíni i do koncza csiniti. Tí mi moj Bog! priliko dás na vsze dobro. I tô dobro tüdi scsém sz-czele moci csiniti. Ka mi pozványe na szrdcze zvé'ze: tô bom z-neob-trüdjenov jedrnosztjov csino; csi mi szrecso i radoszt podelis: mertücs-livo bom 'znyôv 'zivo, z-vreme-nom csedno tr'zo; csi me pa nevola doszégne: scsém jo mirovno trpeti; csi vídim nevolne potrebne: scsém nyim na pomocs i trost bidti.

Kroto na bisztri perotáj tá leti mojga 'zitka vremen, i vszáko leto bli'ze sztopim z-ednim sztopájom k-mojmi grobi. Csíszta lübéznoszt!

nez-

neznám jeli dŕgo ali krátko mám
na toj zemli 'zivyti! Lehko je to
leto náj szlednye vu mojem 'zitki.
Naj bode, kak sze Tebi vidi, moj
Bôg! Ali scsém sze szkrbeti, naj me
ta szmert, csi pride vu etom leti,
ali vu etoj vöri, na nágli ne zasú-
ta; nego me vu vszákóm nájde go-
tovoga tá odhájati, gde je moj prá-
vi dom. Tebi bojdi, Oh szvéti Bôg!
moj 'zitek áldüvani: teda, naj szí
vdári gdakoli ta szlednya vöra, ona
me ne posztrási; teda vszáko vöro
z-radosztjov tá idem, odkecz szem
prisao, k-mojmí nebeszkomi Ocsi.

Tvojoj ocsinszkoy Obranbi, szkrb-
noszti i lübézni porácsam i v-etom le-
ti szám szebé, i vsza moja düsevna i
telovna dobra. Tvojoj Obranbi porá-
csam vsze moje priátele, dobrocsini-
tele,

tele, náj bole pa one, stere szí po natúri i lübézni z-menom moosno vküp szkleno. Ka nyim na dobro szlúzi: tó nyim podéli ó Goszpodne! Blagoszlovi je sz-Tvojim nebeszkim blagoszlovom; zdr'zi je meni na veszeljé i trost escse dugó lét. Zaszádaj i vu tom leti pravíco, dobroto, jákoszt, vcsenyé. Obdr'zi nám mér vu domovini; odvрни lagoja vremena; pomágaj te odsztávlene szírote, i vsze nevolne lüdi; trostaj te dreszélne. Bojdi znami, Goszpodne! bojdi vu czelom nasem 'zítki.

I tak bojdi nám prijetno, ti novo leto 'zítka nasega; bojdi nám prijetno zevszemi dobrimi i hüdimi prigodnjenyami. Tebé posíla Bog, te vekivecsen: da tí bodes za nász vreti-

vretina radoszti i vszega dobroga.
Záto nám bojdi prijetno, kak náj
vélcsi dár Bogá nasega, Amen.

Molitev na vél'ki Pétek.

Vszamogocsi Bôg! szmileni Ocsane-
beszki! neszkoncsane lûbézni Tvo-
je z-one csûde sze jasz dnesz szpo-
minam, poleg stere szí Ti Tvojga
jedínorodjenoga Sziná dáo na szmrt.
Vidim dnesz vu dûhi, kak te Ne-
dû'zen po vnogi mantraj na kri-
'znom drevi dûso pûsca. Csi je
Nyega krí'z i szmrt 'Zidovom blod-
noszt, Grkom pa noríja bíla: me-
ni, kí szem z-Evangelioma szvet-
loszt dôbo, je Bo'za modroszt i zmo-
'znoszt. Blá'zen bojdi nyega szvétí
szpo-

szpomenek. On je sz-szvojov brít-kov szmrtjov meni szpravo : grehov odpúscsanye , dúсно veszeljé i pokoj ; bátrivnoszt proti szmrti , i vecsnoga 'zitka blá'zeno vúpanye.

Vekivecsna hvála bojdi Tebi, dús nasi nebeszki priátel, Jezus! kaj szí i za méne na kri'zi mrô. Tebé dícsíjo vszi, kí pri Tebi posínek nájdejo; vszi, kí po Tebi k - Bogi prídejo; vszi, kí vu nyiho-voj nemocsnosztí, nevoli i szmrti od Téhe trost zadobíjo. Tí szí ál-dov posztao za moje grehe; ali nej szamo za moje, nego i za czeloga szvejta grehe.

Vekivecsna hvála bojdi i Tebi, nasega zvelícsanya Bóg, i vsze szmílenosztí Ocsa! kaj szí sze z-menom po táksem szredbeníki zmiro. Kak
bi

bi mogao zdaj 'ze dvojiti, kaj szi
 Ti csízta lübéznoszt? Csi szi sze
 nad Tvojim Jedino-rodjenim szinom
 nej szmilüvao: kak ne bi dáo Ti
 'z-nyim vsze, ka je nám potrebno?
 Zdaj 'ze vsza szlobodno proszim ino
 esákam od Tébe, ka je meni na
 szvetszko i vecsno blá'zensztvo po-
 trebno. Vari me, ó szmileni Bóg!
 da mi szrdcze ne obtrdne, od Té-
 be ne odsztopi; v-grehov mre'ze ne
 szíli, Tvojo miloscsó ne zavr'ze,
 ino sze nigdár ne szpozábi, kak z-
 drágov czenov szi Ti mené odkúpo.
 Pomágaj, da vszákomi grehi tá mer-
 jém, ino szamo Tebi vu isztini 'zi-
 vém. I gda Ti, 'zitka Goszpód! tü-
 di meni te szmrtni pehár naklonis:
 teda vu mojem teskom boji dáj mi
 bátrivnoszt i trost vu Tvojega Szi-
 ná

na szmrti nájditi; ino mojo dúso sz-
czelov vŭpaznosztjov vu Tvoje ro-
ké porácsati, Amen.

Molitev na Vŭzen.

Na veke bojdi hváleno Tvoje szvé-
to Imé, vszega szvejta Goszpôd i
Obdr'zitel! kaj szí me poleg Tvo-
je velike miloscse porodo znovies
na 'zivo vŭpanye, na vekivecsnoszt,
stera nemore vesznoti, ni sze osz-
krúnti, ni povehnoti, — stera sze
mi vu nebészi dr'zi! — Kak pre-
drágo i prelŭbléno je tó vŭpanye!
Kak neszrecsen bi bio brezi toga
trosta. Nemam eti ni meszta, ni
blá'zensztva sztálnoga. Preminocse
i krhko sztvorjenye szem na zemli,
i na

i na mrtelnoszt me opomina vsze,
ka mi li ocsi vidíjo. Li kratko vre-
men trpécsi radoszt tálnik szem jasz
eti, i vnogokrát ti preminocsi szpo-
menek; ti vezdásnyi szlisanye, i ti
prisesztni nevól sz - sztráhom csá-
kanye mi vu radoszti pehár britki
pelin zmesa. Dabi na veke vu gro-
bi osztánóti mogao, kak neszrecsno
sztyorjenye bi bio! Ali, Tí vsza-
mogocsi Bóg! szí verno za méne
szkrbo. Sz - pravicze szvetlosztjov
szí razegnao blodnoszti i dvojnoszti
temnoszt; sz-Krisztusa sz-szmrti go-
rizbüdjenyom szí szmrti grozo kraj-
vzeó; i po nyegovoj odícseenoszti,
prisesztné nemrtelnoszti vűpanye vu
meni dolizapecsato. Kak Jezus, mo-
je vere Zacsitel i Dokoncsitel 'zi-
vé: tak i jasz 'z - Nyim vréd 'zivo
bodem.

bodem. On je gorisztanenyé i 'zi-
tek; kí vu Nyem verje, csi gli mer-
jé, zátó dönok 'zivé.

Gda sze ete odicseni Zvelicsi-
tel szká'ze: teda vsza szlaboszt, ne-
vola, holezen i escse szmrt tá mi-
né; to szprhlivo tejlo nemrtelnoszt
na szébe oblecsé, i te zemelszki
cslovek nebeszki gráta. — Ne po-
szága me 'ze ni grob, ni szmrt;
Jezus je szmrti mocs, i grobi gro-
zo prévzeo. Zdaj 'ze lehko z-ra-
dosztjov velim: „szmrt, gde je tvoji
'zálec? pekel, gde je tvoja oblászt?
ali hvála Tebi, Goszpon Bog, kaj
szi nám obládati dáo po Jezus Kri-
sztusi“ — Ne osztánem 'ze tak v-
grobi ni jasz, ni tisztí, kí szo pred
menom preminoli; nego prejk od-
hájam vu vecsno pokójnoszt, stero
je

je szám Bôg szvojemi lûdsztvi szpravo. Pomágaj, zvelicsánsztva mojga Bôg, da sze etakse vûpanye vu meni od dna do dna bole vkorní; pomágaj, da dobro vojszkûjem; be'záj csedno szkoncsávam; vero zdr'zim, ino praviczé korôno zadobim, Amen.

Molitev na Riszále.

Vszega szvejta moder Ravnitel, Obr'zitel, nezbrojene dobrete Bôg! Ti dás vszákoj sztvári 'zitek, zitka szapo i odühávanye. Jasz szem tûdi po Tvojoj zmo'znosztí; mené tûdi Tvoj szvétí Dûh o'ziva. Sz-tvojega národa szem i jasz; ár szime na Tvoj obráz esznovao. —

Vszi-

Vszigdár szí poszvedocso, kaj tvoj
 Düh ravna nász; ali nigdár nej tak
 ocsiveszno i szvetlo, kak po Jezu-
 si i nyega Apostolaj. Tí szí je sz-
 Tvojega Dühá náj obilnesim mer-
 tükom obdarüvao, in Nyega mócs-
 szí na nyih i po nyih náj bole vöv-
 javo. Po tom szo oni modroszt i rá-
 zum zadobili, i na isztine popolno
 szpoznanye prisli; po tom szo na
 bolvansztva i blodnosztí vöpreprá-
 lanye, i na isztine razsirjávanje zmo-
 'zne skéri posztali; po tom szo ni-
 kelko jezér lüdsztva na Jezusa Ná-
 vuk nadignoli i pripelali, i escse
 tam Evangelioma szvetloszt razvé-
 drili, gde je prvo goszta kmicza i
 temna nôcs bila.

Oh szvetlosztí Ocsa! kak odí-
 cseno je Tvojga Dühá mócs, i od
 Tébe

Tébe szhájajocsa isztina to blod-
noszt i hüdobo obládala! Kak sz-
szlabov skerjov szí 'zivo na never-
vanya mocsnosztí porúsanje! Tomi
zmo'znomi deli sze i jasz vredno
veszelim; i jasz szem po Tvojem
Dühi szvetloszt zadobo, i mené vcsi
i bátrivi Jezusa Evangeliom.

Vekivecsna hvála bojdí Tebi,
vszej dobri dárov Daritel za ocsin-
szke lübézni Tvoje eto szvedocsán-
sztvo! Dáj nadale po Tvojem Dühi
Rejcsi Tvojoj môcs vu mojem szrd-
ezi. Zbüdjávaj, pobogsávaj mi dü-
so, i vcsini jo pripravno, da Tebé
vu dühi i isztini moli. Oh navcsi
me, Goszpodne, Tvojo Volo csiniti,
Tvoj Düh me naj vodi po ednákoj
pôti, Amen.

III.

Molítve

*Pri 'ziulenyi sz-Krisztu-
sevon Vecsérjov.*

III

Mellitus

Pr. Biology 12-11-1914

Massachusetts

Priprávlanye k - Krisztusovoj Vecsérji.

Geto z-Goszpon Jezusa, mojga Zve-
licsitela szlednyov Vecsérjov scsém
'ziveti: potrebno mi je prav pre-
miszliti: ka je toga szvétoga i zna-
menitoga réda czil i haszek. Jezus
tak právi: *vzemte ino jejte, to je
moje tejlo, stero sze za vász dá,
to csinte, kelikokrát csinite, na moj
szpómenek. Vzemte, píte sz - toga
pehára, steri je novoga Testamen-
toma ali zákona pehár; i tô csinte,
kelikokrát pijéte, na moj szpóme-
nek. Pavel Apostol tô tüdi posztá-
vla za náj véksi czil Krisztusove Ve-
csérje. Gdagodi bodete - tak veli
- jeli té krüh, i pili té pehár, glá-
e szte*

szte szmrt Goszpodna, dokecs ne
 pride! — Jezus szvojega 'zitka szle-
 dnyi vecsér je náj bole táksim de-
 lam i zgucsávanyam áldüvao, sz-ste-
 rimi je na vucsenike szvoje gle-
 docs szmrti szvoje, szpomenek za
 blagoszlovni i nepozábleni steo djá-
 ti. Vsze, ka je gucsao i csinio, je
 na Nyegovo bli'zányo szmrt czila-
 lo. „Sz - szrdcza szem - 'zelo — tak je
 velo — escse ednók z - vami vecsér-
 jati; zdaj obszlednyim pijémo vküp
 priátelsztva szvéti pehár; potom vecs
 ne bom pio sz - sztrszovoga száda;
 nebeszka hrána me bode hránila vu
 ocsé mojega králesztvi. Vi pa, ge-
 to sze jasz od vász odlocsim, szprav-
 te sze gosztó vküp sz - timi vasi-
 mi, i jejte teda z - etoga krúha, i
 píte z-etoga pehára, szpamente sze
 vszá-

vszákikrát z - méne, z - vasega pri-
átela, koga tejlo sze vszako vöro
za vász na szmrt dá, i koga krv
sze vszako vöro za vász vöprelejé.

Csi ednoga mérajocsega Oco
ali priátela szlednye recsi tim nye-
govim lüblénim mocsno do szrdcza
zavádijo: kak szo mogle ete re-
czi globoko zavaditi i krepko dela-
ti vu szrdczáj vucsenikov Jezusovi!
Kak z-vrelöv lübéznosztjov i zahvál-
nosztjov szo sze mogli 'z Nyega szpo-
minati, gdakoli szo z - blagoszlov-
noga krüha jeli, i sz - poszvecsenoga
pehára pili!

Sz - toga tak vidim, kak morem
sz - Krisztusa Vecsérjov 'zivetí; za-
kaj prihájam k - nyegovomi sztoli?
záto naimre: naj z-Jezusa, i náj bo-
le nyegove szmrti szpomenek szí vu
szrd-

szerdci zmo'zno ponovim; naj sze
na vsze moje dú'znoszt, i náj bole
na bli'znyi moji právo krszcsánszko
lűbėznoszt pobűdim i vu nyej sze
pokrepim; naj na 'zivlėnye poleg
Vádlűványa Jezusovoga znovics sze.
bė ocsiveszno dolizavė'zem, i nemr-
tėlnoszt blá'zeno vűpanye vu meni
o'zivávam ino potrdjávam.

Záto i zdaj, geto znovics sz-
tov Vecsėrjov 'ziveti 'zelėm: náj
prvle szpametno premiszlim mojga
Jezusa nebeszkoga návuka szvéte i-
sztine; i 'zivo sziz zapisem vu szerd-
eze: Nyegove Bo'ze szvéte pėlde;
nyegovi mők i szmrti szpomenek.
Vsze zaprėm zdaj vő z-moje páme-
ti; szamo z-mojga raszpėtoga Zve-
licsitela sziz premislávam. Sz-poni-
znim szerdczom, i z-vrelov zahvál-
noszt-

nosztjov, ino tak, idem k-nyegovomi sztolí, da bi pod lasztiven nyegov Kri'z sztopo, i z-telovnimi ocsmí bi ga vido na nyem visziti. Ar vu etoj szvétoj szprávi nyegova zvelicsitelna szmrt sze mi po ocsiveszni znamenaj, kakti pred ocsi posztávla.

Nej, nej szamo poleg segé - sz-czelim szrdczom, sz-právov vü-pazosztjov i z-veszélov zahválnosztjov idem k-Tvojmi Oltári, národa cslovecsánszkoga Zvelicsitel, Jezus! záto, naj Tvojega dobrotivnoga 'zitka; hasznovitoga trplénja, i zvelicsitelne szmrti vidénje vu meni pravíce, i pobo'znoga 'zitka lübézen pobüdí; da z-Vere moje ocsmí vu to odicseno domovino - tá, gde Tebé po obládanyi ta Bó-

'za odicsenoszt koronúje - zamérim ;
i to vidénye pá vu szrdczi mojem
Vero, lúbézen, vüpanye ponávla ;
na vsze, kaje dobro, szvéto, mocs
podeli ; vreloszt mi pode'zge', bá-
trivnoszt o'zivi ; i düso mi ober ze-
melszki vu nebésza podigne. Z - ve-
szélim szrdczom bodem dícsó Tvo-
jo nezgovorno lüde'znoszt, sz - ste-
rov szí szvejti zvelícsanye szpravo,
i odküplénya dela szkoncsao ; i szvé-
to oblúbim : kaj poleg Tvoji zapo-
ved i példa ravnao bodem vsza mo-
ja dela. Tí szám dáj k-tomi môcs,
i vsini, da eto delo mojoj nemr-
telnoj düsi na zvelícsanye szlú'zi,
Amen.

Verdevanye szamoga szebé.

Tebi, oh vsze lübézni Bóg! glih-
 nesi bidti – tő je moje veliko zren-
 delüvanye, k - steromi primerno 'zi-
 veti i delati mám. Alì kak bi mo-
 gao tő pred Tebom, Vszaznajocsi!
 zakriti – szamo kroto hitro pozábim
 mojo du'znoszt, i zaosztánem ozda-
 lecs od czíla, steroga szí pred mé-
 ne posztavo. Etoga 'zitka szkrbí i
 i potrebsine mi hitro dúso, i szrd-
 eze zmotijo! kaj to edno, stero je
 potrebno, lehko z - ocsi zgúbim, i
 dúse blá'zensztvo ni'ze prestímam,
 kak ete szvetszke radoszti i dugo-
 ványa, i prekroto sze pogrozim vu
 tá, stera tejlo po'zeláva, Szvejta hü-
 da példa, zapeláysztvo, ynogi zlo-

esaszti lúdi lescsécsa szrecca, zvün-
szki sztán 'zitka mojga - tó vsze
kak mi pogübelno szégne do szrd-
eza; odráta od dobroga i v. szkvar-
jenoszt zapela! I kak vnoge zmo-
'zne nepriátele má obládati odzno-
tra ta pobò'znoszt! Kak vno'zino
niziki 'zél, szilni i nerédni nász-
leboszt pre'ziga, sztiszkáva moje pr-
szi! Kak vnogokrát szem szlab nyim
prótisztánoti, nyé obládati! Ah! hi-
tro pomenkám, szkleknem na po-
bo'znoszt pôti; ali pa na nyej ná-
zdré idem, geto bi naprej mogao
idti! Csi gli ne regresim szam rad:
gesztó szpádnem dönok, ali z-ne-
szpametnoszt, ali sz-szlaboszt, ali
sz-szile. Csi sze grehov gli hábam!
bíne dönok nesztanoma csinim; csi
sze na vékso popolnoszt gli pascsim:

dönok nej vsigdár zevszov mocsjóv,
nej sz-sztálnov jedrnosztjov, nej sz-
esisztov i nepokáranov vernosztjov.

Oh zacsütim, Szvéti Bôg! csi
szi li malo vu szrdcze poglédnem,
mojo szlaboszt, i zaglédnem moja
grehoto. Escse teda, gda mi je vo-
la na dobro zravvana, i mi na
szrdczy le'zi pobogsanye, morem va-
dlüvati: kaj szem z-vnoge sztráni
nepopolen, i ozdalecs od czila pred
méne posztávlenoga. Csi etak mo-
dro vu szébe sztopim: nemorem sze
zadr'zati, kaj nebi sz-szebom ne-
zadovolen bio. Csi me düseveszt
szkvarjúje: kak neszrecsen sze sti-
mam, kákxa tú'znoszt i 'zalüvanye
zgrábi moja düso! Csi gli ne vidim
vu szebi velki grehov; escse me i
ti ménsi sztroszijo, - i ta miszel:

kaj szem nej tisztí, steri bi meo
 bidti, me czelô dolipobije, kaj ne
 szmém ocsi k-Tebi, ô Bog szvétí!
 prizdignoti. Ár kak bi i mogao sz-
 právov vüpaznosztjov k-Tebi idti,
 kí szamo to dobro lübis, i neszta-
 noma mi glászis: „bojdite szvétí,
 kak je vas Bôg szvétí.“ Ah! glo-
 boka rana nász pecsé, vrta nám vu
 szrczi csrv nepogíhnyeni, csi sze z-
 grehov nasi csrsztvo szpomenémo!
 I kak bi mogli mi nacsí pred Tvoje
 szvéto licze sztopiti, kak sz-szrá-
 motov i 'z 'zalüvanyem; kak ne bi
 sz-poniznosztjov k-Tebi zdehnoli:
 „Goszpodne! szmilüj sze meni gres-
 niki!“

Blá'zeni szmo: kaj escse pri náj
 véksoj grehoti nej nám trbej vu Bo-
 'zój miloscsi dvojiti! Pravicsen, szmi-
 leni,

leni, dúgotrplivi je nas Bog! ki sz-
szmilenimi očsmi gléda na gresni-
ke; odpüszti nyim présztöpe: csi je
szpoznajo, 'zalújo, sze pobogsajo;
kí sze ne radúje gresnika szmrti i
pogübeli, nego scsé, naj sze szpo-
korí i 'zivé: — tak je nám ozna-
no On, kí je za nase grehe na kri-
'zi mreó. Ah! nezrecsena je Tvoja
lúbéznoszt, szvetloszti Ocsa; — vtá-
las onomi, kí je globoko szpadno,
trôst, pomocs i obeszeljé, csi sze
k-Tebi povrne i pokoro csini.

Na tô sze szpomenoti, na prá-
vo vardevanye sze zbüditi, na po-
bogsanye nadignoti, i sz-Tebom,
szvéti Bog, sze zmiriti — tô je na-
se Krszcsánszke Czerkvi on velki
réd i czil, steroga mi *szpoved* zo-
vémo. Vredno sze rácsúna ona med
náj

náj znamenitese i lepse redi Krsz-
csánsztva nasega. Tá szpoved pela
globse v - nász szame, opomené na
nase zrendelävanye; i Tvojo veli-
ko lübéznoszt, ó Bôg, nám pred o-
esi posztávi; i glászi nám vszej gre-
hov odpüscsanye: esi odpoveme vszo
blodnoszt, grehoto; i szamo Tebi, i
Onomi, koga szí poszlao — toj pra-
viczi i pobo'znosztí — 'zivéme.

Oh! kak szvétí i blagoszlova
pun réd je tak ta szpoved! Vu toj
dnesz tál vzéti je i moj czil. Blago-
szlovi moje goridjánye ó Tí, odko-
ga vesz blagoszlov szhája. Vcsini me
po Tvojem Dühi za vrednoga, da do-
bro posztánem pred Tvojim líczom,
i sz - Tvoje récsi Glaszitela vüszk
mojemi miri csújem on trôst: odpü-
cseni szo tebi grehi tvoji!

Prvle,

Prvle, kak bi vu tój zvelicsitelnoj Miloscsi tál vzéo: ka bi mogao bogsega csiniti, kak osztro vu szébe poglédnöti, i pred Tebom, kí escse ta szkrivna vídís, moje szrd-eze szoditi, vardenöti, i zeznati: jeli szem sze vreden Tvoje dejte, i Tisztoga naszlednik zvati, kí je nigdár nej greh csino, i vu koga vüsztaj sze je jálnoszt nej znaísła?

Jeli szem vszigdár – etak sze scsém vardevati – pred ocsmí meo moje zrendelüvanye; i jeli szem sze pascso nyemi 'ziveti? Jeli mi je na szrczi bilo moje düse zvelicsanye? Jeli szem te lejpe prílike na haszek obrno? Jeli szem vszigdár náj prvo setüvao za Tvojim Králevsztvom i za Tvojov praviczov, ó dober Bog? Jeli szo me nej szlepíle te szvet-szke

szke 'zelé'; vu ta zemelszka pogrô-
zile, i k-onomi pribile, ka je pre-
minocse? Jeli szem pazo na zname-
nya od Tébe k-mojmi zvelícsanyi
dána, ali szem pa lehko ona zamúdo
na haszek obrnoti? Jeli szem vzéo
Tvoje zapovedi gori; ali szem je pa
vnemar zametávao; jeli szem 'ziveo
poleg nyih, ali szem pa okorno pro-
ti nyim brszao?

Jeli szem sze pascso moje szrd-
cze, náj bole nyega szlabi sztrán,
moje prijétne náklonoszti i návade,
bole ino bole szpoznati? I csi szem
kaj naisao, ka je proti düseveszti i
veri; jeli szem ono vösztrebiti sze
pascso? Jeli szem sze zevsze mócsi
bojüvao z-mojmi 'zelami; sz-szvej-
ta zapelávsztvom: ali meje pa leh-
ko hitro posztraso moje pobo'zno-
szti

sztí nepriateľ — te greh i nyega
môcs? — Jeli szem, Tebé, mojga
Bogá, zváo vu boji na pomôcs, ali
szem pa neszpametno vu nevoli mor-
jüvao i vczagüvao.

Jeli szem sze hábao nej szamo
ti véksi, nego i ti ménsi grehov?
Jeli szem bio jedrni escse vu ti náj
ménsi dú'znoszt szpunyávanyi? Jeli
szem csinio, ka szem dú'zen bio,
z - dobrovolnim szrdczom; ali szem
pa lehko nikaj nej márao za dú'zno-
szti moje — i csi je kaj vcsinyeno,
nej je nacsi, kak sz - szilov i sz-
trüczom?

Jeli szem moje krepkocse, ste-
re szí mi Tí! Oh Bog! vtálao, na
právi haszek obracsao; ali szem pa
'z - nyimi hüdô tr'zio? Jeli szem bio
polec premôcsi drügim na haszek:

tim

tim potrehnim na pomôcs, tim o-
pádnyenim na opravo, tim 'zalosztim
na veszelje', tim szlabim na podpé-
range: ali szem lehko vszém tém
na te'zino i skodo bio? Jeli je ne-
voscsénoszt, gízdoszt, szkoposzt i
drúga hűdoba nej szlepila mené?
Jeli szem 'ziveo vu miri z-onimi,
med stere szí Ti mené, Oh Bog,
posztavo? jeli szem je nej zbantü-
vao, obsálo? Jeli szem bio, kakti
Krszesenik, drúgim na poszvejt; ali
szem je pa lehko z-hűdim djányem,
z-zlocsasztim 'zitkom, zapelávnov
példov te ne dú'zne szpácsó, pok-
váro i nyim v-pekel pót pokázao?

Vszaznajocsi! kak bi tő vsze
pred Tebom, kí vidis szrdcze, i
znás vszáke miszli, mogao szkriti;
kak bi sze mogao stímati, i za bog-

sega

sega dr'zati, kak szem? Nej! nej,
mój dober Bôg! ne szkrivam moji
binov; - vadlűjem ráj eti pred Tvo-
jim líczom, kaj szem nej tisztí, ki
bi mogao bidti; nisterocs szem zav-
daro: ali szám rad, ali sz - szlabo-
szti od práve szteze, stera bi me
k - Tebi pripelala. I ovo! záto pri-
hájam zdaj k - Oltári Tvoje nezbro-
jene miloscse, - klecsécs zdűhávam
k - Tebi, Oh milosztiven Ocsa! za
grehov odpűscsanye. Ti kí vszáko-
mi rad odpűsztís, ki sze povrné i
Tebi 'zivé - odpűszti i meni moje
grehe, sz - steri sze zdáj vöszelecsű-
jem; i Tebi szamo, i Onomi ki je,
za méne mreo, 'ziveti scsém. Dáj
Ti szám mojemi právomi goridjányi
blagoszlov, poszvėti mi volo. Amen.

*Útrásnya moliteu vu dnévi pri-
hájanya k - Krisztusovej Vecsérji.*

Ete dén, na steroga szí me Ti,
dober Bôg! zbúdo, je na méne gle-
docs krotó velkí i znameniti; ár i-
dem k-mojga Zvelicsitela Jezus Kri-
sztusa sztoli, i vu vecsérji na nye-
gove szmrti szpomének szprávlene
tál vzemem. Kak nezgovorno blá-
'zensztvo je tó! On, ki je szvéti i
esiszti, te Bo'zi Szín, scsé' sze z-
menom yu Dübi vjedínati, i sz-szvo-
jov Bo'zov. mocsjov vu meni tak
delati; kak je vu szvoji Vucseniki
delao, gda je etak nyim gucsao:
„Vzemte i jejte, tó je moje tej-
lo, vzemte i píte, tó je moja krv.“
Oh da nebi szamo z-vüszdami pri-
hájao

hájaó k-nyega sztoli; dabi ozdalecs
 od méne bilé vsze miszli, stere me
 blodijo, na krívo pôť zavrnejó! Da-
 bi sze moje szrdcze sz-právov lü-
 béznosztjov k-onomi prizdignolo,
 komi szem tak prevno'zino dú'zen!
 Vszege dobroga vretina, milosztí-
 ven Goszpon Bóg! vszádi Ti szám
 v-méne právo pobo'zno náklonoszt;
 nadigni mi szrdcze, da odsztávi vsze
 grehe, i polúbi li tiszta, stera szo-
 vecsna, i presztojécsa. Za'zgi v-meni
 ono vero i zagvüsanye, kaj je i me-
 ni szprávléno po Krisztusi odküplé-
 nye i zvelicsanye. Pobúdi me k-moj-
 mi Zvelicsiteli na právo lübéznoszt
 i zahválnoszt,

Díka i hvála Tebi, ó vsze lü-
 bézni Bóg! kaj szí me med blodno-
 szdami i grehi nej niháo brezi tros-
 ta;

ta; nego szí za méne Tvojga Színá
na szmrt dáó, i po nyem meni zve-
licsanye szpravo. Hodi, Ti moj ne-
beszki priátel! razvészeli moje szr-
cze. Tí, ki szí na kri'zi áldüvani,
alí zdaj na Bogá dászni goszpodújes,
hodi, delaj v-meni sz-Tvojov Bo-
'zov mocsjov. Bojdi mi trost, geto
'zalújem moje grehe; bojdi mi vrács
vu vra'záji dúsneveszti, — bojdi mi
szpravicsanye, poszvecsenyé, veszel-
jé i vűpanye. Oh kak 'zéja moje szr-
cze Tvojo miloscsó! scsiszti mi szr-
dcze od vszáki gresni 'zelnoszt, i na-
puni je sz-szvétimi náklonosztami,
da nika tak króto ne'zelej, kak Tvo-
jo veliko miloscsó. Pripravi me Tí
szam, vszamogocsi Bog! da ne 'zi-
vém sz-tov szvétov Vecsérjov me-
ni na szkvarjenje, nego na zvelicsa-
nye, Amen.

Drü-

*Drüga molítev na té iszti dén
pripravna.*

Blúzi je 'ze ta vöra, vu steroj z-
Vecsérjov mojga Zvelicsitela Jezusa
'ziveti scsém. K-Tebi zdignem mo-
je szrczé, Vsaznajocsi Bôg, vu eti
szvéti i znameniti megnenyaj. Ne
dopúszti, kaj bi eto vöro neszpa-
metno, ali sz-krivimi miszli tá po-
troso. Odvrni od méne ono miszel,
liki dabi tá szpoved brezi vszega la-
sztivnoga priprávlanya lehko zveli-
csitelna bíla; ali pa brezi vszega po-
bogsanya grehov odpúscsanye szprá-
vila, i to právo pobo'znoszt dopu-
niti mogla.

Oh nej! ne dá ta proszta te-
lovna hrána i pitvina on blagoszlov,
ste-

steroga sze mám vŭpati z-etoga szvé-
 toga dela; nego tŕ: ka pri tom mo-
 ja pamet mŭszli, szrczé szlŭsi, i dŭ-
 sa szŭ goridene; — tŕ: csi po tom
 mojo pamet od ti zemelszki k-tim
 vecsnim zravnam; na dŭ'znoszt moji
 jedrno szpunyávané sze nadignem;
 vu meni právo bli'zno lŭbéznoszt
 pobŭdim; nemrtelnosztŭ vŭpanye po-
 novim, i ono blá'zenszsvo vu dŭhi
 naprej kostávam, sz-sterim sze, csi
 verno vu boji proti grehi obsztojim,
 vu tom bogsem szvejti obdarŭjem.
 Oh! ravnaj Tŭ szám moje szrcze,
 Vsaznajocsi Bŕg! da v-eti zvelicsi-
 telni haszkaj tál vmemem, vu steri
 me Jezus po szvojoj szvétoj Vecsér-
 ŭj tálnŭka vcsiniti 'zelej. 'Z-nyega
 szpomŭnanye me naj napuni, kakti
 k-mojmŭ náj véksemi dobrocsiniteli,
 sz-prá-

sz-právov lübéznosztjov i zahválno-
 sztjov, geto sze 'z-nyegove példa
 szpomeném: tó me naj nadigne; da
 sze i jasz na tákso popolnoszt pas-
 csim; ino me naj zagvüsa: kaj sze
 szamo tak vredno racsúnam med nye-
 gove verne, csi táksa náklonoszt je-
 szte vu meni, kak je vu Jezusi bíla;
 csi proti mojemi haszki szem gotov
 z-drúgimi dobro csiniti, escse ne-
 priátele pomágati, i vsze pozványe
 verno szpunyávatí! 'Z-nyega szpo-
 menek mi naj dobro zarazmeti dá:
 kaj szem nej szamo prájh, nego szem
 i na vecsnoga 'zitka i blá'zensztva
 öroküvanye pozváni i odebráni. Oh
 Tí! od koga li szamo vesz dober
 i popolen dár szhája, Vszamogocsi
 Bóg! me vesini za vrednoga gosztá

pri

pri Vecsérji Jezusovoj; dáj da z-
vrednim tálom prihájam k-nyega Ol-
tári, i vsini, da 'z-nyegove szmrti
szpomenek bode na méne i na vsze
Krszcsane gledocs blagoszlovni, A-
men.

*Krátke zdühávanje pri Oltári
med v'zívanyem Krusztosove
Vecsérje.*

Jezus! klecsim pred Oltárom
Zdaj Tvoje lübéznosztí,
Da z - Vecsérje Tvoje dárom
'Zivém vu pobo'znosztí;
Szpominám sze sz-Tvoje szmrti,
Szlecsűjem sze zgrehov grdí.

Hodi, sztopi zdaj vu mene,
Z-dűhom mojim sze vjedínaj,
Naj

Naj sze v-méne Dúh Tvoj szklene

Zdaj v-ti nebeszki hránaj.

Hodi, szcsishti grésno szrdcze —

Jezus! 'zítka szvetlo szuncze!

Amen.

*Hválodávanye za 'zivlenye sz-
Krisztusovov Vecsérjov.*

Z. zahválnim ino veszélím szrd-
czom odhájam od Jezusovoga, moj-
ga Zvelicsitela, szvétoga Oltára.
Hvála ino díka, Tebi, Oh szvet-
loszti Ocsa, nas milosztiven dober
Bôg! za vsze dobre miszli i náklo-
noszti, stere je vu meni eto vez-
dásnye 'zivlénye pobúdilo; za vszá-
ko düsevno radoszt i obészelnoszt,

stero szí mi Tí, moj Bog! podélo.
 Sz - Tébe szem szí premislávao, moj
 nebeszki Ocsa! i ah! dabi tó sz-
 práve lübéznosztí csinio! Tvoj blá-
 'zen szpomenek, moj drági Jezus!
 szem szvetíó, i ah! dabi ga zahvál-
 nim szrdczom lí szvetíó! Prílika
 mi je bíla na pobüdjávanye vszega
 dobroga, i ah! dabi sze lí prav
 zá'zgalo moje szrdcze na vsze do-
 bro. Tí Vszaznajocsi! vidis moje
 szrdcze i miszli: szmilúj sze i etí
 mojoj szlabosztí; ka je pa dobroga
 vu meni pobüdjeno, dáj onomi mócs,
 da sze vkorní i szád prinása na 'zí-
 tek vekivecsen. Dáj da onomi Va-
 dlüványi, steromi szem sze dnesz
 pá znovics dolizavézao, na postenyé
 i díko 'zivém; daj da z-mojim 'zít-
 kom i példov tak szvejtím, da drú.

gi tő vídivsi, dicsíjo Bogá nebesz-
koga; dáj da ono pôt, na stero
szem zdaj naravnani, — to pobo'zno-
szti pôt — verno jedrno hodim, i
vsze prilike na haszek obrácsam,
po steri mir, Bo'zo miloscsó i dúse
zvelicsanye zadobiti morem. Szvé-
to Ti obeccsam, moj Bôg! kaj mojo
oblábo, stero szem dnesz vcsíno,
prav szpunyávac, nesztanoma na
szébe pazio, moje dú'znoszti pred
ocsmí dr'zao, i ete dén vszigdár na
míszli meo bodem. Pomágaj me
vu vszem etom Ti szám, kí vcsi-
niti znás tő, naj to dobro scsémo,
i tő: naj doprineszémo. Obdr'zi
me do koncza vu veri, vűpanyi, i
lűbéznoszti, da tak Tebi, ino osz-
loboditeli mojemi, Jezus Krisztusi,
vszigdár bodem prijetnési, popolné-
si,

si, i k - nebeszkomi blá'zensztvi, i
nyega v'zivanyi gratújem priprav-
nési. Amen.

*Vecserásnya molitev vu dnévi
Szpoveda.*

Dokoncsáva sze'ze te blá'zeni szvé-
ti dén, vu sterom szí Tí, Oh vel-
ke miloscse Bôg! teliko dobra z-
menom vsíno. Escse ednok k-Te-
bi zdignem moje szrdcze, escse
ednok dícsim Tebé z - zahválnim
szrdczom za vsze one blagoszlove,
stere szí meni dnesz podeljávo.
Oh dabi znao ono miloscso, na ste-
ro szí Tí mené dnesz vrednoga
djáo, vredno postüvati, i pri meni

za obsztojécsó vcsiniti. Tí szám
 pokrêpi, oh szvéti Bóg, Tí szám
 vcsíni za sztálne i hasznovite one
 dobre náklonoszti i goridjánya, ste-
 ra je vu meni dnesz Jezusovi do-
 brôt szpomenek pobűdo. Dáj da
 vu dú'znoszti moji od dnésnyi máo
 z - novov mocsjov i z - novov jedr-
 nosztjov hodim; vu meni pobűdje-
 na dobra namenyávanya verno szpe-
 lávam, i czéli moj 'zitek tak zren-
 delűjem, kak sze ednoga táksega
 Krszcsenika dosztája, ki sze sz-
 szpoznanyem Tvojega szvétoga I-
 ména i z - Tvojim jedinsztvom hvá-
 li. Znám i csűjem, kaj i escse zdaj
 jeszo vu meni falinge, bini, i hűde
 nászloboszti. Oh moje lasztivno
 szrdcze, grésni moji náklonoszt i
 'zél mócs, i toga szvejta zapelávna
 pél-

pelda me i potomtoga na vnoge
 norôszti i grehe vábila bode. Boj-
 di z-menom, oh Ti, ki szí escse
 vu ti szlabi zmo'zen, bojdi z-me-
 nom, gda sze szküsávam, i gda mi
 szlabo szrdcze pomenkati scsé. Ona
 miszel: kaj Ti vsze znás i vídis,
 i moje dnésnye oblúbe szpomenek
 – naj krejpi mené, i dá mócs pro-
 tisztnoti, gda me krv i tejlo na
 tákse krívo djánye ráta, stero sze
 protiví z-mojmi dü'znosztami i z-
 düsnovesztjov. Tebi, mojga 'zitka
 Goszpôd i Ocsa! sze od dnésnyi
 máo bole prejkdám; i na Tébe za-
 vtipam szám szebé i vszo mojo sztá-
 vo. Vodi me i nadale sz-Tvojov
 pomocsjov, dokecs vu etoj mrtel-
 noszti domovini vandram. Bojdi i
 v-etoj prisesztnoj nôcsi moj Bra-
 ni-

nitel; i vari me od vszega, ka mi
škodlivo i pogübelno má bidti. Do-
püszti, naj vütro vu novoj mócsi
gorisztánem, i z - novov jedrnoszt-
jov, z - veszélim szrdczom idem po
mojga pozványa deli. Tebi scsém,
Oh Goszpôdne! 'ziveti, Tebi scsém
vmrejtí; i kak vu 'zitki, tak vu
szmrti vu Tvojoj dobroti i milosci
polo'zim vszo vüpaznoszt, Amen.

IV.

Molitvi

*Vu rázlocsni sztávaj i
pripetjáj 'zítka.*

*Molitev szreecsne sztáve cslo-
veka.*

V ekivecsne hvále i díke vréden
Goszpon Bôg! kak vnogo zrokov
mám Tebé dicsiti i hváliti: csi
szpámetno poglédnem mojo sztávo
i szreecsó; csi premíszlim, kak do-
szta szem szreecsnesi od drúgi moji
jezero priátelov. Vídím vnoge kre-
méne, ki vu szükესini tesko sze
nevolivajo, szame szebé i te szvo-
je 'zmetno hránijo, te szkúzen ocsa
za krúh kričécsó deczo nemore na-
hrániti. Jasz pa, kí szem nika nej-
bogsi od nyih, vu vnogom blago-
szlovi obiljávam; radoszti i vsze do-
bro po voli v'zívam. Nemam szamo
teliko, kelko mi je od dna do dna po-
f 5 treh-

trebno; nego i táksa dobra ládam, ste-
 ra mi na 'zítka vékso lehkoto szlú-
 'zijo; mám príliko bole ino le'zi szí
 goridjánya vöszpelati; otroke le'zi
 i csednej gorihrániti; mám dati tim
 potrebnim, zmocsti tim nevolnim,
 potrôstati te dreszélne; vszepov-
 széd sze moje obilnoszti szádi leh-
 ko vöszka'zújo, moje delavnoszti
 kraina razsirjáva. Oh moj Goszpod-
 ne i moj Bo'ze! sto szem jasz? Ka
 je moja czêla hi'za, kaj na teliko
 Tvojo ocsinszko lübéznoszt na me-
 ni odícsis? Prájh i pepél szem; i
 Ti sze dönok z-méne ne szpozá-
 bis! Vsze, ka mám, Tvojoj milos-
 csi i dobroti mám zahváliti. Oh!
 da tô nigdár nebi z-moje pámeti
 vöodíslo! Oh! dabi sze vszigdár,
 gda Tvoje dári v'zivam, sz - Tébe,
 moj-

mojga náj véksega Daritela, szpô-
meno! Ali jaj! kak hitro sze sz-
Tébe szpozábimo, kak lehko zgiz-
damo, i nazáj 'zivémo sz-Tvojimi
blagoszlovami, Oh Bôg! gda nám
szreca szvejti, i dobri dnévi sze
lescsijo! Vari me, oh szvéti Bôg!
od etaksi grehov. Dáj da sz-Tvoj-
mi dármi vszigdár modro 'zivém,
mojo uevrednoszt szpoznam; ino sze
na zahválnoszt i vüpaznoszt nadig-
nem. Vcsini me na Tvoje dári vsze
bole vrednoga, i vcsi me nyé tak
glédati, kak pred Tebom na právo
pobo'znoszt prijétna zbüdjávanya. -
Dáj, geto sze Tvojim dárom vesze-
lim, da sze i z-oni szpomeném, kí
szo od méne szirmaskêsi i pomôcs
potrebújejo, ino je poleg premôcsi
razveszeljávam. Náj bole dáj, da szí

na dŭso krôto pazim; i ne dopŭ-
szti sz - timi szvetszkimi szebé na
veke szkvariti. Tak me ravnaj vu
vszem, da ne bodem szamo eti na
zemli zadovolen i szrecesen, nego i
na ov bogsi 'zítek, gde nega premi-
nyávanya, nigda sze pripraven náj-
dem, i moja dŭsa sze vu Tvoji do-
brotaj veszeli na vek' i veke. Amen.

*Molítev szirmaske sztaŭe cslo-
veka.*

Nej, kak mi 'zelémo, nego kak
Tvoja modroszt i lŭbéznoszt za do-
bro nájde, tálas Ti vŭ eta szvetsz-
ka dobra, oh velki Bôg! szvoritel
i Obr'zitel etoga szvejta! Niszika
ne-

nevolna sztáva mi je v - tál prisla;
 'zítek mi je z - vnogimi teskocsami,
 z - 'zmetnimi szkrbmí obvzėti; tén-
 ki je moj 'zíves — szirmastvo je
 moje pozványe; mokre szo mi go-
 sztokrát ocsi, gda sze drügi radú-
 jejo; tú'zen je moj 'zítek; drüгим
 sze szreca lescsi, mené odórjáva.
 Ah! 'zalosztno je pri tom moje szrd-
 cze, i vnogokrát sze nezadovolno-
 szti, to'zbi i tú'znosztí prejk pü-
 szti! — Oh odpüszti mi, vsze do-
 brôte Bóg! csi vu etaksoj mojoj
 neprijétnoj sztávi szlaboszt nad me-
 nom môcs vzeme, i sz - szkúznimi
 ocsmi glédam gori k - Tebi, i ne-
 mirovno zdühávam, i gresim proti
 Tebi. Ali i szpoznam i 'zalújem mo-
 je grehe; eti pred Tebom szvéto ob-
 lü bim, kaj poetomtoga protisztánem
 etak-

etaksim nemirovnosztam, moje ne-
 vole zrok poglédnovsi i 'zítek po-
 bogsavsi sz-Tebom i sz-Tvojim rav-
 nanyem sze zadovolim. – I jeli szem
 nej szám zrok mojemi szirmastvi?
 Jeli szem nej bio mányi, gde bi
 jedrni; neszpameten, gde bi cse-
 den; zapravlács, gde bi mertücsli-
 vi mogao bidti? Zlocsashti 'zítek,
 neszpameten réd, zapüscsanye —
 tô, jeli me je nej v-neszrecso szü-
 nolo? Tí vszaznajocsi Düh! znás,
 gde je moja falinga; csi szem pre-
 grêso, odpüszti mi, i pomágaj mi
 'zítek pobogsati. Csi szem pa nej
 szam zrok moje niszike sztáve: oh
 dáj mi zadovolnomi bidti; daj mi
 premiszliti, kaj je Tvoja modroszt
 za dobro najsla mené vu etakso
 sztávo posztaviti. Oh Tí szám me
 tak

tak szpôti. Daj mi znati, kaj je nej
 ysze dobro, ka nám szrdczé 'zelej, i ka
 sze nam za dobro vidi. Ta lescsécsa
 sztáva ne dá právo blá'zensztvo,
 düsevni mir i pokoj. Vnogi zmo'zni
 i bogati szo doszta neszrecsnêsi kak
 szíromák, ki z-velkim trüdom szvoj
 'zitek hráni, i vnogokrát bi sze ra-
 di 'znyim menyali. Szamo ta zado-
 volnoszt dá právo blá'zensztvo —
 obzláti escse to okajeno hüticzo, i
 'zmajnoga vcsini te náj bole proszti
 krüh. — Nej je cslovek, ki z-vno-
 gim láda, lepô sze lescsí; nego ki
 szvojo dü'žnoszt verno csini. — Z-
 nám dobro, moj milosztiven Ocsa!
 Tí i meni nescses hüdü; Tí poleg
 vrednoszti méris Tvoje dári — i csi
 bi jasz vecs vreden bio, vecs bi na
 méne zavüpaó. — Tô bojdi moj
 trôst

trôst vu czelom mojem 'zítki. Te-
be', mojga Bôgá, i moji dú'znoszt,
csi sze verno dr'zim, nigdár sze ne
vkanim; sz - Tebom szem na veke
blá'zeni. Amen.

Moltev szlü'zécsi oszob.

Z - modrosztjov i dobrôtov rav-
nas, Tí oh Bôg! vszákoga cslove-
ka sztávo; i kamakoli ga posztávis:
scsés naj veszéli 'zivé na szvojem
meszti, i verno opráva dú'znoszt
szvoje. Ne dáj sze mi sz.toga, oh
dober Bôg! nigdár szpozábiti. Isz-
tina, vu niszikoj sztávi sztojim, gde
me vnoge teskocse dohájajo: ali
Tvoja vola je, oh moder Bôg! naj

vu tój 'živém, i tak tüdi scsém vu
 nyej mirovno i zadovolno 'ziveti.
 Csi je escse tak niszika pred me-
 nom tá sztáva: ali záto mrmrao
 nebom; ár znám, kaj i jasz drüгим
 hasznoti morem, csi moje dú'zno-
 szti verno szpunyávam. I tô dá
 szamo meni vrednoszt i prestíma-
 nye pred Bogom i lüdmí. Pred
 Tebom, oh Bôg, nega prebéranya
 oszob, pred Tebom je prijéten vszá-
 ki cslovek, ki dobro csiní, bojdi
 szí on véksega ali ménsega réda,
 bogátecz ali szirmák, goszpôd ali
 szluga. Záto bom zadovolen z-mo-
 jov sztávov, i nesztanoma sze pa-
 scso bom li Tvojo miloscsó zado-
 biti. Csi me kaj te'zí, Tí bodes
 me pomágao — tak ne pomenkám
 pod niksim bremenom. Jedrno o-
 práv-

právlam moja dela ; szamo oni haszek glédam, kém szlú'zim , i vsze verno vcsinim , ka sze mi zapovej. To dobro Imé i csíszte vernosztí hvála mi naj ober vszega na szrd-
 czi i pred ocsmí bode. Zahválen, ponizen, pokoren szem du'zen bidti onim, od steri vizsim ; i csi gli sze mi vídi, kaj vcsászi z - menom ne-
 pravicsno denejo : escse i teda ozdalecs bojdi od méne vszáka okornoszt, szrditoszt i nevernoszt. Rav-
 naj, ô Goszpodne ! vsze moje sztopáje, i pomágaj mi vu mojoj sztávi tó bidti, ka szem bidti du'zen. Oh kak szem blá'zen, csi szí znám verno oprávléni dú'znoszt szvedocsán-
 sztvo dati, i ednok sz-csísztov düs-
 nov - vesztjov pred Tvojim szod-
 nyim sztolczom posztánóti. Z-da-
 rov-

rovnitimi recsmí bodes Tí mené
 hválo: Veren i pobo'zen szluga,
 nad malim szí veren bio na szvej-
 ti, zdaj 'ze vecs scsém na tébe za-
 vűpati; idi vu vecsno radoszt!
 Amen.

Molítev vu mladofzti.

Z-díkov i hválov idem zdaj pred
 Tébe, Oh lűbezniwi Bóg! ki z-do-
 brotov i miloscsov glédas na méne
 — Tvoje dejte — ino me vszáko
 vőro 'zítka mojga sz - Tvojmi ne-
 beszкими dármi blagoszlávlas, raz-
 veszeljávas. Tí mi darís zdrávje i
 krepko mőcs; Tí szegrevas k-me-
 ni szrdczá verni moji roditelov i
 szkrblenikov; Tí mi dás zadoszta
 pri-

prílik moj dúh popolnávati, moje
szrdcze pobogsávati; v - nikom mi
ne dás zmenkanya viditi, ka mi
szrecso i blá'zensztvo naprejpomá-
ga. Oh vzemi gori mojo szrcsno
hválo, i bojdi escse nadale zme-
nom, kak szí i pred témtoga z-me-
nom bio.

Lejpi tá' 'zitka, - czvejt, pro-
toletje je ta mladoszt. Zdaj mi
czveté' 'zitek, mócs i zdrávje; vsze
je frisko i csrsztvo vu meni; ta
zdrava kry ednáko tecse' po moji
'zilaj; pamet je osztra; ocsi szo
szvetle; roké' friske, czêla natúra
na vsze szpodobna. Ali ne bode
tô vszigdár tak. Vremen te czve-
tecse mladoszti hitro tá' pretecse';
i ka zdaj poszejam, táksi szád bo-
dem szledi 'zeo. Szvéta dú'znoszt

mi tak bojdi: té moj lejpi tál 'zit-
 ka modro tá trositi; pamet szí
 oszttriti; k-lépm návadam sze pri-
 vcsiti; vszega dobroga szemen szí
 vu szrdcze poszejati, sz-steroga ed-
 nok lejpi jákoszt mladike zrasztéjo,
 czvetéjo, i szlatki szád prineszéjo.
 Etak mi pomágaj, moj Bóg, vre-
 men mladoszti moje tá trositi, da
 mi ne bode trbelo nigdár sz-szra-
 motov nazáj poglédnoti na tá pre-
 tecsene dnéve.

Szkliszka je ta mladoszti pôt,
 po sterój hodim. Ah! gdagda sze
 pobúdijsz vu meni 'zelnoszti i ná-
 klonoszti, stere me zmotiti scséjo.
 Szvejta szküsávanya, rejcs zapelá-
 sztva, i môcs krivi péld me ne
 iscsejo szamo ednok od práve poti
 na krive szteze' zavrnoti; i na ták-

sa dela napelati, stera pred szodnyim sztolczom dűsnevűszti i zdra-
 ve páméti nemorejo posztánóti. Oh
 Tí, ki szí escse vu szlábí zmo'zen,
 dr'zi me na pogűbelnoj pőti, naj
 sze ne poszkliznem, i ne szpádnem.
 Daj mi szrdcze vu szkűsávanyí k-
 Tebí zdignóti, i sz-Tébe sze szpo-
 minajőcs mojó nedű'znoszt bráníti.
 Csi sze Tebé dr'zim: znám i ver-
 jem, Tí mí bodes na pomőcs vu
 bojí proti hűdobam etoga szvejta -
 i dás mí obládati. Poleg toga es-
 cse bojí mojó szkrb k - dobrím i
 csedním priátelom sze dr'zati, da
 mí oni szteher i proszticza bodo,
 gda me zapelásztvo mőti, na hűdo
 ráta; ino sze potícsem i káplem.

Daj i pomágaj mí mojó Bőg!
 vszigdár csisztoga szrdczá bídti i
 osztá-

osztánoti ; kríve miszli i 'zelènya
 vu meni gasziti, da ednok, csi sz-
 Tvoje miloscse mi lèta tá pretecsé-
 jo, i 'zitka vecsér sze mi pribli'za:
 veszélo sze znám szpomenoti z-vre-
 mena mladoszti moje, i nika szí
 nemam na ôcsi metati. Drági i
 prijèten naj bode meni tanács i szkrb
 oni, ki mené dobro gorizhrániti, i
 z-méne postenoga, szvejti haszno-
 vitoga csloveka naprejposztaviti scsé-
 jo. Nyéh tak poszlúsam, bôgam,
 lúbim ino nyim vszigdár dosztójno
 zahválen bidti sze pascsim. Tak
 sze scsém ponásati, da bodem moji
 roditelov radoszt, vûpanye, gizdoszt,
 i ednok vu nyihovi szlabi dnévi po-
 môcs, trost i lehkota. Ka je do-
 bro, szvéto i hválevredno, tó mi
 naj polúbí szrdcze. Lejpa pobo'z-
 noszt,

noszt, bogábojaznoszt bojdi mojga
 'zitka sznájga, i me naj vodi od
 mladoszti do sztaroszt ino do kon-
 cza 'zitka zemelszkoga. Tí bojdi
 vszigdár z - menom Csiszta lübéz-
 noszt! Tvoj Dűh me naj ravna po
 ednákoj pôti, Amen.

Molítev vu Sztaroszti.

Od nisterni jezér lűdi, oh dober
 Bóg! mené i sz - tim szrecsnêsega
 csinís, kaj mi dúgi 'zítek 'ziveti, i
 lejpo i velko sztaroszt zadobiti do-
 pűsztis. Kak vnogo szvetszki Van-
 draroy moji, stere szem na 'zitka
 pôti szrécsao; kak vnogi, kí z - ve-
 zalom priátelsztya i lübézni szo z-
 menom bli'ze vkűpprikapcseni bili

- ji nega vecs - szo sze od técz
roszelili, tá premínoli; jasz pa, ovo!
escse 'zivém; Tvojoj milosci i do-
broti sze veszelim, i hodim to pôť,
na stero szí me posztavo. Vzemi
csísztó szrdca zahválnošt za tó
vsze, oh lübeznívi Ocsa! Csi na-
záj - poglédnem na to pôť, po ste-
roj szem'ze hodo: vnoga znamenya
vzemem na pamet Tvoje lübézni i
miloscse. Tí szí mi doszta dobra
i veszéla podeljávae; varvae szí me
od vnogi pogübel; i csi szí kákse
bremen na méne djáo: tüdi szí mi
je nosziti pomágao; mojo nevoló
szí na dobro ravnao; i gda szí tvoj
moder czil zadobo: teda szí jo z-
méne vzéo. Za vsze tó hváli i dí-
csi Tebé moje zahválno szrdce.
Bojdi escse nadale z - menom Tí,

Szvejta velki Sztvoritel i Ravnitel!
Vnoge teskocse i nevôle szo z-mo-
jov sztarosztjov vküpzvézane. Môcs-
me vsze bole tá niháva; ocsi mi
temne, vüha glüha, pamet pozabli-
va, kotrige trde gracsüjo. Szvejt
i 'zitek, csi du'ze, vsze je bole je
odôren; nej mi je za radoszti, pri-
átelsztvo; ta dreszélna i neprijetna
me hitro genejo, i na morjüvanye
i nezadovolnoszt nagnejo. Oh po-
mágaj mi nosziti, dober Bôg! vsze
té te'zine; i dáj mi môcs nad sze-
bom ládati: da ne bodem drüгим
kre méne na bremen, i onim 'zitek
ne dreszelim, ki na méne szkrb
noszijo. Dáj, da moj zadovolen
'zitek tim mládim dobro pél-do dá:
da vidocsi moje ponásanye sze ve-
szeli nyihovo szrdcze, i ednok sze
i oni

i oni tak vu zimi 'zitka nyihovoga
znájo dr'zati. Oh! csi tak zado-
volno tá trosim mojo sztaroszt: te-
da bom glihni k-tomi lepomi szun-
czi, stero pri csisztom vecséri mi-
lo i priaznivo zabája, i pri záhodi
sze nazáj - zaszmejë, i cslovece
szrdcze razveszelí!

Ti mrtelni lüdjë eden za drű-
gim tá szpomérjejo, i meni, komi
sze 'ze to zemelszko vandrange
szkoro povno'za, vsze bole pűszti
sze vídi te szvejt. Sz - kimi szem
zácsao mojo szvetszko pűt, po csa-
szom eden za drűgim tá preminéjo,
i novi lüdjë kre méne gori - rasz-
téjo. Tim mládím, mogűcse, szem
proti i tűhinecz, i czelomi szvejti
na 'zműcsavo. Szamo Tí, ő Bűg!
osztánes vszigdár moje veszeljë i
obrán-

obránba, i nígďár szem nej odsztá-
leni. Moje szrdcze bojdi vszigďár
rado pri Tebi; Dűh moj szí naj
nesztanoma premisláva i zgrűntáva
Tvojo zmo'znoszt, modroszt i lű-
bėznoszt, stera vsze nase pripetjė
ravna. Ne bode dugo 'ze trpela
moja pűt, szkoro bom na konczi.
Nej je dalecs moj tűhi grob, steri
me pri czili vu mirovnoszt prime -
dolidenem szkoro mojo vandrarszko
paliczoz, i odehnem szí od vszej ne-
vűl 'zítka mojega. — Dokecs pa
escse trpeli bodo dnėvi moji na
szvejti, Ocsa nebeszki! vcsi me bo-
le ino bole premislávati ino iszka-
ti ta nebeszka, stera ni erja, ni
mol ne szkvarí, i stera li teda za-
dobim, csi sze pred Tebom veren
nájdem. Z. mirovnim szrdczom glė-
dam

dam proti onomi velkomi hípi, gda
od técz odhájati mám; ár znám,
kaj sze ponoví teda moje dúse mócs,
i pomladi sze czela moja natúra, i
vu ovom bogsem szvejti pá gori-
nájdem moje lübléne, ki szo 'ze
naprejodisli. Vido je bodem; vi-
do bodem i mojga Zvelicsitela; i
veszelio sze bodem vu tüváristvi
vnogi angelov i blá'zeni dús, Tvo-
joj odicsenoszti, oh vecsen Bóg!
na veki veke, Amen.

Molitev novi Hí'znikov.

Z - lübéznosztjov i hválov punim
szrdczom sze pribli'závam k - Tebi,
ô Tí, ki szí szama lübéznoszt, i kí
radoszt i blagoszlov podeljávas vszá-
koj

koj sztvári. Milosztivno glédas i
 na méne, i ne henyas me razveszel-
 jávati, i z - dármi nadeljávati. Edno
 velko znamênye Tvoje nezgrüntane
 dobrote szí zdaj pá meni prikázao:
 kaj szí mi edno dúso po lûbézno-
 szti bli'ze napôto, k-steroj mi szrd-
 czé lûbéznoszt i vûpaznoszt ylecsé,
 stera sze z - nazájemnov lûbéznoszt-
 joy i vûpaznosztjov za méne loví;
 sz - sterov szkoro vu Histva szvétí
 závezek sztópim; 'zítka etoga novo
 i prevecs znamenito pôť zacsinyam;
 dobre i hûde dnéve, veszélje i dre-
 szélje, szrecso i neszrecso tálati, -
 i edno tejlo posztánóti mám, do-
 kecs ta szmrt ne raztrga ono lejpo
 vezalo, stero zdaj szkoro szklenem.
 Ah! kak vu veszélom sztáni sze
 odpérajó ta prisesztna; kak lejpa
 vû-

vŭpanya sze deníjo na mojoj nébi,
kak escse nigdár nev'zína radoszt
szegreva moje szrdcze! Hvála Te-
bi, dober Bôg! kí szí zrok toga
tíváristva, v - stero zdaj sztopam.
Podéli Tvoj nebeszki blagoszlov;
dáj da tô tŭváristvo bode za náj
vretina csiszti radoszt, i prílika na
popolnávanye i zvelicsávanye. Lej-
po, postenyá vredno, i znamenito
je to Tíváristvo, stero zdaj zacsí-
nyam. Oh da bi sze sz-pobo'znim
szrdczom zacsinyalo, i 'ze pri za-
csétki sze mi szrdcze nadignolo na
vszej dú'znoszt szpunyávanye! —
Czil toga tŭváristva je, da edno
szrdcze sz-tim drŭgim mocsno vje-
dínano, 'zitka etoga bremena leh-
koti; dobre dnéve bogse, szvetlese
vcsíní; právo pobo'znoszt zaszádja,
i vno-

i vnoge grehe zaprávla. Oh Gosz.
podne! Ti szám pomágaj poleg to-
ga czila vszigdár 'ziveti, nyega ni-
gdár nej z - ôcsi püsztití.

Csi me dnévi dójdejo, steri sze
mi ne bodo vidli: lübéznoszt i po-
môcs je zlehkoti, i Tí oh Bôg!
teda, gda me náj globse dreszelíjo,
je na veszeljé obrnés, csi li verno
csinim, ka mi dú'znoszt velí.

Lejpa i szlatka veszeljá csáka-
jo na méne. Oh dáj nyih veliko
vrednoszt vszigdár szpoznati, po-
stüvati i vise prestímati, kak eto-
ga szvejta vnoge drúge radoszti.
Dáj mi vu mojoj hi'zi moja nebé-
sza nájdti; z - dobrim rédom i ver-
nov jedrnosztjov 'zítek szí sznáj'zi-
ti, i tisztim, stere mi dás, tô bid-
ti, ka szem dú'zen bidti. Teda
znám,

znám, moj Bo'ze! bode Tvoj blagoslov i Tvoja vola nad menom; i z - mirovnim szrdczom glédam proti onomi hípi, gda me z - etoga szvejta pozovés. Bojdi z - menom, oh Goszpodne! bojdi i z-onov drágov Dúsov, stera je moje lübézni zrok, i ne vzemi od náj nigdár Tvojo rokô, Amen.

*Molítev novi hí'znikov pred
Zdávanym.*

Tü je ta edna náj znamenitesa vöra 'zitka mojega — ona vöra, vu steroj sze mi polo'zi grünt szrecse ali neszrecse — vöra, gde sze mi do szmrći vezalo szklene. *Do szmr-*
g 5 *ti!*

tí! oh velka i szvéta miszel : kak
 mi do szrdca szégne! — Oh Tí,
 od koga vesz blagoszlov szhája, dáj
 Tvoj blagoszlov na tô tiváristvo,
 v-stero zdaj sztopam. Dáj da eta
 vóra bode zacsétek zadovolnoga i
 blá'zenoga 'zitka; i da tô moje de-
 lo nigdár ne po'zalújem. Zdrzno
 ali i takájse vüpazno sztopim pred
 Tvoj Oltár, gde vecsne lübézni i
 vernosztí oblübo sz - priszegov po-
 trdim. Oh dabi szpametno, i sz -
 Tébe, Vsaznajocsi! sze szpome-
 nôcs eto 'zitka tak znamenito delo
 i szkrb oprávlao! Trepecse mi
 szrdce, i szkuzé sze podávajo.
 Novi 'zitek zacsinyam; i neprevíd-
 na temnoszt pokriva moje priseszt-
 ne dnéve. Ali, vém, Tí zmo'zen
 i moder Bôg! raynas i eta pripet-
 já:

já: záto nehom vczagŭvao; nego z-pobo'znov vŭpaznosztjov, i dobra vŭpanyem sô bodem proti tim isztim dnévom; i esi verno hodim vu mojem pozványi: lehko szem miroven. Dŭsa moja! dr'zi sze Bogá Tvojega; ki te je sztvoro, i do etecz pripelao, i po tom bode nepresztanoma Tvoj Bog, i za tébe szkrben Ocsa nebeszki. Amen.

Molitev novi hí'znikov po zdávanyi.

Tak je szklenyeno to Tiváristvo, to szvéto histvo – i Ti szám, Oh Vszaznajocsi! szí csŭlo mojo prísze-go. Oh! da mi eta szvéta i zna-me-

menita Vöra nigdár ne bi z. miszli
odísła; dabi eto obecsanye neszta-
noma pred menom bilo, i méné po-
búdilo na vszej moji dú'znoszt ver-
no szpunyávanye. Oh vkornyávaj
Ti szám, zmo'zen Bog! med Nama
právo lübézen, jedinsztvo, mir i ra-
doszt. Ne dáj mi nigdár preszto-
piti moje obecsanye; práve lübéz-
ni dúh me naj vodi, dokecs eti na
szvejti 'zivém. Postenyé, csiszto-
csa, ednákoszt, poniznoszt, priazni-
voszt i vsze dobro mi sznáj'zi moj
'zítek. Poszvėti vsze moje rado-
szti, i pomágaj mi, Bo'ze! nosziti
vsze nevole, stere na méne i na
te moje püsztis. Mirovno, zado-
volno i szreosno mi dáj med timi
mojmi 'ziveti. Naj sze moje szrd-
cze boji i lübi Tebé; i dúsa moja
sze

sze Tebé nesztanoma dr'zi; i czeli
 moj 'zitek naj bode csishti i szvéti
 i nepokárani: teda mi ne szfali
 szrdcza mirovnoszt i zadovolnoszt,
 szreca i blá'zensztvo. Pomozi,
 Goszpodne! mené, i vsze one, ste-
 re szí mi dáo, na tó blá'zensztvo.
 Amen.

Molítev neszrecsni hí'zníkov.

Velka nevola le'zi na meni, vsze
 dobrote Bôg! i záto hitim pred
 Tvoje Lícze, naj moje ranyeno szrd-
 cze pred Tebom vövlejem. Ár je
 szamo pri Tebi trôst, bátrivnoszt
 i obészelnoszt. Ah! to lepo blá-
 'zeno histvo, vu sterom vnogi lüd-
 je,

jé, kak angelje, veszélo 'zivéjo, je
 za méne vretina vnogi britki ne-
 vól; i ka bi me eti náj bole ve-
 szeliti moglo: tó me náj bole, i
 náj globse rej'ze, i napuni moje
 szrdczé sz-tú'znosztjov i boleznoszt-
 jov. Oh! odpüsztí, milosztiven O-
 csa! csi vu mojoj 'zalosztí zaszku-
 zení moje roké dvojécs gori k-ne-
 bészam pozdigávam; sze Tebi to-
 'zim; i komaj znám mojim szkuzam
 i to'zham konecz vcsiniti. Pomá-
 gaj Ti szám, da znám nad szebom
 ládati, i sz-Tebom i z-mojov ve-
 rov sze trostati vu toj velkoj ne-
 szrecsi, stera na meni le'zi. Vem,
 kí Tebé lúbijo ino sze bojíjo, o-
 ním vsze na dobro szlúzi.

Pravicsno i mocsno sze scsém
 vardevati: jeli szem nej szám zrok

moje neszrecse? jeli je nej po mo-
jem neszpametnom i zlocsasztom
ponásanyi tá nevola na mojo glavô
prisla? jeli je nej nevernoszt, ná-
turno, szilno szrdcze toga zrok, kaj
nyevka i nemirovynoszt med nama
láda? I jeli sze túdi pascsim zmi-
riti, bin popraviti; jeli scsém po
etomtoga vernése i mirovnése szrd-
czé meti i zdr'zati? Oh vsze vsze
bojdi od méne doprineseno, ka
nyevki konec vcsiniti, i to drágo
jedinsztvo nazáj szpraviti more.
Nyevka, znám, nika ne valá; 'z
nyov ne rasztrgam to mocsno ve-
zalo, stero náj szklenyáva: do szmr-
ti mi je szrdcze tá porocseno. Tak
mi je bole potrpeti, zamúcsati, vsze
odvracsati, ka bi mi hi'zni mir po-
rúсило, kak ogen rástiti, v-nyega oli
vle.

vlevati. Csi pa poleg vszega moj-
ga dobroga ponásanya escse dönok
ne miné od méne tá nevola: záto
né vczagújem. — Bátrivno pogléd-
nem teda gori k-Tebi, oh Bôg! i
tá miszel: kaj Tí poznas mojo ne-
dú'znoszt, de za méne trôst i obé-
szelnoszt. Na tom bodem, da pri
náj véksoj nedú'znosztí, csi sze mi
húdo zgodí, záto vszigdár mirov-
noszt, trplivoszt zdr'zim, i zadome-
scsávanyi vu szrdczi meszta ne
dám. Ár szamo teda szlobodno
prihájam k-Tvojoj miloscsi, i z-mi-
rovnim szrdczom idem mojo 'zmet-
no pôt. Tí me ne nihás brezi
trosta i bátrivnosztí; i mirovno bo-
de moje szrdcze escse vu náj vék-
soj neszreosi, i le'zej sze docsákam
onoga veszelêsega vremena, vu ste-
rom

rom sze oszlobodim z-eti teski ne-
vôl. Tecsasz sze scsém trostati;
verno oprávlam moje dú'znosztí, i
sze pascsím na Tvojo miloscsó i
vszej posteni lúdi lúbéznoszt vred-
noga djáti. Bojdi z-menom, moj
Bôg, i daj sze mi vu Tebi vŕipati!
Amen.

Molítev neotrocsni Hí'zníkov.

Szmileni Bôg! ki i mój sztán vu
Tvoji rokaj más, i nyega z-nezbro-
jenov modrosztjov i dobrotoŕav-
nas, k. Tebi prihájam vu vszákoj
dreszélnosztí, stera me doszégne;
vu vszákoj nevoli, stera me dójde;
vu vszákoj neszrecsi, stera me do
tél

tél pobíja. Ár znám, Tí szí náj
 obilnesa vretina vszega trosta i o-
 beszeljá. I tak zdaj tüdi pred Te-
 bom vövlejem moje szrdcze, geto
 je bolécse za toga volo, kaj brezi
 one náj csisztêse radoszti more bid-
 ti, stero tak vnogi otrocsni rodi-
 telje v'zívajo. Ovo! meni ne czve-
 té ono veszélo vüpanye: z - moje
 krvi dober odvetek dobiti, i nyega
 meszto szébe na szvejti po mojoj
 szmrti niháti; ne csüjem ono blá-
 'zensztvo vu szrdczi mojem, stero
 csüjejo z - deczôv blagoszlovleni ro-
 ditelje. Oh! odpüsztí Tí, kí szí
 roditelszka csütejnya i v méne po-
 lo'zo: csi me vcsászi na tihoma
 'zaloszt i bolezen obláda; szrdcze
 nemirűje, i nezadovolnoszti sze pü-
 szti. — Ali dönok vküp szí zebe-
 rem

rém pamet i miszli ; ne vczagűjem
 prevecs , i ne pűsztim sze czelű
 'zaloszti i boleznoszti. Daj mi zna-
 ti, oh Bo'ze ! kaj escse i teda bla-
 goszlávlas , gda nám nase 'zerjávė
 'zele' ne szpunis, i náj lepsa vűpa-
 nya raszkadís; kaj Tí, gda nám kaj
 zatajís, ka bi radi meli — tű vsze
 z - modri i dobri czilov csinís ; i
 kaj tak mi zadoszta zroka mámo,
 sze Tvojoi szyėtoi voli sz - právov
 vűpaznosztjov podati. Da bi moje
 ocsi vsze mogle previditi, za koj
 volo Tí meni otroke zatajís : moje
 szrdcze bi hválilo Tebe' ; i za stero
 sze zdaj vcsászi 'zalosztí, bi Tí sz-
 czele dűse hválo dávalo i veszėlo
 govorilo : „Ka Bűg csini, vsze je
 dobro.“ Oh ! pomágaj mi tak mo-
 je nezadovolno szrdcze vtisati, csi
 nemí-

nemirűje, kaj je brezi roditelszke radoszti; i dáj sze mi trostati, csi mi kaj zatajís, ka mi szrdcze kroto 'zelej. Vem, je tő od mēne nemogocse znati, csi ne bi neszre-
csa bīla za mēne: csi bi mi vsze po voli slo; csi ne bi teda, csi bi z-deczov darűvan bio, tǎ od ni-
sterni nevől mantrána, ali pa od szmrti rano poroblēna, ali na hűdi 'zitek zapelana decza za mēne pe-
kel, nevola bīla, meszto toga, kaj bi mi mogla trost, veszeljé i vű-
panye bidti. — Nej — moj dober Bóg! nescsem morjűvati proti Te-
bi, i Tvojemi ravnanyi; zadovolno mi bojdi szrdcze, kakoli na mēne pűsztis. Csi sze szvojoj deczi ne-
morem veszeliti: drűgim scsēm tő bidti, ka bi tim szvojim meo bidti.

Vno-

Vnogo ji jeszte, ki pomôcs i obran-
bo potrebüjejo: oh tim bodem po-
mocsnik, zagovoritel, ocsa; v - tom
bode moja radoszt, kaj 'znyimi do-
bro esinim, i z - lübéznosztjov k-
szebi vlecsém. Tak escse brezi
lasztivne deczé bodem roditelszko
radoszt v'zívao; i geto ete szvejt
odsztvím: teda me escse bodo sz-
szkuzami, i sz - placsom szprevájali
na moj pocsinek; i blagoszlov pra-
vili na moj tühi grob! Amen.

Molítev noszécse 'Zené.

Dober Bôg! z - lepimi vüpanyami
koronújes Tí moje dnéve, i szlatka
veszeljá szprávlas mojmi szrdezi!
V'zi-

V'zivatí jo morem — tó drágo ra-
doszt edne lübéce materé; szkoro
morem viditi vu novo - rodjenom
czeczátkem detéti to materno lü-
béznoszt i nistero razveszelécse vü-
panye. Tó detécze, kô szem za-
noszila, i z - Bogá pomocsjov, vü-
pam, sze szrecsno porodi, vcsini:
kaj mi moj 'zítek bode vu vnogom
prijetnesi, i tá prisesztna sze mi
v-lepsem sztáni szka'zűjo. Oh csi-
szta Lübéznoszt! bojdi Tebi pri-
jétna moja hvála, stero zdaj pred
Tébe neszém. Vari, proszim Te,
to gingavo sztvorjénje, stero sze
pod szrdczom mojim gible; bráni
te drági szád moje lübézni od vszá-
ke pogübeli. Vsze scsém verno
odvracsati, ka bi nyemi na skodo
bilo; za dvá 'zítka sze mám szkr-
beti;

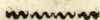
beti; i za dvá 'zitka ednok racsún
 dati: zátó escse ednok tak szkrb-
 liva i pazliva scsém bidti. Z - ve-
 szélím ino bátrivnim szrdczom glé-
 dam proti onomi hípi, gda toga na-
 rodjenoga detécza vidénye odevze-
 me vszo bolezen, sz-sterov sze po-
 rodí; i csi mi vcsászi trepecse
 szrdczé pred onov vörov: scsém
 sze szpomenoti, kaj Tí, oh Bóg!
 ravnas, varjes mené; i tak mojo
 boleznoszt tüdi lehkotio, i 'zaloszt-
 ne dnéve mi sz-tém obdarüvao bo-
 des, kaj mi szledi csiszto roditel-
 szko radoszt v'zívati dás. Na té
 radoszti me vredno vcsiniti, i po
 dú'znoszt moji vernom szpunyáva-
 nyi k-nyim jedrno sze pripraviti -
 tó mi, Goszpodne! naj nesztanoma
 na szrdczi le'zi, i ka na tó gledocs

zacsnem i csinim – k - tomi dáj Ti
szám, Oh Bôg! tam od zgoraj Tvoj
blagoszlov. I geto pride ta teska
vôra mojga rodjenyá: oh! lehkoti
mi bremen; dáj mi môcs i trost
vu boleznaj; i po krátkom trplenyi
naj razveszeli edno zdravo dête
mojo dúso i moje szrdcze. Poszlú-
ni, ô Goszpodne! moje zdühávanye;
i dáj sze mi vszigdár vu Tebi vû-
pati, Amen.

Molítev 'Zené po rodinsztvi.

Z. zahválnov díkov idem pred Té-
be, Oh Tí, ki szí csízta lübéz-
noszt, i vsze razveszeljávas i bla-
goszlávlas, ka 'zítek i dúh má. Ti

szi

szi i mené pomágao vu vöri moji
 britki mók i boleznoszt; odvno
 szi od méne pogübelnoszt, na szre-
 di med szmrtjov szi me obdr'zao,
 i dáo szi mi zadobiti, ka mi je
 szrdczé 'zelelo – to szlatko mater-
 no radoszt. Hvála i díka Tebi na
 veke za tó nezgovorno milosco i
 obranbo! Moje szrdcze sze je 'ze
 potisalo, obcsüti nezgovorno radoszt,
 i vsza moja pamet i miszel je na
 tom detéczi, steroga 'zitka i zdráv-
 ja varvanye szi Ti, ô Bôg! na mé-
 ne zavüpao. Csi je Tvoja vola, oh
 Bo'ze! i csi na dobro szlú'zi tomi
 deteti, i etomi szvejti: zdr'zi nye-
 mi te dáni 'zitek; daj szrecsno
 pognati, zrásztí, i dozoriti sze tomi
 dobromi, stero szi v - nye' polo'zio;
 i to drágo déte dáj da goriraszté,
 h kak

kak ednok Jezus je rászao, nej szamo
 vu tejli, nego i vu modroszti,
 i vu vszem dobrom. Tvoj dober
 dúh je naj ravna po ednákoj pôti,
 da zraszté 'znyega en dober i pos-
 teni cslovek, szvojim roditelom na
 trôst i radoszt, i vszém dobrim
 lüdém na dopádjenoszt. Ne dáj mi
 nigdár pozábiti: kaj je nyega szre-
 csa i neszreca, dobro i húdo vu
 moji rokaj; kak je gorihránim, ták-
 si cslovek bode 'z-nyega. Daj mi
 tak verno csiniti, ka szem nyemi
 du'zna; dáj mi na nyega zdrávje,
 môcs, dúso i tejlo szkrblivo paziti,
 i vsze odvracsati, ka bi nyemi skod-
 livo moglo bidti; daj da rano vu
 szvojem vremeni vszadim v-nyega
 gingavo szreze vszega dobroga zdra-
 vo szemen, ino je naycsim náj bo-
 le

le na Tvojo lübéznoszt i bojaznoszt. Blagoszlovi, doher Bôg! dobro namenyávanye roditelov za to dête, stero szi Ti nám dáo, i nasoj szkrbi zavúpao. Tebi bojdi díka i hvála na veke. Amen.

Potnika útrásnya molítev.

Velki Bôg! prevnoga szo ona dela, stera Tvoja rázumna sztvorjenjá — ti cslovecsi szinovje — vu vnogi várasov kriesi, vu vesznicski mirovnesi dr'zél szamoti; v-bogáczov szvetli palacsaj, i szirmákov okaheni bútaj oprávlajo; i Tí szi té, ki tá dela zrendelüjes, razdeljávalas, i na Tvoji modri czilov dopri-

prinásanye obrnės. Moje vezdás-
nye delo i szkrb je tó: naj od hi-
'ze, i od ti moji ozdalecs sz-potü-
vanyem vcsinim mojga pozványa
dela; i etak naprejpomágam kak ti
bli'znyi moji, tak i mojo lasztivno
szrecso. Tí vszega blagoszlova Bóg!
szi me vszigdár po ocsinszkom vo-
do, bráno, i escse na etoga dnéva
ütro v-novoj mócsi gorizbúdo. Kak
Ti morem vredno zahváliti, 'zitka
Obdr'zitel! eto milosztivno szkrb-
noszt; kak Te morem dicsiti za
telika dobra? Oh! da bi czeli moj
'zitek bio govorécse szvedosztvo
moje szrcsne zahválnoszti! Oh da
bi, kak to zhodécse szuncze veszé-
lo zacsne, i vszoy sztvári na radoszt
i haszek szkoncsa szvojo pót: da-
bi tak i jasz jedrno i takájse hasz-
no-

novito mogao skoncsati nej szamo
eto zacsnyeno pôt, nego czeli moj
szvetszki be'záj! Da nigdár ne bi
pozábo: kaj, kelko nász rázumni
sztvár jeszte, i 'zivé' na szvejti,
vszi szmo szí kotrige, rodbina, i
nebeszkoga Ocsé decza; i dú'zni
szmo eden drúgomi z - dúse i tejla
krepkosztami hasznoti, i szrecso
naprejpomágati.

Gdegodi hodim, sztánem, i ka-
koli csinim, Ti vszamogocsi Bôg!
szí vszepovszéd nazocsi, vsze vídis,
i vszepovszéd me obvzemes sz-Tvo-
je zmo'znosztí i dobrote mocsjov;
vszáka miszel, namenyávanye, i vesz
moj gucs i delo je ocsiveszno i zná-
no pred Tebom. Kama bi sô pred
ocsmí Tvojmi, i kama bi odbe'zao
pred líczm Tvojim? Csi bi pero-
ti

ti meo kak zorjenicza, kaj bi prejk
 morja odleto : escse bi me tá li
 Tvoja róka neszla, i Tvoja deszna
 bi me prijéla ! Ni temnoszt me ne
 zakríje pred Tebom ; nôcs sze szvej-
 ti, kak dén ; i kmicza je pred Te-
 bom szvetloszt. Oh tak mi ne do-
 púsztí, Goszpodne ! kaj táksega mi-
 szliti, gúcsati, csiniti, stero bi ni-
 gda po'zalüvati mogao , i od nyega
 racsún nebi dati znao. Dáj, da na
 dúsneveszti recs nesztanoma pazim ;
 daj da ta szvetszka tim nebeszkim
 naprej ne denem. Polo'zi mi glo-
 boko vu szrdcze ove szvéte recsí :
 „Jaj onomí, kí sze hamicsno oho-
 gáti z - lüdszkim blágom ! Ár kak
 dugo trpí tisztó ? Jaj onomi, kí
 z - hüdôbov ta lüdszka 'zelej : naj
 na szvoje hi'ze zvisávanye viziko
 gnez-

gnezdo napraviti more proti pogü-
belnoszti; ár táksi szvojoj hi'zi na
szramoto dr'zi tanács, i proti nye-
mi escse nyegove zidine kaménye
kricsi.“

Csi Tebé, szvéti Bóg! vszig-
dár pred ocsmi i vu szrdczi dr'zim:
teda vszepovszéd lehko zdrzno i
brezi bojazni hodim; vu szlaboszti
sze na Tébe naszlányam; vu kak-
sté sztáni 'zitka vsze dobro od Té-
be csákam; na Tvoje meni potreb-
ne blagoszlove szlobodno racsun
dr'zim. Z-etim goridjányem tak
szkoncsávam mojo pôt: naj vu po-
polnoszti szrdczá vszigdár pred Te-
bom hodim. Oh Goszpodne! po-
deli mi môcs na szpunyávanye moj-
ga namenyávanya. Na Tébe, na
Tvojo ocsinszko szkrbnoszt sze cze-

lô zavúpam. Tebi porácsam vsze
te moje. Pokrívaj mené; pokrívaj
i nyéh sz - Tvojov Obranbov. Dáj
meni, dáj nyim telko blagoszlova,
kak je zvelicsitelno. Szprevájaj me
vu vszoz hodbi; i csi sze Ti vídi:
dáj mi naprejidenye, i pripelaj me
szrecsno k - mojmi domi: da Ti za
Tvojo lübéznoszt, i modro ravna-
nye escse i teda z - radosztjov za-
hváliti známo! Amen.

Potnika vecserásnya molítev.

Milosztiven Ocsa nebeszki! eden
dén tomi drúgomi právi, i edna
nôcs toj drúgoj glászi: kaj szi Ti
nás moder Sztvoritel, milosztiven
Zdr-

Zdr'zitel, veren Branitel; kaj szí
 Tí szama lübéznoszt i dobrotá! Kak
 obilno szem tó jasz szküszio i ete
 dén. Kak vnoge pogübelnoszti vsze-
 povszéd opasújejo naime na pôti -
 csloveka mrtelnoga. Kak vu vno-
 gom obrázi sűta ta szmrt i neszre-
 csa za potnikom! Kak lehko sze
 na hűdo zapela ali szám od szvoji
 'zél i náklonoszt, ali pa po drűgi
 lűdi zlocsaszti példaj! Kak doszta
 sztráda i trpí te Vandrar — i kak
 doszta dobri prilik more vkűp
 szpridti, csi On vu goridjányaj szre-
 csen bidti, i vu delaj szvoji naprej-
 pridti scsé. Tí nebeszki Ocsa! szí
 mené ete dén od vszáke neszrecse
 obarvao; med szkűsávanyami opráv-
 lao i tak od hűdoga vracsao; na
 pozványa dél szkoncsanye szí mi

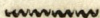
môcs podelo ; i dobra namenyávanya naprejpomogavsi szí me k - czi-li bli'ze pripelao ! Kakda bi sze mogao sz - Tébe, moj Bôg ! ete vesér szpozábiti ; kak bi mogao ete dén szkoncsati , kaj szrdczé i roké k - Tebi zahválno nebi zdigno , i nebi sze pobúdo na Tvojo lübéznoszt i Tebi na pokornoszt ? —

Ali — kak bi mogao na etom pocsinka meszti takájse od vezdásnyé moje pôti , i nyéh czíla szí premislávati , kaj mi nebi moje k - vecsnoj domovini vandranýe na pamet prislo ? — Oh kak krôto szem i dnesz prevído , kaj szem eti szamo tühínecz i vandrar , kak szo i vszi moji ocsáczke bilí ! Kak szem szvetlo vido dnesz : kaj je cslovek szlab ; kaj szo nyega namenyávanya,

vũpanya i náj lepsa goridjánya kak
din i meglá, stera sze hitro razka-
dí. Cslovek namenyáva: Bôg szpu-
nyáva! Kak malo ji je zadobilo
tô, ka je stelo! Kak vno'zino trá-
pa, teskocse i zádeve má cslovek
obládati! Na 'zitka pôti vszáki
sztopáj sz - trúdom sze vcsiní; za
vszáki haszek sze boriti trbej; vszá-
ko radoszt z - drágov czenov trbej
odkúpiti! Vsze je tak, kak van-
dranye 'zelej.

Vszamogocsi Bôg! vsza Tvoja
zrendelűvanya szo dobra i modra,
csi gli sze vszigdár z - nasimi 'ze-
lami ne glihajo. Blá'zen je on cslo-
vek, ki je od ete isztine prav za-
gvűsani, i ki jo na haszek obrné!
Oh! da bi jo jasz dnesh na haszek
obrno. Jeli szem 'ziveo i miszlo-
tak,

tak, kak sze vandrara i potnika dosztája? Jeli szem dr'zao pred ocsmi 'zítka czil, niti nej pozábo: kaj me 'zítka Goszpôd vszáki hip lehko domô pozové, i ka je na mé-ne zavúpao, od toga racsún proszi? Ka szem sze vcsio dnesz, ka bi me modresega vcsínilo? Ka szem vcsino na Boga, na mojo dűsnoveszt, i na ta prisesztna gledocs? Jeli szem nűczao pamet, csi me je kri-vo pripetjé dójslo; jeli szem bio sztálen, csi mi je z - zadevami tr-belo bojüvati; jeli szem sze rad zatájo vu szkűsávanyi; jeli szem bio pokoren, milosztiven, csi szem z - nepriatelmi delo meo; jeli szem bio zadovolen z - Bo'zov volôv, csi mi je nej vsze po voli slo? Jeli szem sze gosztokrát szpomeno, i
prav

prav zmiszlo z- 'zitka náj véksega
czila — zdüse zvelicsanya ?

Oh szvéti Bog ! csi szem gder
du'znosztí moje zamúdo : proszim
Te, odpüszti mi, i daj mi po tom
bole kebzüvati na düso mojo. Eto
vezdásnyo vöro na tó obrném : da
grehe moje, i nyih zroke prav var-
denem, i sz- tém sze szpametnesi
i bogsi vcsinim. Milosztiven Ocsa !
pelaj i te moje na práve modro-
szti i blá'zensztva pôti. Vari nász
od vszega húdoga ; dáj nám ta po-
trebna, i kak szí bio, tak bojdi i
nadale nas Szkrblenik, Bóg i Ocsa.
Amen.

Molitev vu velkoj szühocsi.

Vszamogocsi i moder szvejta Rav-
 nitel! z - modrosztjov i lübéznoszt-
 jov ravnas i zdr'závas Ti vsze, ka
 szí sztvoro; v - Tvojem ravnanyi
 nega falinge, nega zaosztánya; te
 szvejt i natúra ide nesztanoma po-
 leg szvojega réda szebi od zacsétka
 máo odlocsenoga; i csi sze nám
 vecs menyé té réd nebi vido ed-
 náko naszledüvani bidti, kakti krát-
 ke pámeti lüdem: dönok sze je
 záto nej pobontao; ár nyega Tvoja
 modroszt i Zmo'znoszt poravnáva.
 - Zmo'zen, dober i milosztiven szí
 Ti takájse; ka sze z - czilami Tvoj-
 mí i Volôv gliha, tô je Tebi nej
 nemogocse; kak li scsés: 'ze sze
 zgo-

zgodí; kak li velís: naj bode, táki
jeszte. Tak takáj oblákom zapo-
vés, i bogajo Tebé; po nébi —
etój velikoj sirini nebeszkoj — sze
razpüsztiój; i ovo! vecs menye
de'zd'za vlá'zi zemlô naso.

Ah Goszpodne! Tí szám vídís,
nasa zemla potrebúje blagoszlovne
roszé; szuncza vrocsina 'zgé polá;
tráva szehne, zemla i szvejt szvojo
lepoto zgübávajo — vu tu'zen o-
bráz sze oblácsijo, i vsza z-odprti-
mi nárocsami 'zelejo i csákajo Tvoj
nebeszki o'zivécsi blagoszlov; szü-
kesína, glád sze prtí — trüd nájem
ne obecsáva.

Goszpodne! Tí szí od vekíve-
koma bio nasa obranba; nigdár sze
escse Tvoja zmo'zna i dobra róka
nad nami nej szkrcsila; prvo szí
vszig-

vszigdár z - nami dobro vsino, kak
 bi mí miszliti i prosziti znali. Z-
 jezermi, kí v - etoj szühocsi k-Tebi
 za potreбно vlagó zdühávajo, i jasz
 pred Tébe vu molitvi mojoj prihá-
 jam sz - czelov vüpaznosztjov i po-
 niznosztjov, i klecsécs Te proszim:
 szmilűj sze nám ô dober Ocsa!
 odpri Tvoje obilne roké', zapovej
 meglám, naj nasoj preszühój zemli
 en tühi, dober i 'ziroven de'zd'z
 prineszéjo, da nász razveszelíjo,
 travicze, polé, goricze, i czelo na-
 túro o'zivió; nase szrdcze pa z-
 novim vüpanyem i jedrnosztjov osz-
 ná'zijo. Velki Bog! vu Tvoje zmo'z-
 ne roké' denem vsze moje szkrbi -
 csini z - menom i zevszemi nami i
 zdaj poleg Tvoje modre lűbézni za
 Jezus Krisztusa vrednoszt, Amen.

Mo-

Molítev vu velkoj mokrocsi.

Neszkoncsane dobrôte Bôg, milo-
sztiven Ocsa nebeszki! pri zacsétki
szvejta szí 'ze Tí Tvojo veliko lü-
béznoszt etak nám vövjavo: „do-
kecs zemla sztála bode, nigdár ne
henya szejádev i 'zétva; zíma i le-
to; toplócsa i mraz; dén i nôcs.“
Tó szmo mi 'ze do eti máo nesztá-
noma szkűszili; vszáko leto sze je
ponovila tá ocsinszka oblüba. Tó
obeCsanye nám i zdaj nase vüpa-
nye o'ziváva: kaj i v-etom leti
nász ne odsztávis, nego nász sz-
'Tvojov dobrocsinécsov obranboj po-
krivao bodes. — Csíszta szo Tvoja
dela; i dobrotivna escse teda Tvo-
ja zrendelüvanya, gda vu nyih na-
prej

prej ne vidimo dobra vöidenya. Dö-
 nok verjem; Tí mi ne vzemes za
 hüdo, csi z-vnogimi drügimi mojmi
 'zalosztnimi priátelmi, kí z-menom
 vréd szkúznimi ocsmi vu ta prise-
 sztna glédajo, sze i jasz vu vezdás-
 nyoj nevôli Tebí, moj Bog! tó'zim
 ino molim. — 'Ze dugo je szkrito
 pred ocsmi nasimi to predrágo szun-
 cze; 'ze dugo je oblácsna néba; i
 gószte meglé z-velkov mokrôcsov
 nasim polám sze z-pogübelov pri-
 tíjo; i csloveka szlabo szrdcze tre-
 pecse pred szükesínov, stero 'ze na-
 prejká'zejo ténke i 'zúte szetvé. —
 Ocsa milosztiven! kí vszigdár z-lü-
 béznosztí csinis, kakoli csinís sz-
 tvojmi sztvármí: poszlúni mojo, i
 vszej oni molítev, kí v-etoj nevolí
 k-Tebi zdühávajo. Csi je glihno
 Tvo-

Tvojoj modroszti, odvrni od nász
eto nevoló; ra'zeni meglé; razvédri
nébo; poká'zi toplo szuncze: da sze
z-vodov zalejána zemla poszüsi; za-
drevene szetvé, polé i goricze o'zi-
véjo; vszój potrebüvajocsoj sztvári
'zives sze podeljáva. Csíni z-namí
ó Goszpodne Bo'ze kak sze Tebi
vidi, Amen.

Molítev vu vremeni bójne.

K. Tebi, Vszamogocsi Bog! kí ná-
rode, i nyih pripetjá modro ravnas,
i szrecso nyihovo dosztakrát po ne-
vól i mók pôti naprejpomágas, —
k-Tebi goriglédamo zdaj mí szpácse-
ni, pregányani, dreszélni; dönok z-
vü-

vüpaznosztjov i pokornosztjov. Te drági mir sz-szyojmi lépimi blagoszlovami je od nász odísao; i pregányanye, nemirovcsina, protivinsztvo i bójna szo na meszto sztopila, i czele Králevcsine i Národe troszijo z-grozov i bojaznosztjov. Bogata polá sze opüscsávajo; várasje i vesznicze na nikoj szprávlajo; solé sze zaprejo; vcsenyá, mestrie gorihenyajo; jezero lúdi sze je 'ze na kol-disko paliczo vrglo; i jezero sze ji escse nyé vosakati má; vno'zino ji je 'ze vu krvávom boji szpadnolo, i vno'zino ji escse príde vu szmrti i pogübelnoszti roké. Oh odpüsztí nám, szvejta zmo'zen Ravnitel, csi vu etaksi pogübelaj sz - szkuznimi ocsmi k-Tebi vu nebésza glédamo, i nisterocs pomenkati scsémo pred
oni.

onimi, stera escse na nász csákajo. Ali dönok czelô ne zdvojimo; scsémo sze gori dr'zati; scsémo prav premiszliti ono vecsno isztino: kaj Tvoja zmo'zna rôka ravna czeli szyejt; Tvoja lübéznoszt nász varje; ino Tvoja modroszt i dobrota vu právom vremeni vszém proti-vinsztvam, vszemi krvi - prelevanyi konecz vcsini, i tim národam nazáj podeli mira szrecso i blagoszlov. Vem, Tí ravnas Králov szrdcza, kak vodene mehére, i csi scséjo prejk mehé nyihovoga ládanya sztopiti: Tí sze nyim popretis: „li do etecz i nej dale!“ — Oh tak i mi vu etaksem neszmerom vremeni naso vüpazen li vu Tebi polo'zimo, i vsza dobra od Tébe csákamo; zagvüsno verjemo, kaj Ti escse po kryá-

krvávoj bojní velke i lépe czile zadobiti, i národe etoga szvejta vcsiti, szpotiti i poravnati znás. Ne dáj nám, Goszpodne ! ni eto zmésano vremen tak tá püsztití, kaj ne bi Tvojo zmo'zno rokô na pamet vzéli, i na vcsenyé i pobogsanýe obrnoli. Ti zmésani hípi 'zítka nasega nász naj opomenéjo na márnoszt eti szvetszki kincsov : da prevecs za nyé ne lovimo ; naj ponovíjo vu nami lübézen i vernoszt k . nasoj domovini ; naj nász vcsíjo na trplivoszt, zadovolnoszt i sztálnoszt ; nám dájo vrednoszt priátelosztva i práve pobo'znosztí prestímati ; naj szpomenéjo nász z - nasi grehov , i nadignejo na pokôro ; i nazáj pelajo k-Tebi, oh Goszpodne ! sz . koga szmo sze vu dobri dnévi
tak

tak vñogokrát szpozábili. Ka na
 nász pridti má – tó szamo Tí znás;
 ali záto ne vczagamo, nego z. zdrz-
 nim szrdczom idemo proti tim pri-
 sesztnim. Tí ne vzemes od nász
 Tvoji ôcsi, i ka na nász püsztís,
 na dobro bode nam szlú'zilo. Oh
 zmo'zen Bôg! vszej Králov Král!
 Tí szám bojdi z-onimi, ki za nász
 bojújo; daj nyim bátrivnoszt i zdrz-
 noszt; podeli Vojom modroszt, i
 sztálni Dúh; i csi sze Tebi vídi:
 dáj nyim obládati. Bátrivi i tros-
 taj tiszte, ki szo bli'ze k - ognyi, i
 vecs nevól i mók trpeti morejo;
 lehkôti bolezní oranyeni bojnikov;
 obészeli szrdczá nisteri rodjenicz,
 stere szo od szvoji lübléni szinkov
 szprávlene; koronúj pa Domovino
 sz-tim 'zelnim zlátim mirom i po-
 ko-

kojom : da mi pod nyegovimi perotami blá'zeno 'živémo ; nase szta've du'znoszti brezi zádev oprávla-mo, i Tebé, nasega Bogá, nej med bojznosztjov i trepetanyem ; nego z-veszélím szrdczom hválimo i dícsimo. Amen.

*Molítev vu nazájszprávlénom
Miri.*

Z.veszélím szrdczom, Oh szmile-ni nebeszki Ocsa ! sze szká'zemo mi pred Tvojim Lícžom, i neszé-mo Tebi áldov csiszte zahválnoszti za ono Tvojo preveliko dobroto : kaj szí zdühávanya nasa poszlühno, bojne besznocsi konecž yrgao, i te
yre-

vrelo - 'zelni Mir nazáj darivao. —
 'Ze szí le'zi odühávamo; nase polé,
 i vsze dr'zánye je vu bátrivnom
 sztáni; pogübele szo minole; i ki
 szo med 'zítkom i szmrtjov víszili,
 domovino bránili — ti bojniczke —
 vu nárocsaj mirá i jedinsztva sze
 zdaj veszelíjo. Nistera verna mati
 csűje on veszéli glász: tvojszin
 'zivé; nisteroj tivárisiczi, steroj je
 bójna odegnála mo'zá, sze on ve-
 széli glász prineszé: 'zivé tvojsze
 ren, koga szí za zgüblenoga stíma-
 la. Oh kak velki dár je te mir;
 vu nyem jedrnej doprinásamo nasa
 dela; le'zi idemo naso szvetszko
 pót; veszelímo sze nasemi vandra-
 nyi, i z - lepsimi vűpanyami gléda-
 mo vu ta prísesztna! Oh Ti, ki
 szí lűdsztva tvojsze nevolám i man-
 i trám

trám konecz vsíno ; nyihovi bole-
 zen i jajov szkuzé na veszélnoszt
 szkuzé ; nyih bojazni na vüpanye,
 trepetanya na vüpaznoszt, zmesavo
 na lépi réd i pokójnoszt, nevoló
 na szrecso obrno, i tó szí nyim na-
 záj darivao, ka szo tak kroto 'ze-
 leli i Tebé, nebeszkoga Bogá, pro-
 szili, Oh prevelike milosztí Bôg!
 kak moremo mí Tebé za tó Tvojo
 miloscsó vredno dícsiti i hváliti?
 Gde vze memo recsí, kaj bi tiszto,
 ka obcsútimo globoko vu szrdczi,
 Tebi ocsiveszno vövjayili? Oh
 Goszpodne! Tí szí nezgovorno do-
 szta dobra z- nami vsino! Tó naj
 ne pozábi nigdár nasa pamet, do-
 kecs na szvejti 'zivémo; Tebé naj
 hváli i dícsi na veke nas 'zítek.
 Oh! dáj da sz-toga mira blagoszlo-
 vami

vami zahválno 'živémo, i prilike, stere nám dáva, na pobogsanye obrnémo. Dáj da lüdsztvo ete zemlé, i vszi Poglavniczke jedrno vsza odvrácsajo, stera plamén nerédni náklonoszt znovics za'zariti, nyih pokoj porúsi, i bójne csemérnoszt pá naprej-prineszti bi mogla. Tak ravnaj Poglavníkov szrdczá, da vu mira ládanyi czélo nyihovo pamet na szvoji králevcsin notresnyega blá'zensztva zvršávanye obrnéjo. Nyihovim Tanácsnikom dáj modroszt: da niksi drúgi tanács ne dávajo, kak steri domovini na dobro szlú'zi; podlo'záncze i vsze domovincsare napuni sz-právov lübéznoszt-jov k-domovini szvojoj; vszáke hasznovite solszke i czérkevne násztave, mestrie i trstvo obdarüj sz-

szrcsnimi pomocsnikmi, dobrocsini-
telmi i priátelmi. Vu vszej sztá-
vaj naj láda dúh práve modroszti,
delavnoszti, réda i jedinsztva, lü-
bézni i dobrocsinenya, zadovolno-
szti i pobo'znoszti; naj czveté hi'z-
ni mir i szreca. Vszáki naj náide
vu dú'znoszt szvoji oprávlanyi szvo-
jo náj vékso radoszt, i szvoja ne-
bésza na zemli. Tak bojdi od nász
te novi mir ponüczani, dokecs nász
od etecz vzemes tá vu Tvojega
králevsztva vekivecsni mir, Amen.

Molítev vu vremení Pomora.

Vszamogocsi Bôg! vu koga rokaj
jeszte nas 'zitek, i vu koga knigaj

szo nasi dněvi zapiszani, i vu nezbrojenom tanácsi je polo'zena ta vöra, vu steroy od técz mámo odhájati, — k - Tebi szíli moje dreszélno szrdcze vu eti dněvi velke pogübelnoszti i pomora. Na vsze krajé besznej szmrti zmo'znoszt, i pobéra vsze brezi rázlocska — sztáre i mláde, mocsne i szlabe; tak sze i mojmi 'zítke sz - pogübelov priti. Csiszta Dobrota! obvzěti szszmrti robsztvom, i 'zítka pogübelnosztami, k - Tebi prihájam sz - czelov vüpaznosztjov, i tá miszel: kaj vsze moje pripetjé vu Tvoji rokaj pocsiva, je za méne trôst i bátrivanye. Oh da mi nigdár nebi tá miszel z-moje pámeti odísła; da bi me prehodila i krêpila, gda mi szrdcze vczagati, i v - dvójnoszt szpádnoti scsé!

Gospodne ! Ti naj bole znās,
 ka mi prav na dobro szlů'zi. Vcsí-
 ni zmenom , kak sze Tebi vídi.
 Tvoj lasztiven dár je moj 'zítek :
 rad Ti ga tá dām, csi ga od méne
 vezdaj vzéti za dobro nájdes. Ne-
 szpametno i brezi szile ga nescsem
 vu pogübelo szühnoti ; po satringaj
 ga tüdi nescsem brániti ; ár bi tak
 proti Tebi pregreso : di dönok scsém
 na nyega zgübicsek prípraven bid-
 ti ; scsém sze znôtra i zvúna tak
 oprávlati, kaj, gdakoli ta szmrt szvo-
 jo rokô za menom vtégne, gotov
 sze nájdem, i rad naszledújem. Lü-
 bléni Ocsa ! v - Tvojo Obranbo po-
 dām jasz szam szebé, i One, ki szo
 mi drági i lübléni ; Tebi porácsam
 vsze te moje, i vsza dobra, stera
 szí nám dáo. — Moje szrdce je
 mi-

mirovno i veseló; ár znám, Tvoja ocsinszka lübéznoszt verosztúje nad menov; szmrt me naj sz-szvojim opüscsávanyem ne posztrási; ár znám, moj 'zítek ravna edna nevidocsa róka, stera je zmoznêsa, kak ta szmrt. Oh záto ne vczagúj, ne trepecsi, oh dúsa moja! csi gli szí na vsze kráje z - mrtveczi obvzéta, i vidis odprte grobe. Niháj na Bôga tvoje poti; vúpaj sze vunyem, On sz-tebom vsze dobro vcsini! Amen.

Molitev po Pomori.

Nebész prezmo'zen Ravnitel! z-jezér dúsami, stere szo po Tebi z-vel.

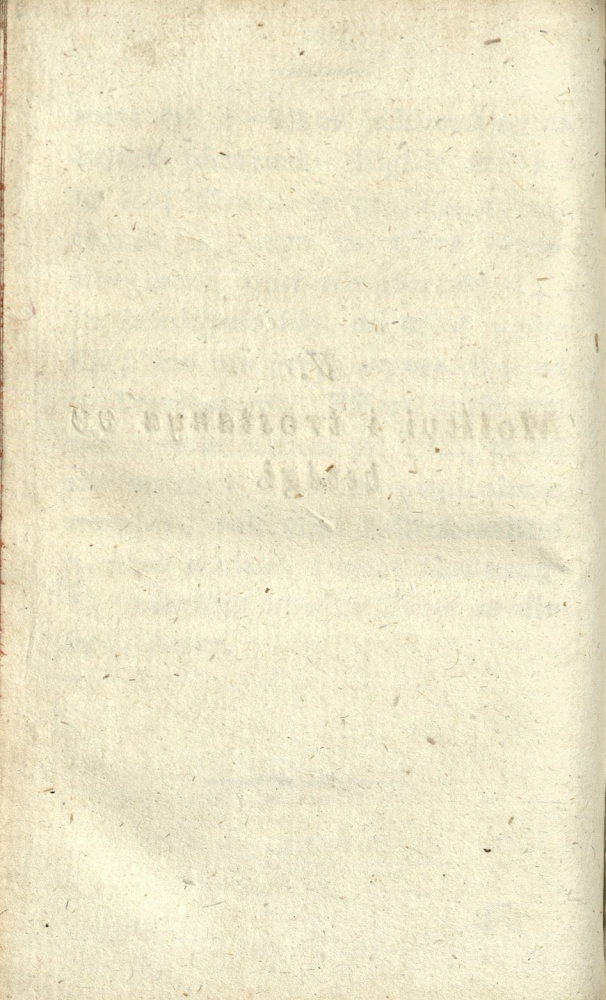
velki 'zitka pogübel oszlobodjene,
 jasz tüdi z - zahválnim szrdczom zvi-
 sávam Tvojo lübéznoszt, stera je
 nad menom verosztüvala, moj szlab
 'zítek varvala, kaj ga je szmrti 'ze-
 lezna roka vu eti pogübelni dnévi
 nej vtrgnola. Szamo Ti, moj Bôg!
 szí mené obarvao, kaj szem escse
 vu 'zitki, ino sze zdaj nyemi zno-
 vics veszelím. Oh! hvála Tebi,
 dober Bôg! za Tvojo veliko szkr-
 blivoszt. Zdaj je 'ze vsze mirov-
 nese i veszelese grátalo. Bole pri-
 aznivo nám szvejti to drágo szun-
 cze; v - veszelóm obrázi sze szka-
 'zúje czéla natúra; lübeznivo dáva-
 jo roditelje deczi; tiváris tivárisi-
 czi, priátel priáteli, szoszed szosze-
 di szvojemi rokô; i escse tisztí, ki
 szo prvo eden za drúgoga nej má-

rali, sz - krivimi ocsmi eden kre
 drügoga mimo sli — zdaj szo bole
 napuni vküpszklenyeni: nevola je
 nyéh vküpprignála, zmiríla; i zdaj
 sze veszelíjo, kaj szo szmrti rôk
 rêseni. Oh Tí, ki escse po velki
 nevoláj nase blá'zensztvo naprejpo-
 mágati scsés, vzemi naso szrcsno
 hválo za tô, kaj szí nász pogübel-
 nosztam i szmrti rôk vövneszao.
 Isztina, nisterno drágo szrdcze je
 szpadnolo pod szmrti koszôv; i
 szkuzé mi tecséjo za vnoge, stere
 je moje szrdcze lúbilo i postüvalo.
 — Ali záto ne vczagam nad tim
 zgübieskom; nego sze sz - tim trôs-
 tam: kaj szo té tápreminyene düse
 pri Tebi, oh Bôg! i dobro szhrá-
 nyene. Poetomtoga mi escse ed-
 nok tak drági bojdi moj 'zítek, i
 i 5 escse

escse tak z - velkov jedrnosztjov na
 haszek obrnyeni. Nigdár sze naj
 ne lovi dŭsa moja prevecs za eta
 zemelszka, nego za tákse kincse
 sze pascsi, steri szo obsztojécsi, i
 vu szlednyem hípi mi trôst pode-
 lijo, ino me prejk szprevodijo na
 ov bogsi szvejt. Náj ráj bojdi moj
 dŭh i moje szrdcze pri Tebi, kí szí
 sze escse i v - etom pogŭbelnom
 vremeni, kak Ocsa i Oszloboditel
 k - meni szkázao, i moja dŭsa vszig-
 dár zahválno zvisáva Tvoje szvéto
 Imé, Amen.

V.

*Molítvi i trostanya vu
betégi.*

Betézníka Űtrásnya molítev.

Oh Ti, kí escse teda ne henyas
 nász lúbiti, gda nevoló i bolesznoszt
 na nász püsztis, Vszamogocsi i mi-
 losztiven Bog! Tí szí v - etoj mo-
 joj nevoli moj náj véksi Bátrivitel,
 i jedína vüpaznoszt. K - Tebi podig-
 nem v - etoj űtrásnyoj vöri moje szr-
 cze; pri Tebi íscsem nevôl moji po-
 tisanye i pomôcs. Ti szí mené do
 eti máo lepô vodo; ynoge radoszti
 vtálao, vecs dobra z - menom vcsi-
 no, kak szem prosziti i zapopádnóti
 znao; vu vnogi nevoláj moji szí sza-
 mo Tí mené trostao i bráno, i vsza
 pripetjá szí mi vszigdár na dobro
 zraynao.

Ni zdaj me ne nihás, znám, oh dober Bog! brezi trôsta i pomôcsi; i zdaj mi szkúsziti dás: kaj onim, ki Tebé lûbijo, vsza na dobro szlû'zijo. Na Tébe sze tak scsém czelô zavüpati: vcsini z-menom, kak sze Tebi vidi. Jasz ne znam, ka bode za méne bogse; jeli csi sze hitro zmorem, ali dugo gecsim na beté'znoj poszteli; nevém: jeli 'zitek, ali szmrt bode bogsa za méne. Morder Ravnitel! Ti odlôcsi meszto méne, — i tô odlocsi, ka je náj bogse. Zadovolim sze sz-Tvojov Volôv; szamo Te tô proszim: pomágaj ona nistera lêta, meszecze, i dnêve, stere, mi escse podelís, na dûse opravo obrnoti; pomágaj mi hi'zo zrendelüvati, i vsza prvo v-réd szpraviti, kak mi vmrejti bode.

Ete

Ete 'zitek je kak tráva stera
 sze zeleni, i pá povehne. Ne dáj
 mi tô nigdár pozábiti, Vszamogocsi
 Bóg! pomágaj mi szrcze i mészli od
 eti zemelszki odtrgnoti; pomágaj,
 da ni vu betégi ne henyam dobro
 csiniti, nego da i vezdaj z-mojov
 trplivosztjov, vüpaznosztjov i po-
 kornosztjov drüгим dobro példo dám.
 Csi etak sze ponásam: teda sze mi
 nikaj ne bode trbelo bojati betega
 i szmrty; ár vu ovom szvejti sze
 mám vüpati nájema nevól moji, sz-
 sterimi Ti mené zdaj vardevas, i
 k-nebészam priprávlas. Vu Tebi sze
 vüпам, ó Bo'ze! ne dáj sze mojmi
 vüpanyi oszramotiti, Amen.

Bete'znika vecserásnyai molitev.

Szvejtá Sztvoritel i Ravnitel! vsz-
gdár, escse vu betégi moj miloszt-
ven Ocsa! sz - Tvoje dobrote szem
pá eden dén tá potroso. Nej je bio
isztina i té dén brezi teski bole-
zen, ali le'zesi je dönok bio, kak
szem szí ga miszlo. Sto je bio, ki
je i dnesz meni pocsivanye, i nis-
tere lehke vöre dáo, bolezní poti-
sávao, i v-jávkanyi trôst podelo?
Sto je bio tisztí, ki je szmilene pri-
átele k-meni poszlao, i 'znyihovov
lúbéznosztjov, tanácsom i trôstom
mené bátrívio? Sto je bio, ki je
y-meni vero, trplivoszt i vü paz-
noszt podpérao, geto szem vczagü-
vao i dvojio? Tí szí bio, ó nesz-
kon-

koncsana Dobrota! Ti, kí ono obe-
csanyene odsztávim te, nikak te ne
odsztávim — nad vszákim szpunis,
kí pri Tebi pomôcs i trost íscse.
Ni mené' szí nej odsztavo ete dén,
ô milosztí Ocsa! nego szí me mi-
losztívno trostao, bátrívio i podpé-
rao. Moja dúsa dícsi Tvojo veliko
dobroto, kaj szí mi tak pomágao
bolezní bremen noszítí. Krepi me
nadale sz- Tvojov miloscsov, i dáj,
da i ete beteg szlúzi mojoj dúsi na
zyelícsanye. Ne dopúszti, kaj bi z-
nemirovnosztjov i morjúyanyem sze-
bé na Tvojo ocsinszko lúbéznoszt
nevrednoga vsíno. Krepi me vu o-
noj Veri: kaj Tí vsze modro zren-
delújes, tak i mojo sztávo z-milos-
csov i modrosztjov ravnas. Vu Tvo-
jo milosztívno obrambo prepórácsm
pá-

på jasz szam szebe' i vu etoj nocsi.
 Tí mi bojdi trôst i vŭpanye. Leh-
 koti mi po szlatkom sznemoje bo-
 lezni, i krepí tŭdi one, kí kre me.
 ne vu betégi mojem verosztŭjejo i
 trpijo. Blagoszlovi te moje; i ob-
 rŭja to dobro, stero z-menom csi-
 nŭjo; obdarŭj vsze, kí sze nad tr-
 pŕcsimi szmilŭjo.

Vszamogocsi! szlabo i krhko
 sztvorjenyŕ szem jasz; nevŕm, jeli
 zadobim ŭtrásnyega dneva. Csi bi
 tá nŕcs ta szlednya bila vu mojem
 'zitki: dáj mi blá'zeno preminoti,
 i od etoga szvejta z-onim vŭpanyem
 szlobôd vzŕti: kaj me Tí, moj Bôg!
 po szmrti vu veke blá'zeni 'zítek
 odpelas. Tebi 'zivŕm, Tebi merjŕm,
 Tvoj szem kak vu 'zitki, tak vu
 szmrti. Amen.

Trost

Trost vu betégi.

Vekivecsen Bôg, moj náj zmo'z-
 nêsi Pomocsník! k-Tebi sze pozdi-
 gáva szrdcze moje vu eti mokaj i
 boleznaj, sz-sterimi szí me prigle-
 dno, i vu tom nájdem mojo radoszt
 i trôst: kaj sze i teda lehko vû-
 pam od Tébe pomôcs, gda sze vszá-
 ka csloveka pomôcs szkrcsi i szfalí.
 Oh! li v-Tebi sze vûpam, i nikak
 ne pomenkám v-etoj vûpaznoszti!
 Tvoje sztvorjený i od Tébe od-
 küpleno dête szem jasz; pred Te-
 bom szo i ete moje bolezní znáne.
 Tí vidis mojga szrdcza náj szkriv-
 nêse 'zelénye; vszigdár szí pri me-
 ni nazôcsi; poznas vsze, ka mi na
 moje bolezní potisanye szlû'zi; i
 meni

meni tüdi gucsi ovo Tvoje obećanje: „zovi me na pomoćs vu nevoli tvojoj, oszlobodim jasz tebe: i ti me dicsó bodes.“ Kak bi tak pomenkávala moja vüpaznoszt! Ti szí vszamogocsi, brezi Vole Tvoje sze nika nezgodí z-menom, i kaksté bi vu velkoj pogübeli bio moj 'zítek; csi bi 'ze vszi priátelje dvojíli nad mojim ozdrávlanyem: Ti szí escse teda zmo'zen mené obdr'zati. Kak vnoge szí nazájprizvao vu 'zítek, kí szo brezi szape i mócsi na szmrtnoj poszteli omedleti le'zali! Kak je lehko Tebi i nad menom Tvojo zmo'znoszt poszyedocsiti, i v-méne – escse mrtvoga – 'zítka szapo píhnoti – me o'ziveti! I kak bi mogao vu Tvojoj Pomócsi dvojíti, geto zagvüsno znám, kaj
me

me Ti lúbis, i escse zdaj Tvojo
 szkrb od méne ne zatajís? Jeli
 more déte trepetati vu nárocsaj
 szvojga lübeznivoga Ocsé? Jeli
 nebi pregrêso proti Tebi, csi bi
 sze vu Tvojoj szkrbnosztí ne vü-
 pao, i vsze Tvoje zrendelüvanye
 nebi dr'zao za modro i szvéto? Oh
 odhájaj od méne vsza dvójna mi-
 szel! Tí szí me od detinsztva máo
 verno, lübeznivo ravnao, vu nevo-
 láj pomágao: krôto bi pregrêso, csi
 — kak maloverecz — sze nebi vü-
 pao, kaj me i zdaj zmores, i vecs
 ne zmeris na méne, kak prenosziti
 morem. Tak escse nadale vu Tebi
 polo'zim mojo vüpaznoszt. Kakoli
 szkoncsas od méne, moj Bôg! vsze
 mi na dobro szlú'ziti more. Eta
 miszel me potisa, i varje od vsze-

ga morjűvanya. — Oh Ti, ki szimozen escse vu ti szlabi: lehkôti mi bolezní. Poszlűhni moje zdűhávanye za Tvoje neszkoncsane dobre vole, Amen.

Premislávanye za bete'zníka.

Od 'zené rodjen cslovek je krátkoga 'zítka, i vu nevoláj obilen; kak czvejt, geto sze vözvála, doli sze vtrgne; i preminé kak tenya; i nej je sztálen, Job. 14: 1, 2.

Szvêto Píszmo z-vnogimi priglihami szpisűje doli cslovecsega 'zítka krátkoszt i krhkoszt. Ka more bole preminocse bidti, kak polszki czvejt? Eden máli oszter szever, edna

edna szlānicza ga tá po'zgé. Vszāko
 tejlo je kāk tráva, i nyega lepota
 kak polszki czvejt. Kak nesztālno
 je escse to nāj szirovése zdrávje!
 Kak vnogim neprevídnim pripetjám
 je podvr'zeno! Kak vnogi betegi o-
 pasújo te szlab 'zítek; i kak hitro
 nász na szmrt vr'ze escse to nāj
 ménse dugoványe! Na koj me tak
 scsé te moj dober Bôg vu etom be-
 tégi opomenoti? Na tô nāj bole, kaj
 je krátki i preminocsi moj 'zítek.
 Hitro, ô kroto hitro szo premíno-
 la 'ze ova tá pretecsena lêta 'zítka
 mojga; i sto zná, kelko vôr i dné-
 vov mám escse odzajaj. Szám szvoj
 velki nepriátel bi bio, csi z-vre-
 mena, stero sze mi escse primêri,
 tak nebi vzéo haszek, kak je od
 mène mogocse. Ka tak mám csini-
 ti,

ti, geto me je moj Bog, z-betegom prigledno, ino me na 'zítka krátkoszt opomína? Tó náj bole: naj vszáko vöro i hip modro zrendelújem. Csi je tó Bo'za vola, kaj mi ete beteg 'zítek odre'ze: tó bojdi moja náj véksa szkrb, da szí szrce i pamet z-pobo'znimi miszlami oszna'zújem; telko dobra csinim, kelko vremena mám. Csi sze mi pa 'zítek obdr'zi: vszi dnévi moji naj bodejo nadale Bogi poszvecseni. Tá naj czílajo vsza moja namenyáva-nya: naj eti na szvejti doszta dobra oprávim, i vu krszcsanszki do-bri delaj sze obogatim. 'Zítka mojga krátkoszt me naj büdi na to: da vszáki hip sze gotov dr'zim na blá-'zeno vöpreminénje. Kak nezagvüs-no je, gda me Goszpód pozové z-eto-

etoga szvejta! Kak nôro bi bilô od méne, csi bi sze z- dŭse zvelicsanya szpozábo; csi ne bi zevsze môcsi sze pascso z-lepimi delami moj 'zitek szná'ziti. Nesztanoma bom tak szkrb meo szám na szébe, i na vsze moje mîszli i 'zelénja: da sze od Bôga ne odtrgnem. Pazo bom pri vszákôm na gréh zapelávanyi: da, gdakoli me moj Bôg z-etoga szvejta pozovê, vszigdár z-dobrov dŭsnovvesztjov pred nyim posztánoti morem.

Ti szám delaj vu meni, Oh vszamogocsi Dŭh! kak tô, naj scsêm, tak i tô, naj doprineszém eta moja dobra goridjánya. Vcsi me premi-szliti, kak potrebnô je to cseszto verosztŭvanye. Nemogocse, kaj bi sze gda vu Tvoje Králevsztyo vzéo,

k csi

csi eti ne verosztújem i ne bojúj-
 jem. - Tí, Goszpodne! mi z-etim
 betegom na vedanye dás, kak pre-
 minocsi je moj 'zítek, i kak me
 lehko hitro zaszápi ta szmrt. Ali
 escse szí me i na tákso vecsnoszt
 pozvao, stera sze ne more zgübiti,
 niti zovlácsiti, niti szprehnóti. Po-
 mágaj, da tó vszigdár pred ocsmi
 dr'zim: kaj morem te právi boj bo-
 jüvati, Vero zdr'zati, i gda be'záj
 szkoncsam, yreden bodem vzéti pra-
 vicze korôno, Amen.

Molítev vu ozdrávlényi.

Hváli Tebé dása moja, oh Bóg!
 ,zítka mojga milosztiven Ocsa! Pod
 bete-

betegá bremenom mi je szrcze gé-
 csalo, i moje temne i tú'zne ocsi-
 szo nej drúgo vidile, kak szmrt i
 odprti grob. Ali Tí szí mi bolezní
 lehkôto, beteg odvno, i vu 'zítek
 me nazáj prízvao. Szrcze mi 'ze le-
 'zí bíje; po 'zílej mi krv lepse te-
 csé; kotrige mi môcs dáblajo; cze-
 lo tejlo szlatko zdrávje objemlé. Na
 koj me búdí eta nova môcs, novo
 zdrávje? Na zahválnoszt i 'zívo vü-
 panye vu Tebí, oh Bôg! kí szí mi
 vsze tô szamo Tí darüvao. Tí szám
 podêli meni môcs na pravo zahvál-
 noszt. Dopüsztí, oh milosztíven O-
 csa! naj veszeljá i zahválnosztí eta
 náklonoszt, stera mi szrcze zdaj tak
 krotó prehodi, ne trpí szamo na ní-
 sterní híp; nego mi vszígdar na pá-
 metí bode Tvoja Obramba i oszlo-
 pod-

podjenyě. Dáj da tô bode moja zah-
válnoszt: naj eto novo zdrávje na
dobro obrácsam, 'zitek na Tvojo dí-
ko, i bli'znyj moji naprejiděnye po-
szvetim. Vari me od vszáki grehov,
sz-sterimi bi sze moje zdrávje pok-
várilo; i ne dáj mi pozabiti: kak
neszrecesen je on cslovek, ki zvün
toga, kaj je drüğim i szám szebi na
'změcsavo, od dūsneveszti more o-
no na ôcsi-metanye i potvárjanye
csüti, kaj je szám zrok szvojege be-
tega.

Vu etom mojem betěgi szem ni-
steri dobri dūs lüběznoszt szküşo;
poglednoli szo me priátelje, znán-
czi, rodbina, ino szo mi vu 'zalo-
szti szrcze razveszeljávali. Obdarűj
je, oh Tí, ki nika dobra ne nihás
brezi nájema, — obdarűj nyihovo
ver-

vernoszt ino szrcsnoszt. Posli i k-
nyim, geto beteg ali drúgi kri'z na
nyé püsztis, szmilene i verne pri-
átele. Kí pa vu betégi gecsijo i v-
boleznej jávcsejo, szmilúj sze nad
nyimi, kak szí sze i menom szmi-
lűvao. Csi je pa Tvoja vola, kaj je
vöpozovés z-etoga szvejta: bojdi 'z-
nyimi vu teskom boji, dáj nyim blá-
'zeno vöpreminénye.

Blúzi szem bio 'ze pri czili;
szmrt sze mi je prtíla, i nikse vű-
panye me je nej trostalo, kaj go-
rizhodim. Tí oh milosztiven Ocsa!
szí me dönok obarvao, i z-novim
'zitkom obdarűvao. — Ali csi sze
mi je zdaj ta szmrt szmilűvala, na
veke sze mi ne szmilűje, prvo-szle-
di me zaisztino doliprite'zi i zadű-
si. Oh dáj mi, Goszpodne, tó prav
premiszliti; stere dnéve mi escse

vtálas, nyé prav trositi: da gotov
 bodem, gda me od etecz pozovés.
 Tebi sze porácsam czelô, ô 'zitka
 Goszpod! Tí szí modro v-racsún
 vzéo dnéve moje; i teda me pozo-
 vés od etecz, gda za méne náj bog-
 se bode. Tí szí Goszpôd i Bôg moj;
 ycsini zmenom kak sze Tebi vidi,
 Amen.

Molítev vu teskom betégi.

Vszak dén je 'zmetnése to bremen,
 stero szí na méne djáo, oh nesz-
 koncsane dobre Bôg! vsze bole
 me premárjajo moje holezni, i 'ze
 mi je pred ocsmí te boj, steroga
 mám bojüvati prvo, kak prejkprí-
 dem

dem na ov bogsi szvejt. Szpoznam
mojo dú'znoszt, stero mám na Té-
be gledôcs, i rad sze ponizim pod
Tvojov zmo'znov rokôv. Oh dúh je,
isztina, gotov, ali tejlo je szlabo.
Vnogokrát szí goridenem sz - Tvo-
jov Volov sze zadovoliti, Lübléni
Ocsa nebeszki! ali szrcze mi hitro
zmenkáva, i opesa vu Tebi moja
vüpaznoszt. Bojdi mi k - pomôcsi,
oh Bôg! vu mojoj szlabosztí: da
do koncza Tebi veren osztánem, i
vsza odíceno obládam. Tí znás, oh
Vszaznajôcsi! kak szlab je te cslo-
vek; veren szí i pravicsen, ne dás
nász vise szküsávatí, kak moremo
prenosziti, i vu pripravnom vrême-
ni pôť odprês na oszlopodjénje. Tak
i na méne ne zmeris vékse bremen,
kak prenosziti znám. 'Ze szamo ni-
stere

stere 'zmetne vöre mám, i po tom
na veke obládam, bom pri czíli, gde
szi odehnem od vszej nevól, i szám
Bôg mi dolizbrise szkúzen obráz.
Jeti nisterni hípov bolezní mi za-
gvúšno vöpresztáti bodes pomágao,
oh Tí, kí szi me od zacsétka no-
tri do eti máo verno vodo. Tí náj
bole znás, gda mi trbej ete teski
'zítek z-vecspim blá'zensztvom od-
miniti, — z-etoga vandranya vu
vecsno domovino idti. Niti zdaj vu
etom teskom betégi ne nihás tá vu
Tebi sze vúpajocse déte, vu stero-
ga 'zítki szi tak jezerokrát Tvojo
ocsinszko dobroto odícso. Nej du-
go, oszlobodís je od vszej nevól, i
prejk odpelas vu vecsnoga mirá blá-
'zene dr'zéle.

Tecsasz pa na Jezusa, vere mo-
 je poglavníka glédam; od nyega sze
 vcsim vu Tebi, moj Bóg, sze vüpa-
 ti, mirovno trpeti, i blá'zeno mrejt-
 ti. Kak sztálno veren je bio On do
 szmrti, czelô do kri'za szmrti! Kak
 z-pokornim szrdczom sze je zaniháó
 na Tvojo volo; kak z-mirovnov pá-
 metjov, i brezi groze je glédao szmr-
 ti sztraslivoszti! Kak szem po nyem
 Imé dóbo: tak i zdaj 'zelém nyega
 naszledník bidti. On je szmrti gro-
 zo pré'vzeo; i on kmicsen dôl, po
 sterom mi je idti, z-nebeszkim ná-
 vúkom preszvêto. Tak 'zelém trpe-
 ti, vüpati, i vmrejtí, kak On, naj
 'z - Nyim vréd tál mám vu vecsnom
 blá'zensztvi. Nyega náklonoszt boj-
 di moja náklonoszt; Nyega szlednye
 recsi, naj bodejo moje szlednye re-
 k 5 csi,

csi: „Ocsa! nej tak, kak jasz sosém, nego kak Tí scsés! – Ocsa! bojdi Tvoja szvéta i modra vola! Ocsa! vu Tvoje roké porácsam mojo dúso!!“ Amen.

Trost proti szmrtnoj grozi.

Grozna i sztrasna je ta szmrt, odtrgne nász od nasi Priátelov, i od vszej, stere szmo eti lúbili i postúvali; vsza lèpa tiváristva na ni-koj szprávi; zapré nám ocsi pred evszim, ka je eti drágo i prijétno bilo, i ne dá drúgo viditi, kak kmi-szen grob i tú'zno szprhlivoszt. Kak sztrasno bi za méne bilo, csi nebi mogao moje ocsi na te bogsi szvejt zdignoti; csi nebi meo vú-
pa-

panya: kaj ta szmrt ne bode drů-
 go, kak prejkiděnye na bogsi 'zít-
 tek. Ali kak szrecesen szem, kaj
 szem Krszcseník! Znáam z - Vere
 moje vcsenyá, kaj On, kí me je vu
 mojem 'zítki tak csűdnó vodo, z-
 menom nezracsúnano dobra vcsino
 — niti vu szmrti me ne odsztávi;
 ne zatají szvojo pomôcs od mène,
 nego me pokójno prejk odneszé vu
 vecsne mirovnoszti blá'zene dr'zéle.
 Dokecs szem eti na zemli 'ziveo,
 z-vnogimi nevolami szem sze bori-
 ti mogao; nikaj mi je nej moglo
 szrdcze czelô zadovoliti. Vnoga
 pripetjá szo zburkávala dűse moje
 pokoj, ino szo mi ocsiveszno na
 znánye dalá: kaj eti nemamo sztál-
 noga meszta; i nej je eti te czíl,
 steroga iscsemo. Vu szmrti vsze
 ne-

nevole henyajo; tam prejk groba
 nájde te opesani Vandrar szvojo
 právo domovino; tam Bôg szám z-
 ôcsi zbríse nyegove britke szkuzé,
 i tam obdarüje eti vu 'zitki szká-
 zano vernoszt i trplivoszt sz - ták-
 sim blá'zensztvom, stero csloveka
 jezik nemore dopovedati. Náj szí
 tak príde gdakoli ta vóra, stera mi
 'zitki zemelszkomi konecz vr'ze.
 Szmrt, skrinya, grob, szprhlivoszt
 — vi sztrasna iména, pred sterimi
 te nevervan trepeose, meni sze ne
 poká'zete vu sztrasnom obrázi! Sza-
 mo mi dúse zemelszki sator porú-
 site; nemrtelnoj dúsi mi nika ne
 skodite; escse mi tejlo szamo zrú-
 site, ali na nikoj ga ne szprávite;
 nigda i tó v - lepsem, i neszprhli-
 vom sztáni gorisztáne.

Eto

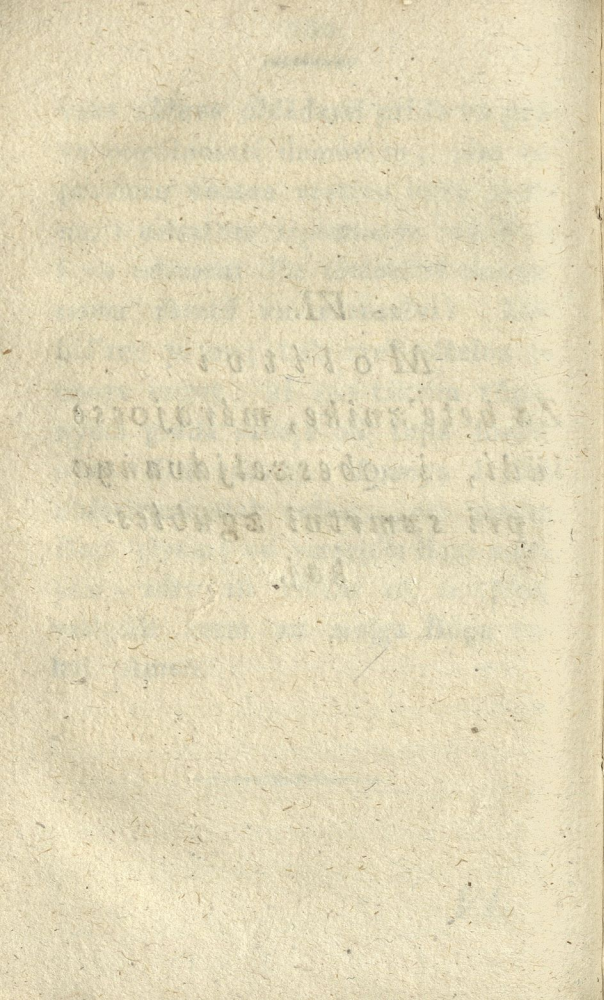
Eto blá'zeno vŕipanye szamo Jezusi mám zahváliti. Té moj Zvelicsitel je i szám z - mrtvi sztano, i meni i vszém Vernim je obecsao: kaj, kak On 'zivé, tak i mí z-nyim vréd 'ziveli bodemo. I kak bi mogao jasz vu tom dvojiti? On je gláva, i jasz szem kotriga: jeli je nej potrebno, da kotriga tam bode, gde je gláva? Tak je; gori me zbüdi nigda z - szvojov zmo'znoszt-jov, i prejk me odpela vu nebeszko králevsztvo. Kak z - veselím szrdczom zdaj 'ze lehko govorim: szmrt! gde je tvoj 'zálecz; grob! gde je tvoja oblászt? Hvála Bogi, kí je nám obládati dao po Goszpon Jezus Krisztusi! I kak nezgovorno blá'zena bode moja nemrtelna dŕisa, csi pravicze i pobo'znosztí vsze

vsze zádeve obládavsi pride vu prá-
 ve popolnoszti domovino; tám sz-
 praviczé vecsne vretine nove iszti-
 ne, i csisztesa szpoznanya zajímle;
 i vu odíczeni dús tiváristvi neszta-
 noma raszté vu szvesztvi! Kak
 blá'zen je on; kak zvelicsitelna je
 onoga szmrt, kí sz - taksim vŕpa-
 nyem gléda szvoje od tejla locse-
 nye! Od taksega vŕpanya i jasz
 obátrivani etak velim: „csi 'zivém
 Bogi 'zivém; csi vmerjém Bogi mer-
 jém: záto ali 'zivém ali merjém,
 vszigdár szem vu mojga Bôga ro-
 kaj. Amen.

VI.

M o l í t v i

*Za bete'znike, mérajocse
lúdi, i obeszeljávanya
pri smrtni zgübics-
kaj.*

Molítev za beté'zno Dejte.

Oh neszkoncsane dobrote Bôg,
'zítka i szmrti Goszpod, Ocsa ne-
beszki! Tvoje modro szkoncsanye
je kak tô, kaj sze lüdje na ete
szvejt rodíjo, tak i tô, kaj brezi
rázlocska sztaroszti tá mérajo. Tvo-
ja szmilena dobrota je i eto deté-
cze dála tim nyegovim roditelom,
naj i oni tá! májo vu roditelszkoj
radoszti; ali kaj nyega szlaba mócs
tak hitro pomenkáva; i beteg, bo-
leznoszt je sztiszkáva – tô je tüdi
Tvoja dobrota i modro szkoncsanye.

Ah! poleg nase cslovece mí-
szli, rano szehne te gingavi czvé-
tek! Roditelov vűpanye zahája pr-
vo, kak je szvetlo gorizíslo! Tô

je

je nas sors na etom vsze nepopol-
noszti meszti, kaj te nas Bôg, po
nevôl dôli nász pela do blá'zenoga
czila. Kak 'zítek dobimo, z - mo-
kami v - rôke szégnemo, i prvo
szledi od nyih na veke szlobô vze-
memo.

Ti szám znás, Oh vszaznajocsi
Dúh! kak na teskom je to nedú'z-
no sztvorjenyé, stero szí zdaj z-
boleznamí prigledno; i kak na do-
bro nyemi szlú'zi té beteg, pod
sterim zdaj gecsi. Ti szám tak
obrnés 'z - nyim - kak je naj bogse
za nyé. Z-czêlov vüpaznosztjov sze
molimo Tvojój neszkoncsanoj do-
broti: zravnaj 'z - nyim poleg Tvoje
nezgrüntane modroszti, kak je náj
bogse. Csi je tak bogse, naj oz-
drávi, i nadale 'zivé: oh podéli tô
[mi-

miloscsó — zmori je, da sze szku-
 zna lícza, i ranyena szrdczá razve-
 szelíjo, i raztepeno vûpanye pá de-
 ni. Csi je pa tak bogse za nyé,
 naj je 'ze vu detinsztvi vöpozovés,
 i tá vu vszej popolnoszt sirôko
 kraino odneszés, gde sze eti zacs-
 nyeni 'zitek dozorjáva: bojdi hvá-
 leno i za tô Tvoje veliko Ime,
 Tvoje je, Ti szi szloboden 'z nyim
 poleg Tvoje Vôle csiniti: mi ni-
 hámo vsze na Tvojo modroszt. Sza-
 mo Te proszímó — lehkôti nyemi
 bolezní i te szmrtní boj; po leh-
 kom obládanyi dáj nyemi meszto
 med Tebé dicsécsimi dűsami vu
 nebészaj. Poszlúni naso molítev za
 vrednoszt nasega drágoga Odkűpi-
 tela Jezus Krisztusa, Amen.

Molitev za beté'znoga mládo- ga csloveka.

Vu Tvoji rokaj jeste, ô zmo'zen
Bôg! zdrávje i beteg, 'zitek i szmrt;
Tvoja modra Vola prekráti i podú-
'za 'zitka szlabo nit — i gdakoli
na nász vöpovés ovo isztino: „sza-
mo do técz i nej dale!“ — vszig-
dár je náj bogse za nász,

Ovo! Tvoja neprebrojena mo-
droszt je i etomi mládomi Krszcse-
niki naklonila boleznoszti britki pe-
hár, nyega na beté'zno posztelo pri-
tísznola; i 'ze vu náj lepsem 'zit-
ka táli nyemi na veszt dás: „kaj
vszáko tejlo je kak tráva, i nyega
lepota, kak polszki czvejt!“

Mi neznamo, ka je bogse za nyega; jeli beteg ali zdrávje, szmrt ali 'zítek? Tí szám, nas Bóg! tó náj bole znás. I záto sze szamo pred Tebom ponízimo ino sze Tebi molimo: szmilűj sze nad tém nasim bete'znikom; vzemi od nyega te bolecsíne, pod sterimi nyegovo tejlo trpí; obdarűj nyega pá sz-tim drágim zdrávjem i sz-krepkov mocsjôv: da sze nadale pripráva na szvoje zrendelűvanye, i na ono sztávo, stero szí Tí nyemi vözmero. Ocsa! csi je mogocse, naj osztáne escse vö ete britki pehár; ali nej, kak mí scsémó, nego bojdi, kak Tí scsés! Csi je Tvoja modra Vola, naj nyemi tá povehne 'zitka czvejť brezi zreloga száda; eti ga 'ze rano, kak bogsega me-

szta

szta vredno czepiko vöszkopas, i
prejk poszadís vu odicseneso kra-
jino, gde sze lepse vöosznovajo nye-
govi talentomi: i sz-tém szmo za-
dovolni. Szamo Te proszimo, híti
sz.tov blá'zenov vórov, i gda bode
toga vrêmen, vzemi k-szebi nyega
nemrtelno düso, i dáj nyej meszto
med tisztimi, kí szo eti nad malim
verni bilí, vu vecsnoj radoszti po-
leg Tvoje neszkoncsane dobrote,
Amen.

*Molítev za szrednye sztaroszti
bete'zníka.*

Vsze dobrote Bôg, szmileni Ocsa
nebeszki! Tvoje nezgrüntane milo-
scse

scse dveri szo vszigdár odprte; ni-
koga ne zavr'zes, kí Te sz-právov
vüpazosztjov íscsejo; vszém Ver-
nim podeljávas pomôcs, i lehkôto;
dreszélna szrdcza obeszelís; bolé-
cse rane obé'zes i zvrácsis. — Tó
szmo mí szlabi lüdje 'ze vu czelom
nasem 'zítki nesztanoma szkúszili.
Tí szí nám vszepovszéd i vszigdár
blúzi bio, csi szmo Te sz-csisztim
szrczom iszkali, i Tvojo miloscso i
dobroto szí nad nami odícsó — Tó
veszélo znánye nám i zdaj dá bá-
trivno vüpazoszt, kaj Te íscsemo,
i známo, kaj Te nájdemo, i Tí na-
so molitev zagvüsno poszlúnes, csi
sze sz-Tvojov modrosztjov zgliha.
— Ete mrtelen Krszcseník, koga
Tvoje ocsi dobro poznajo, oh Bóg!
pod boleznami na betéznoj poszte-
li

li gecsi, i Tebé proszi za pomôcs,
 obeszeljé, lehkôto. Nasa du'znoszt
 je, sze Tebi za vsze lüdi moliti:
 Idemo záto pred Tébe, oh Bôg!
 kí rad poszlúnes i zmores — i pro-
 szimo Te, szmilúj sze etomi beté'z-
 nomi grêsniki, koga tejlo tak kro-
 to boli i vnoge mantre trpí; ne
 vzemi ga na szredi vu 'zitki od
 etoga szvejta, nego povrni nyemi
 nyegovo drágo zdrávje nazáj; da
 Tebé eti nadale dícsi, tim szvojim
 i etomi szvéti na haszek bode.
 Ocsa! csi je mogocse, naj osztáne
 escse vő té britki pehár; ali nej
 nasa, nego bojdi Tvoja szvéta Vo-
 la. Csi je bole za toga Bete'zni-
 ka, naj ga vu krepkoj môcsi vőpo-
 zovés, vcsini poleg Tvoje modro-
 szti; szamo Te proszimo, pripravi
 tak

tak dúso nyegovo, naj gda zaszpi,
 vu Goszpodni zaszpi, i 'zitka etoga
 dokoncsétek bode blá'zensztva vecs-
 noga zacsétek za vrednoszt nasega
 nebeszkoga Odküpitela Jezus Kri-
 sztusa, Amen.

Molítev za beté'znoga Sztarcza.

Velki Bôg! szvejta zmo'zen Rav-
 nitel! Tí nász pelas za roké po
 'zitka pôti do czila; Tí ravnas na-
 se pripetjé od zibeli máo do kmics-
 noga groba; Ti szkresis i vtégnes
 'zitka nit; i esi kakkoli dugo trpi
 nase vandrange: k-konczi na sztrán
 moremo djáti naso vandrarszko pa-
 liczo, i idti pôt te britke szmrty;

ár Ti vu Tvoje Knige más zapiszane nase dnéve, i gda Tvoja modroszt za náj bogse vídi: teda velís: „szamo do etecz, i nej dale; zrendelúj hi'zo tvojo; ár ti je vmrejti.“

Gospodne! mi hválo dámo Tvoj[?]velikoj Dobroti za vsza dobra, stera szí Ti etomi Krszcseníki na nyega dúgoj pôti podeljávaó. 'Ze kczíli híti, kak vszi drúgi mrtelni lúdje; — te oszlablen teloven sator sze podérati scsé; psenicza je zrela, potrebno je, da jo 'Znyacz po'zenya. Oh odpüsztí, Szmileni Ocsa! one grêhe, sz-sterimi je Tebé, i bli'znye szvoje zbantüvao vu 'zitki szvojem. — Podáj nyemi rokô, da vu miri odhája vu, csiszte pokójnosztí vecsne dr'zéle; szamo eden sztopáj — i taki bode pri czíli.

Ra-

Raszladűj nyemi li te 'zmeten szmrt-
ni boj; vzemi to dűso k-szebi, ste-
ra 'ze tak 'zelej szvoj vecsen pokoj.
Oh Bóg! odpri nárocsa! Oh posz-
lűni nase zdűhávanye! Amen.

Molítev za tesko rodécso 'Zeno.

Vszej pomocsnikov náj zmo'znəsi
pomocsnik, Ocsa milosztiven! Tvo-
je modro zrendelűvanye je, naj sze
cslovecsi národ sz-porodjénym plo-
di i narája; Tvoja Bóza Vola je
vkűpzvézala z-rodjénym bolezn:
naj tém szrcsnésa i csisztésa bode
lűbézen, i tém mocsnése to vezalo
med máterjov i detetom. Toga Tvoj-
ga zrendelűvanya bremen csűje eta
szi-

szirota; nad nyôv szo sze prevecs
 po'zmécsale rodjenjá bolezni; ta
 szmrt nyej britek pehár naklánya,
 i 'zitki sze konec z pribli'záva. Tí,
 ki szí zmo'zen escse pri ti szlábí -
 odícsi zdaj Tvojo zmo'znoszt i do-
 broto; szmilüj sze nad etov trpé-
 csov grésniczov, lehkôti rodjenjá
 boleznoszti ino je vtisaj; dáj sze
 nyej szrecsno rásiti szvoji mók; i
 v'zivatí ono szlatko veszeljé: kaj
 sze je 'zívi cslovek na szvejť po-
 rôdo. — Csi sze pa tak gliha sz-
 Tvojov modrosztjov, naj sze ona po
 tej boleznaj na veke rési telovni
 mók: bojdi i tó Tvoja Vola. Mí
 Te szamo sz - szrczá proszimo, pri-
 pravi nyéh dúso po Tvojem szvé-
 tom Dúhi na tó: da, geto vmerjé,
 naj vu Goszpodni vmerjé, i nájde
 pri

pri Tebi vecsni pokoj po Jezus Kri-
sztusi, Amen.

*Molítev za betéznoga Czérkev-
noga ali Solszkoga Vucsitela.*

Oh vszej dobri dárov náj visesi
Darovník, nas Bôg! nas Ocsa ne-
beszki! Tvoja velka dobrota je nám
do eti máo podeljávala ona vsza dü-
sevna i telovna dobra, vu steri szmo
tál jemáli. Tvoja ocsinszka szkrbli-
voszt je vcsinila i tó, kaj sze je nám
vu nasoj Czérkvi i Soli Evangeliom
glászo, po sterom szmo na Tvoje-
ga Iména i nasi dü'znoszt szpozna-
nye prisli. — Ali z-dreszélnim szrd-
czom szkűszimo, kaj sze téisztí eden
Tvoj

Tvoj Szluga, steroga szí na Tvoje
 vecsne isztine-glasenyé med nász po-
 sztávo, od bolezní i betegá nepří-
 praven vcsíní nadale na eto Tvojo
 zvelicsitelno Szlú'zbo. — Oh vsza-
 mogocsi Bôg! li szamo Tí nám leh-
 ko zmoreš; ár je vu Tvoji rokaj 'zí-
 tek i szmrt. Známo pa i tó, kaj ne-
 sztanoma szkrb más na nase dúše i
 nyih blá'zensztvo: záto ovo! sz-czé-
 lov vüpažnosztjov sze Tebi molimo:
 szmilúj sze poleg Tvoje neszkoncsa-
 ne Dobrote etomi Tvojemi szlugi;
 povrni nyemi nazáj nyegovo hasz-
 novito mócs i zdrávje, da bode es-
 cse nadale med nami nebeszke mo-
 droszti veren Safar. Csi pa sz-tém
 betegom scsés Nyega od Nász vzé-
 ti: oh vcsíní poleg Tvoje modro-
 szti; mi za dobro vzememo Tvoje
 szkon-

szkoncsanye; szamo Te proszimo,
 gda sze pribli'za nyegovoga be'zája
 odícseni czil, odpelaj toga nasega
 lüblénoga Voditela vu vecsne dike
 králevsztvo, naj sze i On szvejtí
 med onimi vernimi safarmi, kí szo
 Tvojega Králevsztva vrelí naprejpo-
 magácske bili po Jezusi Krisztusi,
 Amen.

*Molitev za vszake sztaroszi
 Bete'znika.*

Vszej sztvári milosztiven Ocsa, vsze-
 ga szvejta moder Ravnitel, takáj i
 nas szmileni Bôg i Ocsa po Jezus
 Krisztusi! Tvoja neszkoncsana lü-
 béznoszt je ete velki szvejt z-ni-
 cse-

csesza sztvoríla; Tvoja lübéznoszt
 escse nadale ravna i zdr'záva vsza;
 Tvoja lübéznoszt i zmo'znoszt sze
 szvejti vszepovszéd vu czêloj natú-
 ri. – Tá lübéznoszt zdr'záva i nász
 vsze na Tvoj Obráz osznovane lüdí,
 i ravna vsza nasa prijétna i nepri-
 jétna pripetjá tak, kaj nám na do-
 bro szlú'zijo. – Tá lübéznoszt Tvo-
 ja, ó nebeszki Bôg! je i etoga na-
 sega priátela vrazíla, z - boleznami
 prigrédnola i na beté'zno posztelo
 vtégnola, i ona Nyega pá zvrácsi i
 ozdrávi, csi Tvojoj praviczí i Mo-
 droszti glíhno bode. – Tí znás, Go-
 szpodne! náj bole, ka csinís: znás i
 tó, ka je za etoga beté'zníka náj bo-
 le. 'Zelej tak Nyega düsevno blá'zen-
 sztvo: naj escse sze ozdrávi, szvo-
 jemi 'zítki veszelí, Tebi na díko,
 szvej-

szvejti na haszek 'zivé: poszlúhni
 naso prosnyo, geto sze Ti etak mo-
 limo: Ocsa! csi je mogocse, naj osz-
 táne escse vő ete britki pehár. Csi
 pa Tvoja modroszt za bogse nájde
 Nyega odetecz tá vu vecsni Mír
 pozvati: bojdi Tvoja szvéta i mo-
 dra vola. Szamo mi Tebé poleg na-
 se dú'znosztí proszimo, bojdi 'znyim
 vu szmrtnom teskom boji; bátrivi i
 trostaj nyega dúso, ino jo pripravi
 na blá'zeno vőpreminénye. Poszlú-
 ni naso ponizno molítev za Goszpod-
 na Jezus Krisztusa vrednoszt, Amen.

*Molítev za mérajocsega ali dú-
so püscsajocsega Csloveka.*

Vszamogocsi Bôg, 'zitka i szmrti
Gospôd! nasi dnévi szo vu Tvoje
velke Knige zapiszani; szmert je
Tebi pokorna. Ti velís: do etecz
i nej dale; mí posztánemo, ali szmo
sztári ali mládi, ali mocsni ali szla-
bi, i neidemo dále, pá velís: szta-
ni gori i hodi — na tó rejcs, kí vu
szmrti rokaj gecsi, sze oprávi i ho-
di! — Ti szí zmo'zen, tam zmores,
gde sze vsza cslovecsa môcs szkrcsi.

Ovo! mí mrtelni lüdje' poleg dú-
'znosztí nase szmo sze vküpszpravili
pri etom nasem szvetszkom vandra-
ri, kí na szmrtnoj poszteli 'ze na
sztrán

sztrán dëva to vandrarszko paliczo;
 etoga 'zitka zanke sz-szëbe sztëple,
 i hiti k- szvojemi czili. — Ah! kak
 britki je te pehár, steroga ta szmrt
 naklánya! kak teski je te boj, ste-
 roga doprineszti trbej, prvo, kak sze
 düh i tejlo — tiva lüblëna priáte-
 la — na ete szvejt gledôcs na ve-
 ke razlocsita!

Szmileni Ocsa nebeszki! kí
 szí escse nikoga nej odsztavo, koga
 zmocsti szí za dobro najsaó: zgled-
 ni sze milosztivno i na etoga gresni-
 ka, ki sze zdaj locsi od 'zitka szvet-
 szkoga na vecsni mír. Csi je Tvojoj
 modroszti szpodobno: pihni vu nye-
 ga szlabo szrczé escse 'zitka düh,
 o'zive ga onim na obeszeljë, ki sze
 zdaj szkuzíjo. Csi je pa bole glihno
 Tvojoj modroszti, naj ga k-szebi
 vze-

vzemes: Oh csini, kak je Tvoja
szvéta Vola. Mi Te szamo ponizno
proszimo: raszladúj te vrocsi brit-
ki pehár, steroga piti má, lehkôti
szmrtne moke, i vzemi ga vu míri
vu Tvoje Králevsztvo. Ocsa milo-
sztiven! bojdi k - pomocsi!!

Oh Jezus, szvejta Odküpitel!
ki szí szám náj britkési pehár sz-
prázno, za nász vsze krv na kri'zi
prelejao — Tí szí nevidocs nazocsi
pri vszákom grésniki: známo i ver-
jemo szí i zdaj z-nami. Mi zsmocs-
ti nemoremo, mrtelni i szlabi szmo
szami, Tí pomágaj, proszimo Te,
etomi grésniki szrecsno zbojüvati;
pomíri, potrostaj nyega szlabo szr-
czé. Oh Jezus! pomágaj. Oh Jezus!
vzemi düso k - szebi! Amen.

*Krátke Molitvi, stere sze praviti
májo pred mérajocsimi lüdmi.*

'Zítka i szmrti Goszpód! osűjem
vu szebi, kaj mi szkoro vdári ta
vóra, gda sze mi dűsa od tejla od-
trgne. Môcs me 'ze niháva, krv sze
mi szedáva; szrdcze sze szkoro za-
pré, i vecsnosztí vráta sze mi od-
préjo. — Goszpodne! Ti zovés, i
jasz rad idem. Szamo ka je szprhlí-
vo i preminocse, dobí te tühi grob;
dűsa, geto sz-széhe sztrôszí tejla
zanke, k-Tebi, ô Bog! sze podig-
ne, pred kim mi je szkoro posztá-
noti. Oh! pogledni sz-szmilenimi
ocsmi na grehe i szlabosztí, brezi
steri szem ni jasz nej bio vu 'zít-
ki

ki mojem; i daj sze mi sz - Tebom
 zmiriti, i tak od etecz odhájati. —
 Vu Tvojo Obrambo porácsam, do-
 ber Gcsa! vsze One, stere szí me-
 ni dáo i stere moje szrdcze lúbi;
 blagoszlávlaj je sz - Tvojim nebesz-
 kim blagoszlovom; dáj mi pri nyih
 vu lepom szpomenki nadale 'ziveti,
 i szkleni nász ednók pá vküp tam
 vu vecsnoj domovini! — Pomágaj
 mi lehko presztáti te szlednyi 'zme-
 ten boj; dáj mi szlatko i bla'zeno
 zaszpati. — Púshti i kmicsen je te
 grob: ali vu nyem prebiva mír i
 pokoj. Skrinya i grob me naj ne
 presztrásita; naj me vu szébe go-
 rípríméta, kak táksega vandrara, ki
 je rad na sztrán djáo vandrarszko
 paliczo, i gda je Goszpôd pozvao,
 je z-veszélov dúsoy naszledúvao —
 vöpremino!

Tí, ki szí vü czêlom mojem 'zít-
 ki moĵ náj bogsi Ocsa i Ravnitel
 bio — 'ze konecz vrcsti scsês moĵ-
 mi be'záĵi. Escse ednók k - Tebi
 zdignem moje szlabe roké vü mo-
 jem szmrtnom boĵi. Ne morem tak
 tá niháti eto zemlo, kaj Tí moĵ
 Bôg! escse ednók ne bi hválo za
 vsza dobra, stera szí mi vü czêlom
 mojem 'zítki darivao; za vsze ra-
 doszti, stere szem v'zívao; i za
 vszáko dobro delo, k - steromi szí
 mi môcs i pomôcs podélo. Hvá-
 lim ino dícsim Tebé escse za vsze
 neprijétne vdárcze, sz - sterimi szí
 mi Vero vardevao, i dúso na ne-
 beszko blá'zensztvo pripráylao. —
 Konecz bode 'ze szkoro vszemi
 trplenĵi; szkoro bom pri czili i

zadobim mojga ponásanya nájem.
 Moj Goszpodne i moj Bo'ze! bojdi
 mi milosztiven, i ne odsztavi me
 vu szlednyem 'zmetnom hipi. Am.

Sto bi bio, Goszpodne! na nébi
 vecs meni, kak Tí? i v-nikom sze
 ne veszeli na zemli tak moja dűsa,
 kak vu Tebi. Tejlo mi je szlabo;
 szrdcze sze 'ze zapéra: mojga szr-
 oza szteber szí szamo Tí, oh velki
 Bóg! Jasz szem 'ze te boj prėsztao;
 be'záj szkoncsao, i pri konczi sze
 mi lescsi pravicze koróna! 'Ze je
 vsze szkoncsano! Ocsa! vu Tvoje
 roké porácsam dűso mojo! Amen.

*Molítev i Trost pri smrtnom
Zgübicski lübléni Dúš.*

Ah! 'ze tak vnôgi, stere szí Tí,
oh lübéznosztí Ocsa! mojmi szrdczi
na etoga 'zítka pôti dáo, i tak na-
puni z-menom po lübéznosztí i na-
turi vküpprikapcsó — szo tá odi-
sli, od kecz sze niscse ne povrné;
— i jasz sze ne morem vecs nyihm,
i nyihovomi priátelsztvi, i lübéz-
nosztí veszelíti! — Zdaj me pá
znovics eden táksi velki zgübícsek
dreszelí. Z - onih, stere szí meni
oh Bóg! dáo, szí pá edno drágo
Dúšo k - Tebi pôzvao. Ah! kak
doszta je oná meni bíla! 'Z - nyov
szo mi tak vnôga lépa veszeljá, tak

vnoga szlatka vúpanya vu grob po-
hrányena: záto me té zgübicsek
escse dugo bolo bode. — Ali csi
je escse tak dreszélnó za méne tó
pripetjé; csi me escse tak 'zmetno
sztáne, kaj nindri ne nájdem to
Dúsiczo, stero mi je szrdcze tak
verno lúbilo, — púsztó i oblácsno
je vsze pred mojmi ocsmí, i gda-
koli sze 'z nyéh szpomeném, vszig-
dár me globse szmekne ta rana,
steró mi je szmrt vdárila: dönök
sze prevecs nescsem plakati i dre-
szeliti, i szám szebi skoditi. Znám
dobro, Ti szí oh Bóg! ki vezala
priátelsztva zvé'zes i odv'ézes, ino
escse teda z-nami dobro mísztis,
gda zgübicske primeris. — Isztina,
nemoremo vszigdár czíle Tvoje pre-
viditi, za steri volo Ti trplénja

na nász pűscsas ; ali kaj szí Tí szá-
ma lűbéznoszt i modroszt — tő mí
zagvűsno známo — tak sze i teda
escse lehko vu Tebi vűpamo , gda
nám koga , kak mí miszlimo , pre-
rano k . Tebi pozovés . Ta drága
Dűsa , stero szí mojmi szrdczi od-
trgno , je zdaj 'ze pri Tebi ; je boj
szvoj zbojűvala , vsze vűpretrpěla ;
vu míri je 'ze ; niksa nevola jo ne
mantrá . Ka jasz escse vűpresztáti
mám — te szlednyi velki boj na
zemli — je ona szrečno vűpresz-
tála ; vűjsla je vszém pogűbelam ,
szkrbam i mokam etoga 'zítka ; vu
vėksoj szvetloszti je 'ze ; i v'ziva
to vszem Vernim obecsano blá'zen-
sztvo ; vsze , ka je eti nyej temno
i szkrivno bilo , je 'ze ocsiveszno ;
vsze , ka je eti neszpunyeno osztá-
lo,

lo, je tam szpunyeno; 'ze je czelô blá'zena vu tiváristvi csísztí i zvelicsani dús, stere szo pred nyôv premínole, i zaisztino nyej to vsze lehko voscsimo. —

Tô vsze mi bojdi pred ocsmí, geto me nyé zgübicsek krôto dreszelí i te'zí. Ah! jasz nevêm, jeli bi bogse bilo za nyô, i za vsze nász, kim je ona drága bíla: csi bi sze nyéh 'zítek na du'ze vtégno! Záto ne morjújem proti Tvojemi Ravnanyi, ô Bóg! — tô bi od méne grêh bio; nihám vsze na Tébe; ár Tí náj bole znás, ka csinis. Sto zná, kak dugo de i moja pôť trpela; lehko szamo nisteri sztopáj mám vesiniti, i bom tûdi pri czíli; i teda pá vküp prídem z-onimi lüblénimi, ki szo meni naprej-odísli; i

vu vecsnom blá'zensztvi de na ve-
ke trpelo naše priátelsztvo. - Dáj,
Goszpodne! da szí tő vsze nesztá-
noma vu pámeti premetávam; sz-
tém sze trostam vu mojoj britkoj
'zaloszti; 'zítek modro zrendelűjem;
i ednók sze vreden nájdem posztá-
noti pred Tvojim szodnyim Sztol-
czom! Amen.

*Molítev i Trost pri szmrtnom
Zgübicski lüblénoga Deteta.*

Vsze lübéznoszti Bóg i Ocsa, vszej
tű'zni Dűs právi ObeszELITel i po-
mocsnik! pred Tebom vlejem vő
moje bolécse szrdcze, li Tebi sze
to'zim pri tom dreszel'nom Zgübics-
ki,

ki, steri me je zdaj doszégno; ár
 gde bi najsao vu etom 'zalosztom
 Sorsi véksi trôst, kak pri Tebi, ki
 szi zmo'zen vszáko oranyeno szrd-
 cze obézati, razveszeliti, i vsze bo-
 lezni potisati? Ovo! to prelübléno
 Déte, k-steromi me je natúra na-
 puni prikapsila, — stero pred me-
 nom viditi je velko veszeljé bilo —
 stero je i moj eden náj véksi kincs,
 segavoszt, i vûpanye bilo, i zdaj po
 szmrti od méne hitro odvzéto —
 ah! Ono je meni tá pokopano na ete
 szvejt gledôcs na veke; i za Nyéh
 vrêle szkuze polevajo moja tú'zna
 licza! — Kak csíszte nedú'zne ra-
 doszti, kak lêpa vûpanya i csáka-
 nya szo meni sz-tém Angelom za-
 dúsená, razkajená! Kak kroto veli-
 ki je té zgübicsek, steri sze z-ni-
 kim

kim ne more plácsati! Tó mi prê-
sa teliko szkúz z-moji tú'zni ôcs.
— Oh zgledni sze milosztivno na
mêne Tí, kí ne szkvarjújes mer-
tücsliyen placs, i odpüszti mi, csi
vnôge, lehko i grésne to'zbe, i ne-
szlobodni jaji szhájajo z-moji vüsz!
Obé'zi, obészeli Tí szam, moj Bôg!
moje oranyeno szrdcze, i pomágaj
trplivo vöpresztáti, ka je Tvoja mo-
droszt i lübéznoszt na mêne djála.
— Isztina! Tvoja lübéznoszt i mo-
droszt je bila, stera mi je to lü-
bléno Dejte odvzeti za dobro na-
isla. Z-toga sze mi dáj prav osztro
szpomenoti. Z-ránov szmrtjov szí
je lehko — to déte — vnogim po-
gübelam, i nevolám odevzéó. Tó
mi bojdi vszigdár na pámeti i za
mêne tróšt i bátrivnoszt. — 'Zmet-

no je pozábim : ali, vém, je nej
 zgübleno; dobro je szhranyeno; ár
 je pri Tebi, oh Bôg! Tí szí tak
 'z nyim vsíno, kak eden cseden
 jedrni vrtlar, kí lépo czepiko z-la-
 gojega grünta v-bogsi poszadí, naj
 tam lepsc raszté, — i Tí szí to
 moje dēe zátó tá pozvao, naj je
 v-bogso Kraino posztávis, gde sze
 lepsc osznovajo nyega talentomi.
 Oh tak odhájj 'zaloszt, henyajte
 szkuze; szrdce! zdigni sze vu ne-
 bésza k-vsze dobro csinécsemi O-
 csi; i z-ovim pobo'znim Mo'zom
 nyega etak dícsi: „Bôg je je dáó,
 Bôg je je vzéo; hvála bojdi nye-
 mi.“

Drágo, lübléno Dete! tí szí
 nej vecs pri meni; ali escse te
 vszigdár za moje zovém; i szrdce
 moje

obráti 5 listu!

moje te nigdár ne henya za moje
 zvati i lúbiti. Tí szi mi tá na-
 prej - odislo, gde je nasa práva do-
 movina, gde i meni je meszto obe-
 csano. Nej dugo — lehko szem i
 jasz pri Tebi; i teda bodes pá mo-
 je, na veke moje. Tam, vu ti odi-
 cseni i blá'zeni Dús serégi, te za-
 glédnem; i nika, nika te vecs od
 méne ne razlôcsi; na veke bode
 trpelo to vezalo, stero bode nász
 szklenyávalo. Hvála bojdi Onomi,
 kí je nám tô vűpanye z - nebész
 prineszao; hvála Ocsi, Szini, i Dű.
 hi szvétomi, na veke, Amen.

*Molítev i Trost odsztaúlene
Szirote.*

Oh Tí, ki z-modrosztjov i lübéz-
nosztjov ravnas vsza prigodjenjá
mrtelni lüdi; do csasza po teskoj
pôti nász vodis: ali vsze, ka csi-
nís, csi je escse tak neprevídno,
k-konczy szrecsno vöszpelas, Ocsa
vszej nász, trôst i obramba takáj
vszej oni, kí Te lübijó, ino sze vu
Tebi vüpajo! I jasz setüjem k-
Tebi za pomôcs, obeszeljé, i bá-
trivnoszt, i od Tébe vsza dobra
sze vüpa moje tú'zno szrdcze. Od
oni szí me szpraviti za dobro naj-
sao, moder Bôg! kim moj telovni
'zitek i vsze dobro zahváliti mám.

Z-lü-

dalje v listax adaj

Z-lübéznosztjov szo me obímali;
 v-nocsi vudne sze za méne szkr-
 beli; z-vernosztjov mojo szrecso i
 blá'zensztvo naprejpomágali, i ka-
 koli szo z-menom vcsínoli: Oh! ne-
 morem zadoszta zahválno zvisávati!
 Oh! dabi nyim mogao poleg pre-
 môcsi vsze zahváliti, ka szo z-me-
 nom z-lübézni vcínoli: ali jaj! ti
 Drági Lübléni nega vecs; szmrti
 neszmlena rôka je Nyéh rano tá
 pokoszila, i jasz zdaj eti sztvojim
 brezi vsze roditelszke obranbe i
 szkrblivoszti. Oh! kak doszta, ne-
 zgovorno doszta szem 'z-nyimi zgú-
 bo! Szteber sze je podro, na ste-
 roga szem sze naszlányao; ocsi szo
 zaprte, stere szo za méne neszta-
 noma glédale; roké szo zadrevene-
 le, stere szo sze za méne szkrbe-
 le;

le; i to drágo szrdcze je záprto,
 stero je tak verno ze méne bilo. —
 Oh! Goszpodne! odpüsztí mi, geto
 sz-szkúznimi i zajocsenimi ocsmí, i
 z-vküpdjánimi rokami eti sztojécs
 — sze britko to'zim Tebi vu ne-
 bésza nad nevoljóv, stera me je tak
 rano doszégnota. Znám, mi ne vze-
 mes za húdo, csi szkuze tocsim za
 One, kí szo mi po Tebi náj bog-
 si dobrocsinitelje bilí na zemli; ár
 szí szám zahválnosztí náklonoszt v-
 méne vezépo, i tak szí mi szrdcze
 osznovao, kaj sze more genoti —
 sztrsznoti, csi sze orani, razdresze-
 lí; i szamo tak zadrevenej ta bolé-
 csa rana, csi sze szrdcze vözjokati
 more. I-kak bi moglo mrzlo bidti
 moje szrdcze, geto tisztí odhájajo
 od méne — na ete szvejť gledocs
 na

na veke od méne, kí szo mi vsze
vu vszem bilí, i jasz szám osztá-
nyüjem eti nazáj brezi pomôcsi, o-
branbe, zágovora; tesko szírotin-
sztvo me dohája — szírota sze zo-
vém!

Áli, kak je tesko i nej szlobod-
no pozábiti one, kí szo szí pri nász
velko vrédnoszt szpravili: tak je
tüdi szvéta dú'znoszt nad 'zaloszt-
jov ládati, stera sz - toga zgübicska
szhája. Prevelíka tú'znoszt pripela
v-vczagliivoszt i v-dvojnoszt, oszlabi
tejlo i 'zítek prekráti. Jasz szí tak
sz-szrdczá dám, 'zaloszti proti sztá-
nem. Premíszlim, ka mi pamet ve-
li i szvéto pizmó právi. Sto je zrok
moje 'zaloszti? Jeli nej on Bóg! kí
je szíroticz Ocsa, i vszáko nedú'zno
nevolo z-veszélím konczom koro-
núje?

núje? Jeli je gda stera bogábojé-
 csa szirota czelô odsztávléna? Jeli
 je nej Bôg nasztavo lüdí, med ste-
 rimi sze ona zná goriszhrániti? Je-
 sze vnoga decza czáčzavna, szlaba
 gori ne szhránijo i ne pokvarijo,
 stera vu nárocsaj neszpametni rodi-
 telov gorizrasztéjo? proti tomi jeli
 z-vnogi szirôt ne zrasztéjo gori po-
 steni, csedni i szrecsni lüdjé? —
 Sz-tém trôstom sze vszigdár na Té-
 be zavűpam, moj Bôg! i zvolno no-
 szim szirótinsztva teskôcse. Tí szám
 bojdi nesztanoma moj szteber, i mo-
 je obeszeljé, gda me 'zaloszten szpo-
 menek moji lübléni Roditelov, zno-
 vics razdreszeli. Odyrácsaj od mé-
 ne zapelávcze, i dáj mi môcs proti
 szküsávanyam. Vodi me po Tvoje
 bojasznosztí póti; dáj mi hoditi szto-
 páje

páje moji dobri roditelov, da bodem nyihov vreden Szin' (csi). Oh! csi bodem dobro déte: teda, znám, mi dobro bode na szvejti. Tí moj Bôg! bodes moj Ocsa, Zagovorník, Hranitel. Amen.

Molítev i Trost Dovicze.

Sz-teskim vdárczom sizi me prigledno, oh Tí, ki ober zvêzd, i vu táksoj szvetloszti prebivas, kama ti Mrtelni ocsi ne vidiyo. Odtrgno sizi mi vernoga lüblénoga Tivárisa, kí je z-menom tak sz-szrczá dobre i húde dnéve, radoszt i 'zaloszt, szrecso i neszrecso tálan; mené z-lübéznosztjov szvojoj szrecsno vcsino, i ne-

i nesztanoma moj náj bogsi tanácsnik, náj vernési priateľ, náj mocsnési zagovornik bio. Velki je moj zgübicsek, i 'zalosztna je ta sztáva, stera me je doszégnola. Sto bode zdaj 'ze, komi tak szlobodno moje szrdcze vövjávim — tak bátrivno sze obto'zim? Sto me zagovori med lagojimi lüdmí? Sto priiscse meni i tim mojim te vszákdenésnyi krüh? sto me obeszeli vu nevoli, i podpré sz-tanácsom vu zblôdi? Zaisztino ne náidem ninder Onoga, koga zdaj 'zalújem; dalecs je odísao od méne, i moj krics i jocs ga od níkecz ne prizové: ali, vém, ne zgü bim vszo pomôcs i obranbo i zagovor; escse po tomtoga náidem dobre lüdi, ki szmileno szrdczé k-meni szka'züvali bodo. Náj bole pa náidem

dem Tebé, ô dober Bôg, i Ocsa
 Dovicz! vszepovszéd, csi Te sz-prá-
 vov vüpazosztjov i sz-dobrov düs-
 novêsztjov íscsem. Tebé ne zgü bim,
 Tí szí na veke moj, csi sze i jasz
 pascsim Tvoja verna bidti. Na Té-
 be sze tak naszlányam vu mojem
 tú'znom dovinsztvi; Tebi porácsam
 i te moje Szirote, stere szo zdaj
 Ocsó zgü bile. Bojdi Tí nas Ocsa,
 bráni nász od hűdoga; daj mőcs pro-
 ti szküsávanyam, i tróšt vu 'zalo-
 szti; i zaszádaj vu nász vsze lejpe
 i Tebi prijétne jákoszti; dáj da Te-
 bé vszigdár mámo pred ocsmí i vu
 szrczi, vszej grêhov sze varjemo i
 nikaj ne csinímo proti Tvojoj szvé-
 toj Voli. Oh! ravnaj Tí szám vesz
 nas 'zitek. Bojdi z-nami – sz-Tvoj-
 mi Sziroticzami, — stere pred Te-
 bom

hom eti klecsécs naso vüpaznoszt
 vu Tebi polo'zimo. Poszlühni naso
 ponizno molítev, i ne dáj sze na-
 semi vüpanyi oszramotiti! Amen.

Kníg Dr'zánye.

I. Ütrásnye i Vecserásnye Molitvi.

	Sztrán
Molitev na Nedelo Ütro . . .	7
— — — Vecsér . . .	12
— — Pondelek Ütro . . .	16
— — — Vecsér . . .	21
— — Tork Ütro . . .	25
— — — Vecsér . . .	29
— — Szredo Ütro . . .	33
— — — Vecsér . . .	36
— — Csetertek Ütro . . .	41
— — — Vecsér . . .	45
— — Pétek Ütro . . .	49
— — — Vecsér . . .	54
— — Szoboto Ütro . . .	58
— — — Vecsér . . .	62
— — Leta szladnyi Vecsér . . .	66

II. Molitvi na znamenitese Szvétke.

Sztrán

Molitev na Koledni Szvétek .	75
— — Novo Leto . .	78
— — Vél'ki Pétek . .	86
— — Vüzen . . .	89
— — Riszále . . .	92

III. Molitve pri 'zivlenyi sz - Krisztusevov Vecsérjov.

Priprávlanye k-Krisztusovoj Vecsérji	97
Verdevanye szamoga szebé .	103
Űtrásnya molitev vu dnévi prihá- janya k-Krisztusovoj Vecsérji	114
Drúga molitev na té iszti dén pri- pravna	117
Krátko zdühávanye pri Oltári med v'zívanyem Krusztosove Vecsérje	120
Hvalodávanyé za 'zivlenye sz - Kri- sztusovov Vecsérjov . . .	121
Vecserásnya molitev vu dnévi Szpo- veda	124

IV. Molitvi vu rázlocsni sztávaj i pripetjáj 'zítka,

Molitev szrecsne sztáve csloveka	129
----------------------------------	-----

Molitev szirmaske sztáve csloveka	132
— szlü'zécsi oszob . . .	136
— vu mladoszti . . .	139
— — Sztaroszti . . .	144
— novi Hí'znikov . . .	149
— — — pred Zdá-	
vanyem	153
— — — po Zdávanyi	155
— neszrecsni Hí'znikov .	157
— neotrocsni Hí'znikov .	161
— noszécse 'Zené . . .	165
— 'Zené po rodinsztvi .	168
Potnika űtrásnya molitev .	171
— vecserásnya molitev .	176
Molitev vu velkój szűhocsi .	182
— — — mokrocsi .	185
— — vremei bójne .	187
— — nazájszprávlenom Miri	192
— — vremei Pomora .	196
— po Pomori . . .	199

V. Molitvi i trostanya vu betégi.

Bete'zníka űtrásnya molitev .	205
— Vecserásnya molitev	208
Trost vu betégi . . .	211

Premislávanye za bete'zníka .	214
Molitev vu ozdrávlenyi . .	218
— — teskom betégi .	222
Trost proti szmrtnoj grozi .	226

VI. Molitvi za bete'znike, mérajocse lüdi, i obeszéljávanya pri szmrtni zgübücskaj.

Molitev za beté'zno Dejte .	233
— — beté'znoga mládoga csloveka . .	236
— — szrednye sztarosztí beté'zníka . .	238
— — beté'znoga Sztarcza .	241
— — tesko rodécso 'Zeno .	243
— — beté'znoga Csérkevno-ga ali Solszkoga Vucsitela . .	245
— — vszáke sztarosztí Beté'zníka . .	247
— — mérajocsega ali düso püscsajocsega csloveka . .	250

Krátke Molitvi, stere sze pravíti májo pred mérajocsimi lüdmí	253
---	-----

Molitev i Trost pri szmrtnom Zgü-	
bicski lübléni Dús . . .	257
Molitev i Trost pri szmrtnom Zgü-	
bicski lüblénoga Deteta . . .	261
Molitev i Trost odsztrávlene Szi-	
rote	266
Molitev i Trost Dovicze . . .	271

COBISS eE284

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000330160

